

Giới thiệu Sau Khi Nữ Vương Thất Tình

Sau Khi Nữ Vương Thất Tình truyện thuộc thể loại xuyên không của tác giả Kim Huyền lấy bối cảnh một cô gái gặp quá nhiều trắc trở, rắc rối, chuyện tình duyên thực long đong hứa hẹn có nhiều tình tiết hấp dẫn.

Cô xinh đẹp và ngoài rất thu hút đối phương có cả hàng dài người thích nhưng cô đã trót yêu một người không nên yêu, chàng là người thân cận nhất với cô bởi vậy không dễ dàng để cô thổ lộ tình cảm này.

Thích hẳn nhưng đành cam lặng bấy lâu thậm chí còn phải trốn sau lưng mọi người vụng trộm khóc, hai người chuyên đầu võ mồm với nhau hẳn đối với cô thật sự rất tốt, liệu cô phải làm gì tiếp đây??

Bạn đang đọc truyện *Sau Khi Nữ Vương Thất Tình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1

Buổi sáng, Hạ Tiểu Tiệp theo lâu ba đi xuống đến, đi vào lầu một phòng bếp, thấy mẹ đứng đợi ý trước bàn làm việc.

” Mẹ, có cái gì ăn ngon không?” Nàng mở miệng hỏi.

Nghe thấy tiếng của cô con gái lớn bà Hạ quay đầu. ” Trong nồi com điện có bánh bao, nước uống ở trong tủ lạnh. Tiểu Dư đâu?”

” Còn đang ngủ.”

” Nàng hôm nay buổi sáng không phải cùng người giống nhau có tiết học sao?”

” Ta gọi là nàng vào lần rồi, nàng không đứng dậy ta cũng không có biện pháp.”

” Thật là, đều đã không còn nhỏ tuổi mà còn như vậy.” Bà Hạ lấy khăn lau tay xoay người nói. ” Ta đi kêu nàng. Trong tủ lạnh có đồ uống lấy ra bỏ vào lò vi ba đun nóng rồi uống, biết bản thân khí quản không tốt, không cần luôn lười đun nóng đồ uống liền uống lạnh.”

Hạ Tiểu Tiệp lười biếng lên tiếng, xem mẹ xoay người lên lầu sau mới mở tủ lạnh ra tìm uống.

Sữa đậu nành cùng sữa tươi trong hai chọn một, nàng lựa chọn sữa tươi, bởi vì sữa tươi bỏ vào lò vi ba đun nóng sau còn có thể biến thành một loại đồ uống khác, tỷ như nàng thích cà phê sữa hoặc Tiểu Dư thích sôcôla sữa.

Nàng liếc xuống nhìn đồng hồ thấy mới chín giờ mà thôi, thời gian còn sớm. Nàng đứng thử nhất trong khóa là người thường được mười điểm, từ trong nhà đến trường học nhiều nhất chỉ cần ba mươi phút, cho nên hẳn có cũng đủ thời gian có thể ăn bữa sáng.

Lò vi ba đã đun nóng sữa, thêm bao vào cà phê trở thành cà phê sữa, sau đó đến chỗ nồi com điện cầm lấy một cái bánh bao đường đỏ do chính tay mẹ làm, nàng đem thử này thử nọ đến phòng khách, ngồi xuống mở tivi ra xem, vừa ăn bữa sáng xem tivi.

Chín giờ hai mươi lăm phút.

Nàng đứng dậy thu dọn mọi thứ trên bàn đem vào phòng bếp bỏ bồn rửa chén, đang chuẩn bị ra khỏi nhà, lại nghe thấy một chuỗi tiếng bước chân vội vàng lại hỗn loạn, đáp đáp đáp theo trên lầu truyền xuống tới dưới, càng lúc càng gần, trong đó còn mang theo âm thanh Tiểu Dư kêu to.

” Tiểu Tiệp, chờ ta! Chờ ta!”

Nàng tức giận, xem thường đứng yên tại chỗ, ung dung nhìn đầu tóc rối loạn của Tiểu Dư, một bên cầm quần bò, trên người cong vẹo áo phông, một bên lại không ngừng kéo túi sách lên trên vai, luống cuống tay chân nhảy xuống hai bậc thang cuối cùng, nhắm phía tỷ tỷ mà đi tới.

” Người không ăn bữa sáng?” Nàng hỏi muội muội.

” Không còn kịp rồi.”

Hạ Tiểu Dư nhanh chóng sơ chỉnh chỉnh mình một chút tự nhiên nhiên sờ thấy đầu tóc rối loạn của mình, nàng chửi nhỏ câu ” Chán ghét”. sau liền đi đến chiếc tủ gần tivi, mở ra phía dưới tìm kiếm gì đó, một hồi lâu nàng mới tìm được một sợi dây thun.

Nàng cao hứng lập tức đem tóc buộc thành đuôi ngựa, sau đó xoay người tuyên bố

” Tốt lắm, đi thôi.”

Hạ Tiểu Tiệp thừa dịp thời gian muội muội buộc tóc, đến phòng bếp đi lấy cái túi plastic, đi đến cái nồi cơm điện lấy một cái bánh bao đường đỏ đưa cho nàng.

”Cầm.”

Không lập tức tiếp nhận nàng trên tay bánh bao, Hạ Tiểu Dư ngược lại nhìn về phía nàng, nháy cặp mắt đem lấy nói:” Tiểu Tiệp tỷ tỷ, ta yêu nhất ngươi.”

Mười chín năm trôi qua, Hạ Tiểu Tiệp đã thực quen hành động quá mức nhiệt tình của muội muội, mặt nàng không chút thay đổi đem muội muội đẩy ra nói:” Còn không đi sao? Nếu không đi thì thật sự sẽ đến muộn.”

”Đi một chút đi.” Nàng lập tức gạt đầu, lại hướng cửa đi đến đồng thời không quên quay đầu hướng trong phòng giương giọng kêu to, ” Mẹ, chúng ta phải đi đây, bye bye.”

” Tiểu Dư.”

” Hạ Tiểu Dư.”

” Hạ Tiểu Dư!”

Ngực đột nhiên bị một cái bẹn nhọn gì đó đâm một chút, làm cho Hạ Tiểu Dư ngăn chặn không được nhảy đánh hạ, quay đầu liền khai mắng, ” Làm gì?”

Trong lớp học, thanh âm của nàng đương nhiên là ép tới cúi đầu, nhưng vẫn nghe được ra có gọi.

Nàng xem sách mê mẩn, cầm trên tay là cuốn tiểu thuyết đang muốn tiến vào cao trào, hai người kết giao đã lâu ngày nam nữ nhân vật chính rốt cục ở trong hiện thực gặp mặt, nữ nhân vật chính dĩ thường khăn trương, trái tim thẳng thắn đập kinh hoàng, nàng cũng đi theo khăn trương đứng lên, thay nữ nhân vật chính lo lắng là nam nhân vật chính thấy nữ nhân vật chính một chút cũng không có nữ tính còn có thể tiếp tục thích nàng?

Đương nhiên, tiểu thuyết kết cục mười phần thì hết chín phần đều là tốt, trọng điểm là quá trình, xem nữ nhân vật chính đau lòng, mắng nam nhân vật chính đáng giận, cuối cùng những người yêu nhau sẽ ở bên nhau (chỗ này ta

chém) để mọi thấy vừa lòng, lại có chút không cam lòng nữ nhân vật chính lại dễ dàng tha thứ cho nam nhân vật chính đáng giận kia.

Tóm lại, cho dù người khác nói nhảm chán, nói xem tiểu thuyết không dinh dưỡng nhưng nàng vẫn là thích xem là được rồi, hơn nữa tại đây là lớp học sử trung quốc cận đại, ai dám quấy rầy nàng xem tiểu thuyết chính là muốn chết.

Quay đầu trừng hướng cái tên muốn chết kia, chỉ thấy ngồi ở phía sau nàng Tiêu Kì, dùng hung khí(Nguyên tử bút) chỉ vào lưng nàng nhếch miệng nói với nàng:” Phía trước.”

” Phía trước cái gì phía trước?” Hạ Tiểu Dư khó chịu trừng hấn liếc mắt một cái rồi theo phương hướng hấn chỉ xoay người ngẩng đầu, chỉ thấy giáo sư đang đứng trên bục giảng giảng bài, không biết khi nào đã ” Di giá” Đến chỗ của nàng, chính là nhìn xem nàng.

Biểu tình cứng lại một chút, khoe miệng chậm rãi hướng hai bên a a, nàng phát ra hai tiếng” Ha ha”, sau đó nhanh chóng tiểu thuyết đặt trên đùi hướng bàn cất giấu, tái phát ra” Ha ha” Hai tiếng cười gượng, tạo cảnh thái bình giả tạo.

Đồng! Đầu bị một cuốn sách thật dày gõ một cái.

” Cuối tháng liền giao một báo cáo năm ngàn chữ trình bày và phân tích trung quốc cận đại sử học chi duệ biến nộp cho ta.” Giáo sư nói xong, tiếng chuông tan học vừa vụn vang lên, hấn lại nhìn nàng một cái, bồi thêm một câu, ” Nếu không giao, này học kỳ chờ thi lại.” Nói xong mới xoay người rời đi.

Hạ Tiểu Dư giống như sét đánh ngang tai bàn cả người cứng đờ trên ghế, siêu cấp muốn chết.

Này” Trình bày và phân tích trung quốc cận đại sử học chi duệ biến” Rốt cuộc là cái gì quý nha, thế nhưng nàng ở cuối tháng liền viết ra báo cáo năm ngàn chữ.

Cách cuối tháng cũng chỉ còn có nửa tháng mà thôi, như thế là muốn giết nàng mà, giáo sư thật sự tốt a!

Hướng hồ, ở lớp học này làm việc riêng lại không chỉ có một mình nàng, xem sách, ngủ, nghe nhạc,... chỗ nào cũng có, tại vì sao cũng chỉ phạt có một mình nàng nha?

Là vì chỉ có nàng bị giáo sư bắt được được hay sao?

” Tiêu Kì, đều là ngươi làm hại!” Nàng đột nhiên nhảy dựng lên mắng chửi người, ” Ngươi tên hỗn đản này làm chi dùng nguyên tử bút chỉ vào ta? Nếu không phải ngươi làm ta sợ nhảy dựng, giáo sư làm sao có thể phát hiện ta ở trong lớp học xem tiểu thuyết? tất cả đều là do ngươi làm hại!” Tức giận nàng cầm lấy trên bàn sách giáo khoa đánh hấn.

” Hắc!” Tiêu Kì lẩn mất siêu mau, làm cho nàng không đánh được, một bên còn kháng nghị kêu lên:” Cái gì đều là ta làm hại? Ta gọi là muốn nhắc nhở ngươi giáo sư đã bắt đầu chú ý đến ngươi, là ngươi chính mình xem tiểu thuyết rất chuyên tâm, còn đồ thừa tại ta.”

”Điểm ấy ta có thể chứng minh.” Trần Kiệt Đình đứng ra làm nhân chứng.

”Hai người các người cầu kết với nhau làm việc xấu, ai tin các người nha!”

“Tiểu Dur” ngượng ngùng đứng ở một bên, phó hội trưởng đồng thời cũng là bạn tốt của nàng Trần Mĩ Vân giờ tay lên. ”Điểm ấy ta cũng có thể chứng minh, Tiểu Kì thật sự kêu người mấy lần, nhưng người đều không có phản ứng.”

Hạ Tiểu Dur rút cuộc không lời nào để nói, chỉ cảm thấy khóc không ra nước mắt.

”Ta như thế nào lại như vậy không hay ho nha!” Nàng về mặt cầu xin than thở ngồi ghé trên.

”Trên thực tế không hay ho không chỉ có mình người mà thôi, báo cáo này mọi người đều phải viết.” Trần Mĩ Vân chậm rãi nói.

”Cái gì?” Nàng lập tức ngẩng đầu lên nhìn về phía nàng. ”Người nói mọi người đều phải viết? Thật vậy chăng? Vì sao?”

”Nào có vì sao, bởi vì đó là bản báo cáo cho kì trung khảo của chúng ta nha. Người vừa rồi thật sự hoàn toàn không nghe giáo sư nói đúng hay không?”

Hạ Tiểu Dur bỗng nhiên ha ha ngây ngô cười hai tiếng. Nguyên lai này báo cáo mọi người đều có phần nha. Nhưng là

”Cuối tháng là phải giao nha? Giáo sư không phải là muốn bức chết chúng ta sao mọi người nói có phải hay không?” Nàng về mặt đau khổ ai ai kêu.

”Giáo sư nói, chỉ cần có người thật sự nghe hán giảng thì sẽ biết viết như thế nào, hán vốn đang muốn gọi mọi người giảm tuần lễ giao không kéo dài tới cuối tháng nhưng là mọi người cầu xin nên mới được tới cuối tháng.” Tiểu Kì vỗ vỗ của nàng đầu.

Dùng sức chụp được tay hán, nàng biên hỏi đồng học, ”Hiện tại làm sao bây giờ? Các người biết viết như thế nào sao?”

”Ai biết?” Tiểu Kì nhún vai.

”Không biết.” Trần Kiệt Đình trực tiếp trả lời.

Hạ Tiểu Dur tức giận bọn họ liếc mắt một cái, xoay người bay đến bên người phó đội trưởng kêu lên: ”Mĩ vân tỷ tỷ, người biết không?”

”Cầm, đừng nói ta không giúp người.” nhìn một cái xem thường, lấy sách giáo khoa, giấy tờ ra đưa cho nàng.

”Đây là cái gì?” Nàng mờ mịt hỏi. Chỉ thấy giấy viết đôi cùng loại thư danh linh tinh gì đó, ”Theo chiến tranh nha phiên đến chiến tranh Giáp Ngọ”, ”Trung quốc phong trào văn hoá mới”, ”Phong trào Ngũ Tứ”, ”Tân hợi cách mạng sử luận”.....

”Sách tham khảo.” Trần Mĩ Vân giải đáp.

”Người chính ta?” Hạ Tiểu Dur lại lần nữa lộ ra khóc ra nước mắt. Nhiều bản như vậy, thế nào lại xem hết a?

”Không có a, mấy quyển sách này giáo sư ở lớp học đều đã dạy, nếu người chính là lấy sách giáo khoa của chúng ta máy móc viết báo cáo chỉnh sửa trong lời nói, khẳng định làm được, tin hay không từ người.”

”Không thể trích trọng điểm cho ta là tốt rồi sao?” Nàng ánh mắt ngập nước thỉnh cầu.

”Có thể. Nhưng cần phải có thời gian, chờ ta làm xong, chỉ sợ đã không còn đủ thời gian cho người viết báo cáo.”

Cái này thật là khóc không ra nước mắt. ”Hiện tại nên làm cái gì bây giờ?” Nàng nhìn Tiểu Kì.

”Phân công hợp tác đi.” Hán suy nghĩ cái biện pháp, mở miệng đối nàng nói. ”Chúng ta mỗi người phụ trách xem một quyển sách trích lục trọng điểm, như vậy tự nhiên sẽ có cũng đủ thời gian viết báo cáo.”

”Ý kiến hay.” Trần Kiệt Đình gật đầu tán thành.

”Xem tình huống cũng chỉ có thể như vậy.” Hạ Tiểu Dur thờ dài nói, sau đó trực tiếp chỉ thị, ”Này bản người phụ trách, này bản người phụ trách, này bản người phụ trách”

”Tiểu Dur, có người tìm!”

Một tiếng quát to đánh gãy bọn họ thảo luận, nhất hóa nhân đồng thời ngẩng đầu chuyển hướng hành lang, chỉ thấy Hạ Tiểu Tiệp im lặng giống như một bức nữ nhân đồ đứng lặng ở trên hành lang.

Gương mặt của nàng tuyết trắng mỹ lệ, mặt mày như họa, da thịt trơn bóng không tỳ vết. Gió thổi qua, giờ tay lên vén vài tia lọn tóc trên mặt, thân thủ nhẹ nhàng, ngay cả lơ đãng cũng toát ra vẻ mỹ lệ hơn người dễ dàng hấp dẫn ánh mắt mọi người xung quanh mình.

” Tiểu Dur, tỷ tỷ ngươi thật đẹp.” Trần Mi Vân không tự chủ được thờ dài.

” Rõ ràng là song sinh, vì sao ngươi lại kém nhiều như vậy?” Trần Kiệt Đình không cẩn thận đem lời trong lòng nói ra.

” Ta cũng nghĩ thế.” Tiêu Kì còn ngu ngốc gật đầu phụ họa.

Hạ Tiểu Dur nghe xong siêu cấp khó chịu, trực tiếp thưởng hai cú đấm lên ngực hai cái tên hỗn đản kia.

” Úc!” Trần Kiệt Đình đau kêu ra tiếng.

” Ngươi là nữ nhân bạo lực!” Tiêu Kì nghe răng trợn mắt che ngực kêu lên.

Nàng hung hăng đá hất một cước, nửa điểm không lưu tình, sau mới xoay người đi đến ngoài cửa phòng học tìm tỷ tỷ.

” Làm chi?” Nàng hỏi tỷ tỷ. Các nàng học cùng trường đại học nhưng lại không cùng khoa, phòng học cũng cách xa nhau khá xa, cho nên không có chuyện đặc biệt thì sẽ không chạy đến khoa khác tìm người.

” Đến tìm ngươi lấy chìa khóa xe.” Hạ Tiểu Tiệp nói.

Bởi vì tuy rằng các nàng học khác khoa, nhưng thời gian sắp xếp giờ dạy học đều không sai biệt lắm, sớm cùng nhau đi học, chiều cùng nhau về. làm tỷ tỷ bình thường đều hy sinh giấc ngủ một giờ, nếu không chính là làm muối muối trễ giờ đến lớp.

Tóm lại, các nàng truyền thuyết cảm tình rất là tốt ” Đình càng nổi danh thanh, hạ càng có nổi danh”, mọi người đều biết chuyện cũng không biết truyền thuyết này rốt cuộc là từ đâu truyền đến?

Nghe vậy, Hạ Tiểu Dur trừng mắt nhìn, hỏi:” Ngươi không phải còn có tiết học sao?”

” Giáo sư lâm thời có việc chuyển tiết học.”

” Giáo sư này thật đúng là người tìm phiền toái. Bất quá ngay cả như vậy, cũng tốt hơn chúng ta giáo sư biến thái, đột nhiên muốn chúng ta ở nửa tháng nộp báo cáo năm ngàn chữ làm thành tích kì trung khảo, thật là có đủ biến thái.” Hạ Tiểu Dur phi báng xong liền nói:” Chờ ta một chút, ta đi lấy cái chìa khóa.”

Nàng xoay người đi vào phòng học, đến chỗ ngồi lấy xe cái chìa khóa.

” Tiểu Dur muối muối, tỷ tỷ ngươi tìm ngươi làm chi?” Tiêu Kì đi lên, cất giọng nói lấy lòng hỏi nàng.

” Ngươi gọi ai muối muối! Lăn xa một chút.” Hạ Tiểu Dur một cái tát đưa hất đẩy ra.

” Chờ ta cùng tỷ tỷ ngươi kết hôn thì sẽ thành tỷ phu của ngươi, ngươi chính là muối muối của ta.” Hắn không biết xấu hổ lại đi lên.

” Lại cóc ghè mà muốn ăn thịt thiên nga!” Lúc này, nàng không chút khách khí trực tiếp nâng lên chân đá văng hắn. Kỳ quái, xe cái chìa khóa đâu? Nàng để ở chỗ nào vậy?

” Ngươi có xem qua ta như vậy anh tuần lại bình dị gần gũi lại là cóc ghè sao? Càng không cần nói trong nhà lại có tiền, nên nếu ta làm tỷ phu thì tốt lắm a, ngươi có muốn hay không lo lắng một chút?”

Tên không biết xấu hổ lại đến đây làm cho nàng đang tìm không được cái chìa khóa xe đã muốn phát hỏa. Hạ Tiểu Dur tay chân cùng sử dụng, một phen kéo gần hắn, nghiêng răng nghiêng lợi nói:” Cút ngay, đừng làm phiền ta!” lại một cước đưa hất tiến về chỗ ngồi.

Tiếp tục tìm..... Tiếp tục tìm.....

Có rồi! Nguyên lai là bên ngoài túi sách.

Nàng cầm cái chìa khóa xoay người trở về hành lang, đem cái chìa khóa giao cho tỷ tỷ, đồng thời còn thật sự dặn dò” đi xe cẩn thận một chút.”

” 5 giờ ta lại đến đón ngươi.” Hạ Tiểu Tiệp nói.

” Không cần, ta sẽ kêu đồng học đưa ta trở về.”

” Ta sẽ lái xe đưa nàng trở về.” Tiêu Kì đột nhiên theo nàng phía sau nàng mà lên tiếng. hắn lúc mười tám tuổi liền đi thi bằng lái xe.

Hạ Tiểu Dur quay đầu nhìn hắn, chỉ thấy hắn hiện tại cao ngất, con ngươi đen thâm thúy sáng ngời có thần, khoe miệng khẽ nhếch, anh tuần mê người, cả người tản ra một loại phong thái tự tin mê người, cùng với vừa rồi bộ dáng lưu manh quả thật giống hai người khác nhau.

Người này thật sự khác thường, tính tình ở trước mặt Tiểu Tiệp và ở trước mặt nàng thật sự khác biệt rất lớn, thật sự là cái hỗn đản!

” Ta mới không cần đi xe của ngươi, miễn cho trở thành ngươi bách hoa danh lục trung nhất viên, kia đã có thể oan lớn.” Nàng hừ một tiếng nói.

Tiêu Kì mê người mỉm cười nhất thời cương ở trên mặt cứng đờ.

”Tiểu Dư thường hay cùng ta hay nói giỡn.” Hấn bắt đắc dĩ nói, chợt nhìn Hạ Tiểu Tiệp mỉm cười, ôn nhu cam đoan,” Ngươi yên tâm đi, ta nhất định đem muội muội ngươi bình an trở về nhà, ngươi chính mình đi xe cẩn thận một chút.”

Gật gật đầu, nói thanh tạ, lại nhìn nhìn hai người bọn họ, nàng mới xoay người rời đi.

”Ngươi người này rốt cuộc là người hai mặt nha, vẫn là nhân cách phân liệt nha?” người yên tâm đi, ta nhất định đem muội muội ngươi bình an trở về nhà, ngươi chính mình đi xe cẩn thận một chút.” Hạ Tiểu Dư học hấn nói, đem lời hấn vừa rồi giăng lại một chữ không lậu lặp lại một lần.” Ác..... làm người ta muốn nôn...”

”Ngươi, ngươi.....” Tiêu Kì nghiêng răng nghiêng lợi, nhin không được lấy cánh tay ôm lấy của nàng cổ, làm ra vẻ đem nàng ngay tại chỗ bóp chết, đương trường lạc tử bộ dáng.” Ngươi không giúp ta thì thôi, chứ đừng phá ta như thế chứ, ta bình thường đều xem ngươi như là huynh đệ có ăn ngon đều tính ngươi một phần, ngươi làm như vậy không làm ta thất vọng sao?” Hấn mang bộ dáng đáng thương hỏi nàng.

Hạ Tiểu Dư thấy hấn không thi nữa điểm lực ở trên cổ tay liền đối với hấn cảm thấy nhàm chán.

”Ta không làm thất vọng ta tí là tốt rồi, làm chi sẽ đối được rất tốt mẹ ngươi?” Nàng cố ý hỏi lấy cười lạnh nói.

”Giúp ta cùng ngươi tỉ gặt dây kêu thực xin lỗi nàng?”

”Đương nhiên.” Trả lời không chút do dự.

Tiêu Kì đột nhiên thủ phủng ngực, rút lui hai bước, lộ ra một bộ đột nhiên trung tên trạng.

”Ngươi... tâm của ta thật bị thương.”

”Ngươi có thể đi tham gia hí kịch.” Ngay cả xem thường đều lười Hạ Tiểu Dư xoay người đi trở về phòng học.

”Vì sao?” Chưa từ bỏ ý định nên hấn đuổi theo.” Nói cho ta biết làm sao thất bại? Ngươi hôm nay không đem lý do nói rõ ràng, ta sẽ không lái xe đưa ngươi về nhà.” hấn xuất ra yêu cầu quyết đoán.

”Ta lại không cần ngươi đưa.”

Vì cảm thấy yêu cầu không thành nên Tiêu Kì lập tức đổi giọng. ”Làm ơn, Tiểu Dư muội muội.”

”Ta không phải muội muội của ngươi.”

”Tiểu Dư đồng học.” Tiêu Kì lập tức biết nghe lời tiếp tục lấy lòng nói.” Buổi tối ta mời ngươi ăn bò bít tết.”

”Muốn hay không ngay ta với tỷ tỷ cùng nhau đi?” Nàng dừng lại cước bộ hỏi một câu.

Hấn nhin tình sáng lên, lập tức gật đầu như gà mổ thóc.

Liếc hấn một cái, Hạ Tiểu Dư chậm chạp nói:” Ngươi nằm mơ đi!”

Tiêu Kì thật sự là hận nghiêng răng nghiêng lợi, lại không nghĩ được cách lấy lòng nàng. Có lẽ chính mình kiếp trước nhất định là thiếu nàng cái gì, kiếp này mới có thể gặp phải khắc tinh là nàng.

Ái mộ người muội muội, tương lai là cô em vợ.....

Ai ai ai, hấn ngàn không nên vạn không nên, lúc trước không nên nghĩ ra cách lợi dụng nàng để tiếp cận tỷ tỷ của nàng, kết quả ăn trộm gà không được còn mất nắm gạo, thật sự là quả báo nha!

Nhìn bộ dạng tội nghiệp của hấn Hạ Tiểu Dư rốt cục có một tia phát tâm, mở miệng nói:” Ngươi có biết chính mình thất bại ở đâu sao?”

”Thình Hạ đại sư chỉ điểm.” Hấn lập tức hai chân khép lại, thái độ cung nhiên.

”Thứ nhất, ở bên ngoài bay bướm”

”Đó là chuyện trước khi ta nhìn thấy tỷ tỷ của ngươi.” Hấn vội vàng vì chính mình làm sáng tỏ.

”Nguyên lai ngươi cũng biết chính mình ai đến cũng không cự tuyệt nha.” Nàng ngấm hấn liếc mắt một cái, châm chọc hừ lạnh hai tiếng.

Tự biết chính mình quá khư là có điểm khoa trương chút, Tiêu Kì chỉ có thể cúi đầu sám hối, nói năng thận trọng.

Kỳ thật chuyện này nghiêm khắc lại nói tiếp cũng không thể trách hấn, ai bảo bộ dạng hấn anh tuấn, nhân duyên hảo, của cải lại có nhiều như vậy, vừa

vận phù hợp làm bạch mã hoàng tử trong lòng các nữ sinh, nên thân là một cái thật thật chính chính nam nhân nên chuyện như vậy thật sự không thể trách hần.

”Thứ hai, học đại học năm năm thế nhưng lại mới năm hai.” Hạ Tiểu Dư tiếp tục quở trách hần.

”Đó là bởi vì ta từng chuyển hệ hai lần” Hần lại lần nữa nhìn không được mở miệng giải thích, lời còn chưa dứt đã bị nàng lạnh lùng cắt đứt.

”Người đã hai mươi mấy tuổi còn không định hướng được tương lai, đôi tôi đôi lui là sao!” (ta cũng thế này)

A! Lại bị rớt xuống ngựa, bản thân bị trọng thương. Tiêu Kỳ vỗ về ngực, về mặt thống khổ.

Nàng có ác như vậy sao? Hần làm như vậy không phải là không định rõ tương lai chính mình, chính là bởi vì biết chính mình thích cái gì, mới có thể từ bên kia chuyển đổi sang bên này học lại từ đầu.

Đáng tiếc việc này không thể nói đi ra, miễn cho nàng lại hỏi hần, ”Vậy người như thế nào đến khoa sử trung quốc cận đại sử này?” Đến lúc đó hần không thể cùng nàng nói, là vì tưởng tiếp cận nàng, lợi dụng nàng để có thể làm quen tỷ tỷ nàng. Ai! Ăn trộm gà không còn mất nắm gạo, thật đau lòng a!

”Chẳng lẽ ta thật sự không có một tí ưu điểm xứng đôi tỷ tỷ người sao?” Tiêu Kỳ về mặt đau khổ hỏi nàng. Hần hần là không như vậy đi?

Hạ Tiểu Dư nhìn từ trên xuống dưới, trái phải nhìn hần một lần, sau đó nói mấy chữ

”Bên ngoài tô vàng nạm ngọc.”

”Bên trong thối rửa?” Hần lộ ra bộ dạng dờ khóc dờ cười. ”Ta hỏi là ưu điểm nha, Hạ đại sư.”

”Bên trong thối rửa này bốn chữ là người chính mình nói, cũng không phải ta nói.”

Hần xoay mình nhìn tình sáng lên, trên mặt khôi phục một chút tức giận. ”Ý tứ chính là ta bộ dạng rất tuần tú, tuần tú lịch sự, rất bắt phàm, khí vũ hiên ngang, có vàng ngọc đầy người, vừa thấy chỉ biết là nhân trung chi long (rồng trong loài người)?”

”Ta xem vẫn là hơn nữa” bên trong thối rửa mới đúng.” Hạ Tiểu Dư xem thường, xoay người đi trở về chỗ ngồi của mình.

”Đừng nói như vậy thôi, kỳ thật ta thật sự thực không sai, không tin trong lời nói, người có thể hỏi Kiệt Đình.” Tiêu Kỳ nhắm mắt theo đuôi theo sát sau nàng.

”Các người cùng một loại (nguyên văn: rắn chuột một ổ) cần gì phải hỏi? Không cần làm phiền ta!” Nàng trừng mắt cảnh cáo, trở lại chỗ ngồi thu thập các thứ này nọ.

”Người thu thập mọi thứ muốn đi đâu?” Hần tò mò hỏi.

”Thư viện.”

”Tiết kiệm tiếp người không học sao?”

Nàng lắc đầu. Trợ giáo thượng khóa không phải là giáo giáo bài tập làm như thế nào, này bài tập nàng đều đã, không nghĩ lãng phí thời gian ở trong này.

”Người muốn đi thư viện để làm báo cáo?”

Nàng gật đầu.

”Ta đây cùng với người đi. Ta cũng muốn chuẩn bị.”

Hạ Tiểu Dư mặt không chút thay đổi liếc hần một cái từ chối cho ý kiến, cầm lấy áo khoác xoay người bước đi. Tiêu Kỳ lập tức theo sau.

Bạn đang đọc truyện *Sau Khi Nữ Vương Thất Tình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2

Chín giờ mười lăm phút, vừa nghe mẹ hỏi chuyện xong Hạ Tiểu Tiệp mới xoay người về phòng tắm rửa, dưới lầu liền truyền đến một trận âm thanh động cơ ô tô hỗn loạn và tiếng vang đóng cửa xe.

Hạ Tiểu Tiếp đi đến ban công thăm dò nhìn xuống dưới lầu, chỉ thấy một chiếc xe hơi rất quen thuộc dừng ở dưới lầu ven đường, cửa kính xe hạ xuống thấp nhất trong xe một nam sinh nửa đầu vươn ra ngoài cửa sổ xe về mặt tươi cười sáng lạn.

Tiểu Dư ở nơi nào liếc mắt đưa tình, hai người thoát nhìn đều thực vui sướng, có cảm giác muốn ngừng mà không được.

Nhìn nhìn, nàng nhịn không được có ý thêm muốn.

Từ nhỏ đến lớn, Tiểu Dư nhân duyên luôn so với nàng đều tốt hơn, mặc kệ đi đến chỗ nào đều có thể rất nhanh liền giao cho tân bằng hữu, nam nữ, già trẻ, cơ hồ không ai có thể ghét được nàng.

Tiểu Dư luôn dễ dàng có thể cùng lần đầu tiên gặp mặt người khác mà kết giao bằng hữu, cùng các nam sinh hoà mình, vừa không cảm thấy ngượng ngùng, cũng không để ý đến cảm nghĩ của người khác, cứ như vậy tự nhiên mà vậy cùng bọn họ xưng huynh gọi đệ, sau đó đương nhiên hưởng thụ cuộc sống ở trường đại học, muội ấy căn bản sẽ không biết nói có bao nhiêu nữ đồng học ở trường âm thầm hâm mộ nàng, trong đó cũng bao gồm Hạ Tiểu Tiếp nàng.

Kỳ thật từ nhỏ đến lớn Tiểu Dư vẫn đều như bóng với hình đi theo nàng, thân là tỷ muội song sinh, đơn giản là sớm sinh ra một phút đồng hồ, đã bị gọi là "Tỷ tỷ".

Muội muội muốn cái gì, thân là tỷ tỷ nàng nhường cho.

Muội muội cố tình gây sự, thân là tỷ tỷ nàng tìm cách hóa giải, miễn cho mẹ khó xử.

Muội muội vút bừa bãi mọi thứ, thân là tỷ tỷ nàng trở nên thành thực từ lúc còn nhỏ cẩn thận coi chừng muội muội, đơn giản là mặc kệ lão sư hoặc ba mẹ hỏi chuyện, muội muội trả lời không được nhất định sẽ quay đầu hỏi nàng, giống như muội muội không biết, làm tỷ tỷ liền như thế nào cũng phải biết.

Nàng thật sự thực hâm mộ muội muội, mong muốn chính mình sinh ra trễ một phút đồng hồ để có thể làm muội muội.

Kỳ thật nàng cùng Tiểu Dư từ nhỏ đến nay, nàng đều hâm mộ tính tình hoạt bát, cũng không có đặc biệt làm nàng phiền phức. chính vì thân là tỷ tỷ bị gông xiềng làm cho nàng trở nên thành thực, nhu thuận từ lúc còn nhỏ, cho nên bình thường bị mắng cùng bị trách phạt đều là Tiểu Dư.

Nàng nhăn mày nhìn xuống dưới lầu thấy hai người rốt cục cam nguyện vẫy tay tạm biệt, Hạ Tiểu Dư xoay người đi vào nhà.

Trong chốc lát, dưới lầu truyền đến tiếng chuông cửa, mà đứng ở đối diện ven đường chiếc xe hơi màu bạc mới rời đi.

Hạ Tiểu Tiếp rời đi ban công đi vào trong phòng, mới đóng cửa ban công lại liền nghe thấy âm thanh muội muội đi lên lầu.

Theo tiếng bước chân càng lúc càng gần, cánh cửa phòng đột nhiên bị đẩy ra, Hạ Tiểu Dư cười meo meo tiêu sái tiến vào, dâng lên một ly trà sữa trân châu ấm áp thêm một đùi gà quay đưa nàng.

"Ăn khuya." Nàng nói.

"Mẹ vừa rồi mới hỏi tới người, người tốt nhất đi nói với mẹ là người đã về." Hạ Tiểu Tiếp đề điểm nàng.

"Ta vừa mới đi qua."

"Không bị mắng?"

Hạ Tiểu Dư lập tức duỗi thẳng cánh tay, hướng tỷ tỷ so với ra một cái v thắng lợi, đắc ý nói:"Ta nói ta ở lại thư viện trường viết báo cáo."

"Mẹ tin tưởng?"

"9 giờ rưỡi là về tới nhà, mà hướng hồ ta cũng không phải mỗi ngày đều như vậy, ngẫu nhiên lâm vào thôi." Hạ Tiểu Dư nói tuyệt không để ý nói tiếp "Mau ăn gà quay đi, người sẽ không ăn ngon. Ta đi tắm rửa đã."

Nói xong, nàng thẳng xoay người trở lại cửa đối diện của nàng trong phòng đi.

Tiểu Điệp thật sự hâm mộ Tiểu Dư vô ưu vô lự, nếu nàng cũng có thể như vậy thì tốt rồi!

Hạ Tiểu Tiếp không tiếng động ở trong lòng thờ dài một hơi, cầm lấy gà quay mà muội muội đưa cắn một ngụm. Hào hào ăn.....

Kỳ thật có một cái muội muội như vậy cũng là không sai, ít nhất nàng bên ngoài ăn uống, không quên nhớ người tỷ tỷ song sinh này, còn có thể mang về nhiều thứ cho nàng, lại cắn một ngụm gà quay giòn rụm, thật ăn rất ngon a...

Rốt cục đem báo cáo sử trung quốc cận đại giao nộp, trong lớp học một đám hưng phấn tựa như ngày mai sẽ là nghỉ hè vậy, toàn bộ phòng học nhốn nháo rừng rực, hiển nhiên mọi người đều bị báo cáo chinh đến.

"Nhạ." Một phong thư màu lam đột nhiên xuất hiện ở trước mặt Hạ Tiểu Dư nàng thấy vậy lấy ngón trỏ cùng ngón giữa mang theo lá thư này nhìn về

phía thủ chủ nhân của nó Tiêu Kì.

”Đây là cái gì? Cho ta tình thư sao?” Nàng nhếch miệng vui đùa nói, bị không khí bốn phía cuốn hút nên tâm tình cũng khá tốt.

”Trên thực tế đây là một thiệp mời.” Tiêu Kì cười nói.

”Cái gì thiệp mời?”

“Thiệp mời sinh nhật.”

”Ai sinh nhật?”

”Ta.”

”Mời ta?”

”Tỷ tỷ của ngươi.”

Tâm tình đang tốt bỗng nhiên biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi. Hạ Tiểu Dư trực tiếp đem thiệp mời theo trên tay hất đi ra, vừa mới làm ra vẻ xé bỏ phong thư màu lam một chút, nháy mắt lại bị hất đoạt trở về.

”Uy, ngươi thực quá đáng ngay cả xem cũng chưa xem mà tính xé bỏ nó.” Hắn kháng nghị kêu lên, lại vô ý tức giận.

”Ai quá đáng chứ, tại sao chỉ cho tỷ tỷ của ta thiệp mời? Tiêu Kì, ngươi tốt nhĩ!” Nàng trừng mắt nhìn hắn.

”Ta và ngươi là người một nhà, người một nhà làm chi còn muốn lấy thiệp mời? Trực tiếp đến là được rồi.” Hắn tiến lên từng bước, thân thiết cùng nàng kề vai sát cánh nhếch miệng giải thích.

”Nói thật là dễ nghe, ai chẳng biết nói.” Nàng đưa tay gạt tay hắn xuống, hừ lạnh một tiếng.

”Nếu biết lòng ta như thế thì tốt rồi.” Tiêu Kì vẽ mặt vô sỉ cười nói.

”Ngươi có biết hay không như thế không được?”

”Không biết. Ta chỉ biết không ngừng cố gắng, nếu có chí nhất định thành.” Hắn cười hi hi nói tiếp.” Tiểu Dư, đừng như vậy cho ta một lần cơ hội. Ta cam đoan nhất định đối đãi tỷ tỷ ngươi thật tốt, nếu ta và tỷ tỷ ngươi tình cảm lưu luyến có kết quả, về sau nhất định làm tỷ phu tốt nhất của ngươi.”

Hạ Tiểu Dư ánh mắt không chuyển nhìn hắn, trầm mặc nửa ngày, đột nhiên hỏi:”Ngươi vì sao thích tỷ của ta?”

”Vì sao? Vấn đề này muốn ta như thế nào trả lời, chính là nhất kiến chung tình, cái loại này tâm động cảm giác……” Nhớ lại lần đầu gặp gỡ, Tiêu Kì lộ ra vẻ mặt say mê không thôi, không tự giác lộ ra mỉm cười.

”Cho nên ngươi thích chính là vẻ bề ngoài của tỷ tỷ của ta mà thôi?”

”Mới không phải.” Hắn đột nhiên hoàn hồn, kiên định đối nàng nói.

”Nhất kiến chung tình chính là trông mặt mà bắt hình dong.” Nàng nói thẳng ý nghĩ của chính mình.

”Ta không phủ nhận ngay từ đầu thật là như vậy, nhưng là trong một năm nay, ta cùng nàng nói chuyện nhiều, cũng ở chung nhiều. Khí chất của nàng tao nhã, ôn nhu sẵn sàng, tính tình uyển chuyển hàm xúc, nhất nhân mảy cười đều là như vậy làm ta động tâm, làm cho của ta ánh mắt không thể tự thân thể của nàng thượng dời đi. Ta chưa từng có quá như vậy cảm giác, loại này rơi vào vòng tình, vì một người mà cảm giác tim đập nhanh.” Tạm dừng trong chốc lát, hắn nhìn nàng hỏi:”Ngươi có từng có qua loại cảm giác này sao?”

Hạ Tiểu Dư lẳng lặng nhìn hắn, sau đó đem ánh mắt dời, nói:”Thực nhàm chán.”

Hắn che ngực, lộ ra bản thân bị trọng thương biểu tình.”Ngươi có phải hay không thật sự không tim không phổi (nguyên văn: vô tâm không phế) nha? Không giúp ta thì thôi, thế nhưng còn giẫm lên nhiệt tình của ta, nói ta nhàm chán! tâm tính thiện lương của ta thật sự đau, bị thương, đổ máu, mau gọi xe cứu thương, nhanh chút.”

”Ngây thơ.” Nàng thực rõ ràng bỏ một đao, sau đó động lấy đi thiệp mời trên tay hắn, làm bộ muốn mở ra xem, lại bị hắn kích động ngăn cản.

”Ngươi không thể nhìn!”

”Vì sao ta không thể nhìn?” Hạ Tiểu Dư trừng lớn mắt hỏi.

”Vì nó được viết cho tỷ tỷ của ngươi, cũng không phải của ngươi, đây là lễ phép cơ bản.” Tiêu Kì nghiêm trang giải thích.

”Cái gì lễ phép cơ bản? Theo ý ta ngươi nhất định ở bên trong viết cái gì ám muội?” Nàng nhìn hắn nói.

”Đúng thế.” Hần rõ ràng thần thừa.

Nhìn hần như vậy mà lại liền thừa nhận, Hạ Tiểu Dur ngược lại mất đi ý niệm trong đầu.” Cái thiệp này ta sẽ giúp ngươi chuyển giao, tỷ tỷ của ta có đi hay không sẽ không quan đến ta.”

Không nghĩ tới nàng lại đột nhiên thay đổi quyết định, Tiêu Kỳ ngây người một chút, lập tức hưng phấn mà cho nàng một cái ôm thân mật.

”Cảm ơn ngươi, Tiểu Dur, ta yêu nhất ngươi.” Hần quá mức cao hứng, toàn bộ ôm lấy nàng.

Chưa từng như vậy cùng khác phái dựa vào nhau gần như vậy, Hạ Tiểu Dur không tự chủ được mặt đỏ.

”Tên hỗn đản này ngươi đang làm cái gì? Nhanh chút buông ra!” Nàng lung tung đánh hần, phát hiện trong phòng học đồng học tất cả đều đang nhìn bọn họ.

”Ta sớm biết các ngươi hai người đang yêu nhau, vậy mà còn nói không có.” Đồng học giáp đứng ở góc phòng học lớn tiếng đối bọn họ nói.

”Khi nào thì thỉnh ăn bánh kẹo cưới a?” Đồng học ắt ngay sau đó lớn tiếng phụ họa.

”Ta không ngại ăn bánh kẹo cưới, nhưng đừng gọi ta bao lễ nha, ta không có tiền.”

”Đúng vậy, cho nên cẩn thận đừng làm tai nạn chết người.”

Hạ Tiểu Dur mặt kìm lòng không được lại càng nóng chút. Đây đó hỗn đản đồng học!

”Còn không buông!” Nàng trừng mắt hưng phấn qua đầu Tiêu Kỳ, cắn răng gầm nhẹ.

Hần lập tức lấy nàng làm đồ sứ bàn thật cẩn thận phóng nàng rơi xuống đất, sau đó hướng về phía nàng nhếch miệng cười, tựa hồ không có nghe gặp bốn phía các học sinh cùng nhau trêu tức, chuyên tâm đối nàng nói.” Không thể gạt ta nha. Nhất định phải giúp ta giao cho tỷ tỷ ngươi.”

”Người ở trong lòng hần là tỷ tỷ của ta, nghe thấy không?” Không để ý tới hần, Hạ Tiểu Dur quay đầu đối bốn phía đồng học giải thích, bởi vì không nghĩ bị hiểu lầm.

Nghe vậy, trong phòng học lập tức vang lên một mảnh tiếng gầm—

”Thiệt hay giả?”

”Xinh đẹp Tiểu Tiệp tỷ tỷ?”

”Tiêu đại ca, ngươi như vậy không được nha, làm sao có thể như thế?”

”Đúng vậy, Tiểu Dur muội muội của chúng ta thế nào lại không bằng Tiểu Tiệp tỷ tỷ?”

”Chính là thế, ta xem hai người các ngươi thành đôi thì tốt rồi, đem Tiểu Tiệp tỷ tỷ tặng cho ta đi.”

”Ngươi thô lỗ thế thì như thế nào xứng đôi với Tiểu Tiệp tỷ tỷ, Tiểu Tiệp tỷ tỷ là của ta.”

”Của ta.”

”Của ta.” Nam đồng học huyên náo thành một mảnh.

Dù sao Tiểu Tiệp so với nàng tốt hơn là được rồi. Hạ Tiểu Dur rũ mắt xuống, che khuất đáy mắt mình.

Về nhà nàng lấy thiệp mời đưa đến trước mặt tỷ tỷ ”Cái này của ngươi.”

”Đây là cái gì?” Hạ Tiểu Tiệp khó hiểu hỏi.

Các nàng đã sớm có ấn ý không thay đổi phương thu hoặc chuyển giao thư tình, lễ vật linh tinh gì đó. Bởi vì muốn đuổi theo cầu các nàng, lại không có nổi dũng khí giáp mặt thông báo nam sinh đó căn bản là thực vô dụng, các nàng đổi điểm ấy thực nhất trí.

”Thiệp mời.” Hạ Tiểu Dur nói.

”Cái gì thiệp mời?”

”Thiệp mời sinh nhật Tiêu Kỳ.”

”Tiêu Kỳ?” Nàng ánh mắt đột nhiên tròn to, có chút kinh ngạc đem lá thư này tiếp nhận, động thủ mở ra xem.

Hạ Tiểu Dư không tự chủ được liền từng bước tiến tới muốn nhìn, lại lập tức đem cước bộ thu trở về, rũ mắt xuống, xoay người lên lầu, trở về phòng.

Trong chốc lát sau, Hạ Tiểu Tiệp đẩy cửa phòng của nàng ra, đi đến.

”Tiểu Dư.” Nàng kêu lên lại muốn nói lại thôi, biểu tình thật do dự.

”Gì chứ?” Hạ Tiểu Dư trực tiếp cời bỏ quần bò trên người, thay chiếc quần dài thoải mái vào, sau đó ngồi xếp bằng muốn khởi động máy máy tính trước mặt.

Phía sau Hạ Tiểu Tiệp trầm mặc không nói, nàng cũng không thúc giục nàng, nghĩ nàng chắc có chuyện muốn nói.

”Ngươi đã xem qua thiệp mời này sao?” một lát sau Hạ Tiểu Tiệp rốt cục mở miệng hỏi nàng.

”Không có.” Nàng cũng không quay đầu lại nói.

”Thiệp mờ này.....”

Nói đến một nửa, Hạ Tiểu Tiệp thanh âm xoay mình ngừng lại, trong phòng chỉ còn lại có nàng cùng âm thanh bàn phím. “lách cách lách cách” rốt cục vẫn là nhin không được mở miệng đánh vỡ trầm mặc.

”Thiệp mời làm sao vậy?” Nàng cũng không quay đầu lại mở miệng hỏi nói, tiếp tục đánh bàn phím.” Ngươi muốn đi sao? Nếu không có thể không đi, không cần bởi vì Tiểu Kì là bằng hữu của ta liền miễn cưỡng chính mình đi tham gia. Ta sẽ giúp ngươi tìm lấy có nói với hân ngươi ngày đó có việc.”

Phía sau tiếp tục lặng im, không có tiếng trả lời.

Hạ Tiểu Dư rốt cục nhin không được quay đầu nhìn về phía sau nhìn tỷ tỷ.” Ngươi sao lại không nói lời nào?”

”Này thiệp mớinày có chữ viết .” Hạ Tiểu Tiệp nhìn không chuyển mắt nhìn nàng nói.

”Thiệp mời đương nhiên sẽ có chữ, nếu không yếu như thế nào mời người khác?”

”Ta nói là Tiểu Kì viết cho ta.”

Nàng trừng mắt nhìn.” Cái gì kia?”

Hạ Tiểu Tiệp đưa tay thượng thiệp mời đưa cho nàng, nàng thân thủ tiếp nhận, cúi đầu xem.

Chân thành mời tham dự xin đợi quang lâm

.....

Chữ in nội dung không cần xem, trọng điểm ở chỗ trống dùng nguyên tử bút tự tay viết nội dung đoạn văn tự kia.

Tiểu Tiệp đồng học, chân thành hy vọng ngươi có thể tham dự.

Mặt khác, có lẽ ngươi cảm thấy ta thực đường đột, ngươi xinh đẹp động lòng người, ôn nhu uyển chuyển hàm xúc bóng hình xinh đẹp, không biết ngươi có nguyện ý hay không làm bạn gái ta? Chờ mong ngươi cho phép trả lời.

Tiêu Kì

Trong phòng một mảnh trầm tĩnh, Hạ Tiểu Tiệp không chuyển mắt nhìn muội muội, nín thở chờ phản ứng của nàng.

Tiêu Kì không phải thích Tiểu Dư, sau lại muốn cùng nàng kết giao? Tuy rằng Tiểu Dư chưa bao giờ thừa nhận qua, nhưng nàng vẫn nghĩ đến hai người bọn họ là một đôi. Chẳng lẽ không đúng sao? Nhưng nếu đúng như vậy Tiêu Kì lại như thế nào viết thư hướng nàng thông báo?

Lòng có điểm loạn, có điểm chờ mong lại sợ bị thương tổn.

Tiêu Kì ở trong trường học kỳ thật là người nổi tiếng, không chỉ bởi vì hân bộ dạng anh tuấn, gia cảnh giàu có, hoặc là hân học đại học đã năm năm nhưng bây giờ vẫn năm thứ hai, còn về các giáo sư cơ hồ mỗi một cái giáo sư đều biết được hân, đối hân cũng cơ hồ tất cả đều là khen ngợi, nói hân thông minh, nói hân có ý tưởng, nói hân nhất định rất có tương lai.

Trên thực tế không cần phải nói đến tương lai như vậy xa, hân hiện tại, nghe nói đã có được một công ty thuộc về chính mình.

Kỳ thật truyền thuyết về hân có rất nhiều, thật thật giả giả không có người biết, chỉ biết là rất nhiều nam sinh đem hân làm thần tượng, rất nhiều nữ sinh đem hân làm kim quy, mà Tiểu Dư lại xem hân là cái hỗn đản, lái xe, ngu ngốc cùng tên kia, Tiểu Dư luôn nói hân như vậy, hơn nữa hân còn xem qua rất nhiều thứ Tiểu Dư đối hân quyền đâm cước đá.

Hai người bọn họ ở chung phương thức thực đặc biệt, đặc biệt đến làm cho người ta không thể không nghi ngờ quan hệ của bọn họ. Cho nên trong

trường lại có cái truyền thuyết như thế này, truyền thuyết muội muội Hạ Tiểu Dư một trong hai tỷ muội song sinh chính là bạn gái Tiêu Kỳ.

”Ngốc nghếch!” Hạ Tiểu Dư đột nhiên mở miệng.

”Cái gì?” Nàng xem nàng, hoài nghi chính mình nghe lầm. Tôn nhân? Tiểu Dư này phản ứng là.....

”Ta nói Tiêu Kỳ này ngu ngốc thế nhưng dùng phương thức này thông báo thật vô dụng!” Nàng đưa tay quăng đến trên giường, vẻ mặt chịu không nổi biểu tình.

”Tiểu Dư, ngươi.....” Hạ Tiểu Tiếp nhìn không chuyển mắt nhìn nàng, muốn nói lại thôi.

”Ta cái gì?” Nàng hỏi lại.

“..... Ngươi..... Không thêm đề ý sao?”

”Đề ý cái gì?” Nàng lộ ra vẻ mặt không chút biểu tình.

”Hai người các ngươi..... Không phải ở..... Kết giao sao?”

”Ai nói với ngươi?” Hạ Tiểu Dư kinh ngạc chọn mi.

”Không có sao?”

”Cái loại này ngốc nghếch này đưa ta cũng không muốn, thế nhưng dùng loại này thông báo, hẳn là không phải nam nhân nha? Thật sự là không ngờ.” Nàng vẻ mặt khinh thường nói.

”Ngươi không thích hẳn sao?”

”Tên kia? Thôi đi.” Hạ Tiểu Dư mắt tròn trắng.

Hạ Tiểu Tiếp nhấp mím môi cánh hoa, do dự mở miệng hỏi:”Ta đây có thể cùng hẳn kết giao sao?”

Trong phòng đột nhiên gian im lặng xuống dưới, như là chỉ lặng im một giây.

”Ngươi thích tên kia? Không thể nào?” Nàng kinh ngạc trở mắt kêu lên:”Ngươi là còn thật sự sao? Vẫn là theo ta hay nói giỡn nha, Tiểu Tiếp tỷ tỷ?”

”Ta cảm thấy hẳn thực không sai.”

”Làm sao không sai?”

”Hắn hài hước khôi hài, tuấn tú lịch sự, đối nữ sinh ký tôn trọng, lại bảo hộ—”

”Chờ một chút, xin hỏi chúng ta hiện tại thảo luận là hẳn sao?” Hạ Tiểu Dư nhin không được thân thủ đánh gãy tỷ tỷ trong lời nói.

”Ngươi không biết là sao?” Hạ Tiểu Tiếp nhìn nàng.

”Nếu nói ta không biết là, ngươi sẽ thay đổi chủ ý không cùng hẳn kết giao sao?” Nàng hay nói giỡn nói.

”Ngươi không tán thành ta cùng hẳn kết giao sao?” Không đáp hỏi lại.

Hạ Tiểu Dư trừng mắt nhìn, không tự chủ được nhủ mảy, sau đó xoay lại đối mặt màn hình máy tính nói:”Loại sự tình này sao lại hỏi ta chứ? Ngươi nếu thích hẳn đáp ứng hẳn, cùng hẳn kết giao, làm bạn gái hẳn nha. Yêu đương là chuyện của các ngươi sao lại hỏi ta?”

Trong phòng trầm tĩnh trong chốc lát.

”Ta thích hẳn.”

”Thật vậy chăng?” Hạ Tiểu Dư lại lần nữa xoay người trở về đối mặt nàng. ”Như thế nào lúc trước ta chưa từng nghe ngươi nói quá? Bất quá ta mặc kệ như thế nào, ta đã có thể tưởng tượng được tên kia hưng phấn nhảy dựng lên nếu biết được chuyện này.” Nói xong, nàng đối nàng nhếch miệng cười cười, sau đó lại lần nữa vòng vo trở về, bận rộn ở trên bàn tìm kiếm giấy bút.” Ta cho ngươi điện thoại của hẳn, chính ngươi gọi điện thoại nói cho hẳn đáp án này. Ta nghĩ hẳn hiện tại nhất định đang rất chờ mong, sống một ngày bằng một năm. Thật kỳ quái, bút đâu?”

”Tiểu Dư.” thanh âm do dự từ sau phương vang lên.

”Ân?”

”Ngươi có thể giúp ta gọi điện thoại để ta nói với hẳn không?”

Động tác tìm kiếm tựa hồ ngừng một cái chớp mắt, sau đó tiếp tục tìm kiếm” Tốt, đương nhiên không thành vấn đề, ta gọi điện thoại, chính người nói với hân.”

Hạ Tiểu Tiệp trầm mặc một chút, tựa hồ cũng hiểu được chuyện này chính mình đến không thể, sửa miệng hỏi”nói như thế nào?”

” nói người thích hân, nguyện ý làm nàng bạn gái hân, nói là người đem chính mình làm quà sinh nhật cho hân nha.” Nói xong lại lần nữa đem ghế dựa xoay chuyển đối mặt với tỷ tỷ, nhếch miệng cười.

Bị Tiểu Dư nói như vậy, nàng trong đầu không tự chủ được hiện ra chính mình bị bỏ vào một cái hộp cột lại bằng một sợi dây ruy băng đỏ như một lễ vật, Tiểu Kì tháo dây ruy băng, mở ra hòm, nàng theo bên trong đi ra.

Nhất thời mặt đỏ, tai nóng lên, nàng xấu hổ trừng mắt nói” Người không cần nói lung tung ai muốn làm lễ vật nha!”

” ờ, người suy nghĩ cái gì, mặt như vậy lại hồng?” Hạ Tiểu Dư tiếp tục trêu chọc nàng.

Hạ Tiểu Tiệp thẹn quá thành giận lấy gối đầu đánh nàng.” Không cần nói lung tung nói.”

” Ai nói lung tung mặt của người thật sự thực hồng nha.” Cười né tránh, tiếp tục nói.

Hạ Tiểu Tiệp nghe nàng trả lời là liền đánh nàng một cái.

” Uy, thật muốn như vậy sao?” Hạ Tiểu Dư vừa hỏi vừa bắt lấy cổ tay của nàng.

Hạ Tiểu Tiệp phản ứng đem gối đầu trên tay nàng lấy trở về, sau đó hướng nàng đánh tiếp.

Nàng quát to một tiếng, theo ghế trên nhảy dựng lên, nằm lên trên giường ôm đầu bắt đầu phản kích. Hai tỷ muội cứ như vậy ở trong phòng chiến đấu bằng gối, bên này đánh qua bên kia đánh lại, hét chói tai cười đùa không dứt.

Ở lâu một chộn đồ ăn bà Hạ nghe thấy trên lầu huyền nao, quay đầu hướng trên lầu liếc mắt một cái, lắc lắc đầu, thở dài nói” Hai đứa đã lớn hết rồi mà còn thế.” nhưng khóe miệng không khỏi khẽ nhếch lên.

Bạn đang đọc truyện *Sau Khi Nữ Vương Thất Tình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3

Sáng sớm chào tạm biệt mẹ, mới ra đến cửa, đến cả chìa khóa xe máy cũng chưa rút ra khỏi túi Hạ Tiểu Tiệp đã nghe thấy hai tiếng còi xe inh tai. Hai tỷ muội quay đầu lại, nhìn thấy chiếc ô tô màu bạc của Tiểu Kì đang đỗ bên kia đường, cửa kính xe từ từ kéo xuống, anh ngồi trong xe nhe răng cười chào hai người. Vẫy vẫy tay cười rạng rỡ.

Hạ Tiểu Dư quay sang nhìn tỷ tỷ đứng bên cạnh, chỉ thấy tỷ ấy cúi đầu ngại ngùng, đứng im một chỗ, không hề nhúc nhích, không hề giống tối hôm qua lúc đứng buồn chuyện gần 2 tiếng đồng hồ một chút nào cả.

Quên đi, làm người tốt thì tốt cho trót. nàng cầm tay tỷ tỷ của mình, ngó nghiêng hai bên đường thấy không có xe qua, nhanh chóng kéo tỷ ấy băng qua đường, đi đến bên cạnh xe của Tiểu Kì, mở cánh cửa ghế phụ, đẩy tỷ tỷ vào chỗ ngồi rồi đóng cửa xe lại.

Kéo kính cửa xe xuống, nàng xoay người cảnh cáo người đang ngồi trong xe “Người lái xe cho cẩn thận đấy, biết chưa!”

“Người không lên xe sao?” Tiểu Kì ngạc nhiên hỏi. Chẳng phải hai người đều định đến trường sao?

“Ta không muốn làm cái bóng đèn cản trở hai người.” nàng bĩu môi.

“Tiểu Dư, Tiểu Kì đã lái xe đến tận đây rồi, đi cùng đi mà.” Hạ Tiểu Tiệp van nài nhìn muội muội.

Nàng lắc đầu từ chối “Tan học em có chút việc phải làm, đi xe máy tiện hơn. Hai người cứ đi trước đi, bye bye!” Nói xong, không để hai người kia kịp phản ứng gì, vẫy vẫy tay, ngó nghiêng hai bên rồi vọt chạy sang đường, trở lại bên chiếc xe máy của mình.

Vì nàng đi quá đột ngột, hai người ngồi trong xe bỗng dừng cảm thấy rất ngại ngùng.

Hạ Tiểu Tiệp vốn là một cô gái trầm tính, ít nói, bình thường cũng không chủ động bắt chuyện với ai, theo thói quen im lặng.

Tiêu Kì bình thường rất hoạt bát náo nhiệt nhưng khi ở trước mặt người mình thầm mến đã lâu thì trong phút chốc không biết phải làm gì, cuối cùng chỉ có thể khởi động xe, giả bộ thoải mái lái xe.

Một lúc sau, anh mới cất lời hỏi: “Có muốn nghe nhạc không?”

“Được.” Hạ Tiểu Tiệp ôn nhu trả lời.

Tiêu Kì bắt đầu mở nhạc, trong xe vang lên giọng ca của ca sĩ nổi tiếng ở Hồng Kông Trần Dịch Tấn.

Ca sĩ Trần Dịch Tấn là thần tượng của Tiểu Dư, chẳng lẽ cũng là thần tượng của anh?

“Anh cũng thích nghe Trần Dịch Tấn hát à?” Cô lấy hết dũng khí hỏi.

“Nhạc của anh ấy rất dễ nghe.” Một lúc sau, anh hỏi lại: “Em không thích sao?”

“Không.” Cô lắc đầu, không tự chủ nói thêm một câu “Tiểu Dư cũng rất thích anh ấy.”

“Anh biết.” Anh khẽ nhếch môi, mỉm cười “Anh cũng bị ảnh hưởng bởi cô ấy nên mới thích giọng hát này. Cô ấy – ý anh là Tiểu Dư, có chút bá đạo, mỗi lần ngồi lên xe anh đều ép anh bắt buộc phải nghe Trần Dịch Tấn hát, không cho phép anh nghe nhạc của người khác.”

Hạ Tiểu Tiệp mỉm cười: “Cô ấy là như thế mà.”

“Anh biết, rất bá đạo.” Anh gật gật đầu, vẻ mặt nghiêm túc.

Nhìn thấy thế, cô không nhịn được, khẽ cười một tiếng.

“Anh thấy rất vui.” Tiêu Kì đột nhiên nói.

Cô nhìn anh khó hiểu.

“Anh thấy rất vui vì em đồng ý hẹn hò với anh.” Anh ôn nhu nói cả câu hoàn chỉnh.

Hai má Hạ Tiểu Tiệp nóng bừng, bỗng nhiên không biết phải nói gì nữa, đành cúi đầu ngượng ngập, rồi quay sang nhìn ra ngoài cửa sổ, không dám nhìn thẳng vào anh, không khí trong xe lại trở về tĩnh lặng như lúc trước.

“Tình cảm của hai tỷ muội em tốt thật đấy, Tiểu Dư luôn bảo vệ em.” Tiêu Kì cố gắng tìm chủ đề để nói chuyện với cô.

“Ừh.”

“Nhưng mà cô ấy có vẻ khá vụng về, chắc em cũng phải chiều cô ấy rất nhiều nhì?”

Hạ Tiểu Tiệp khẽ nhếch môi, không lên tiếng trả lời anh. Không hề nghĩ rằng anh lại rất quan tâm tới hành động này.

Cô cứ im lặng như thế khiến cho Tiêu Kì rất ngại ngùng rồi im lặng theo cô, không nói thêm câu nào nữa, ý đồ tìm chủ đề để nói chuyện cho cô cũng không thành. Có lẽ cô không thích nói chuyện phiếm! Anh thầm nghĩ: Cũng đúng, em vốn dĩ mang đến cho người ta cảm giác tĩnh lặng, yên bình, nhẹ nhàng dịu dàng nhưng sâu sắc, bằng với những câu nói của anh.

Trong xe vẫn tiếp tục vang lên giọng ca của Trần Dịch Tấn, đi đến trường, tìm được chỗ đỗ xe xong thì cũng chuẩn bị đến giờ vào lớp.

Hạ Tiểu Tiệp vội vội vàng vàng, cô bình thường không bao giờ đi muộn.

“Cảm ơn anh cho em quá giang đến trường, sắp đến giờ vào lớp rồi. Em đi trước đã, bye bye.” Cô gật đầu chào anh rồi vội vã quay người chạy đi.

“Anh đi cùng em.” Tiêu Kì nhanh chóng bước xuống, đóng cửa xe, vội vã đi đến sòng bước bên cạnh cô.

“Lớp của anh đi đường bên kia cơ mà?” Hạ Tiểu Tiệp đi chậm lại, cánh tay chỉ sang lối đi ngược lại.

“Muộn một chút cũng không sao. Anh đưa em đến lớp học.”

Tuy rằng thấy không cần thiết, nhưng cô cũng không từ chối, gật gật đầu, bởi vì thời gian vào lớp đã cận kề, cô đi vội đi vàng cơ hồ đã quên hẳn sự tồn tại của anh, đến lúc đi đến lớp học, vừa kịp giờ vào lớp, cô mới thở phào một hơi, quay sang nói với anh: “Anh về lớp luôn đi.”

“Tan học anh đến đón em.” Tiêu Kì gật đầu nói.

Cô mỉm cười gật đầu, vẫy vẫy tay, xoay người đi vào lớp học.

Hắn đi muộn.

Đi muộn thật hay là trốn đi hẹn hò đây? Hạ Tiểu Dư đoán chắc là đáp án thứ hai.

Giáo sư vẫn đang giảng bài trên bảng, miệng nói bắn cả nước miếng, cô không nghe lọt được một chữ nào, cảm thấy trong người rất khó chịu, đến cả tiểu thuyết cũng không có hứng đọc.

Cô làm sao vậy nhỉ? Ngủ không đủ giấc, ăn không đủ bữa sao? Hay là ốm? Hay đói bụng? Thiếu máu? Tụt huyết áp? Hình như cũng không phải, cảm giác như kiểu đến ngày đến tháng, rất mệt mỏi, cơ thể rất khó chịu, không thoải mái chút nào. Nhưng mà, chẳng phải cô vừa mới hết kì được mấy ngày rồi sao, chẳng lẽ cô bị mắc bệnh gì rồi à?

Chống tay lên má, đầu óc trống rỗng. Hạ Tiểu Dư cứ nhìn chăm chăm cây bút máy đang quay tròn giữa ngón trỏ và ngón giữa, chỗ ngồi phía sau cô vẫn vắng lặng như thế.

Chắc là hai người bạn họ trốn học đi hẹn hò thật rồi.

Tên Tiêu Kỳ kia quả nhiên không phải là người tốt, vừa mới bắt đầu đã làm hư bé ngoan Tiểu Tiệp học hành chăm chỉ rồi, tên vô lại kia thật đáng ghét!

“Tiểu Dư muội muội.”

Người còn chưa đến, giọng nói đã vang tới.

Hai tiết học buổi sáng trôi qua, hết giờ nghỉ trưa, tiết học đầu tiên của buổi chiều đã đến, anh làm bộ mặt ngu ngơ cười khi nhìn thấy cô đang vênh mặt đắc chí.

“Tránh xa ta ra!” Cô làm bộ mặt mẹ kế, hất cánh tay của anh đang đặt trên vai mình xuống.

“Thái độ gì vậy?”

“Phòng tránh lây lan căn bệnh ngu ngốc.”

“Sao tự đứng lại mắng ta ngu ngốc? Ta làm gì đắc tội đến ngươi chứ? Sao thế, Tiểu Dư muội muội?”

“Ta nói cho ngươi một lần nữa, không được gọi ta là Tiểu Dư muội muội, ta không phải là muội muội của ngươi.”

“Sao lại không phải? Ngươi là muội muội của Tiểu Tiệp, đương nhiên cũng là muội muội của ta. Em gái ngoan, yên tâm, đừng sợ, từ giờ trở đi nếu gặp chuyện gì anh sẽ đứng ra giải quyết cho em!”

Mặt không biến sắc, liếc nhìn anh một cái, Hạ Tiểu Dư đột nhiên không muốn học hành gì nữa. Vì thế, nàng cầm túi sách, cất tất cả những thứ ở trên bàn vào trong túi, khoác túi lên vai rồi đi ra khỏi lớp.

“Chờ chút, ngươi đi đây vậy? Chuông vào lớp rồi đó.” Tiêu Kỳ kéo tay cô lại, hỏi cô.

“Trốn học.” Nói xong hai chữ này, cô gỡ tay anh ra, đi thẳng ra khỏi lớp.

Nhìn bóng dáng Hạ Tiểu Dư rời đi, anh nhú mày, lưỡng lự một chút sau đó lập tức túm lấy ba lô vừa mới đặt xuống bàn rồi chạy đuổi theo cô.

“Này, ngươi làm sao vậy, có chuyện gì vậy?” Tiêu Kỳ đuổi theo Tiểu Dư, lo lắng hỏi thăm nàng.

“Ngươi vào lớp đi, không cần đi theo ta.” Mặt không biến sắc, tiếp tục đi thẳng.

“Ngươi định đi đâu? Ta đi cùng ngươi.”

“Về nhà, ngủ.”

“Dáng vẻ của ngươi không giống định đi ngủ nhà.”

“Dáng vẻ muốn đi ngủ của ta ngươi biết chắc?” Cô cuối cùng cũng quay lại nhìn anh một cái, bộ dạng rất tức giận.

“Lúc ngươi muốn đi ngủ, nhìn qua thì cực kì chú ý, nhưng thật ra tinh thần mệt mỏi, không còn biết cái gì nữa.”

Không ngờ anh lại thẳng thắn nói ra đặc điểm mà chính cô còn không biết là như thế! Hạ Tiểu Dư không còn cách nào khác, đành phải nhẹ nhàng nói với anh: “Có thể họ hàng xa nhà ta ghé thăm, ta thấy không thoải mái, muốn về nhà nghỉ ngơi. Thế nên là ngươi mau trở lại lớp đi, không cần phải lo cho ta, ta tự đi về nhà được.” (Mog: họ hàng xa ghé thăm – đến ngày đến tháng à)

Hóa ra mọi việc là như thế, thà nào thấy cô kì quái như vậy, hi vọng vô thưởng, Tiêu Kỳ cuối cùng cũng hiểu ra.

“Ngươi về nhà bằng cách nào? Đi xe máy à?” Anh hỏi cô theo thói quen.

“Tự đi.” Cô tức giận trả lời. Sao lại hỏi câu vô nghĩa như vậy?

“... Để ta lái xe đưa ngươi về.” Anh im lặng một lúc rồi bỗng nhiên cất lời.

(Mo: Mo ghét mấy anh thế này!! Ghét ghét ghét! K yêu rồi thì để cho ngta yên.. Hừ Hừ. A Từ: bình tĩnh e có j từ từ ...)

“Ta phải mang xe máy về nhà, không thì ngày mai đi học kiểu gì?” Cô không kiên nhẫn quát vào mặt anh.

“Ta đến đón hai người.”

Vấn đề là cô không hề muốn làm bóng đèn “Không cần, tí nữa ta còn phải đi ra ngoài có việc, ta tự đi xe về là tốt nhất.”

“Ngươi cũng đang không khỏe, tí nữa ngươi còn muốn đi đâu nữa?”

“Ta không biết là ngươi chuyển nhà từ lúc nào đấy.” cô đột nhiên nói một câu rất khó hiểu.

“Ngươi muốn nói gì?” Anh có chuyển nhà đâu?

“Chuyển đến bờ biển, quản rất rất nhiều việc.”

“Đây là quan tâm, không phải quản.”

Hạ Tiểu Dư không nhìn được nura, dừng bước, quay người nhìn thẳng vào anh: “Người ngươi cần quan tâm là tỷ tỷ của ta. tỷ ấy mới là bạn gái của ngươi.”

“Ngươi là muội muội của cô ấy.” Anh đương nhiên cũng muốn quan tâm. (Mo: Hơi bị bức mình rồi đấy nha!. A Từ: nc nè e uống ỉh để hạ hỏa)

“Vi thế nên bây giờ ngươi định yêu ai yêu cả đường đi lối về sao? Tỷ — Phu.”

Tiêu Kì tự dưng thấy lạnh sống lưng, bị hai chữ này của nàng làm anh bị đông cứng.

Cảm giác này rất kì lạ, tuy rằng hai chữ ‘Tỷ Phu’ này từ trước đến nay vốn là mong ước của anh, thậm chí còn liên tục bắt cô phải mở miệng gọi như vậy, trong lòng luôn luôn mong muốn một ngày kia cô sẽ gọi hắn như thế, nhưng đến khi chính miệng nàng nói ra hai chữ này, sao hắn lại thấy có một cảm giác bất an?

“Sao lại nói như thế? Ngoại trừ lần đó, chúng ta vẫn là bạn tốt của nhau mà, chẳng phải là bạn tốt sao?” hắn cố gắng gạt bỏ cảm giác kì dị trong lòng, theo thói quen khoác tay lên vai cô, khoe miệng khẽ mỉm cười nói.

“Chú ý đến cử chỉ của ngươi.” Hạ Tiểu Dư hất cánh tay của Tiêu Kì đang khoác lên vai mình ra, lùi lại đằng sau vài bước rồi nói.

Tiêu Kì giật mình sững sốt, nhủ mảy hỏi cô “Ngươi bị làm sao vậy?” cô thật sự rất khác bình thường nha.

“Bạn học bình thường có thể trêu đùa nhau cũng không sao, nhưng lại là Tỷ phu...” Hạ Tiểu Dư vẫn nhìn anh “Ngươi hiểu ý ta chứ?”

hắn nhăn mày nhăn mặt.

“Dáng vẻ này không giống ngươi, ngươi bình thường không suy nghĩ nhiều như vậy?” Hai mắt hắn nhìn cô chăm chú.

“Ta sẽ không nghĩ, cũng không cần người khác nghĩ cho ta.” cô không giữ được bình tĩnh nữa.

“Ta không có ý như thế...”

“Ngươi muốn nghĩ thế nào thì nghĩ.” cô ngắt lời hắn “Ngươi đi học đi, không cần can thiệp vào chuyện của ta. Sau này chúng ta nên giữ khoảng cách thì tốt hơn, bye bye!”

Nói xong, Hạ Tiểu Dư không quay đầu lại rồi rời đi, bỏ lại Tiêu Kì ngây ngốc đứng tại chỗ, tâm trạng vẫn đang hỗn loạn, không hiểu chuyện gì đang xảy ra, nhìn bóng cô rời đi, mỗi bước một xa, dần dần biến mất khỏi tầm mắt của hắn.

Cảm giác như đã đánh mất điều gì đó, cái cảm giác này...(A Từ: đến đây mà vẫn chưa bit sao chạy)

Là ảo giác sao?

Bỏ đi.

Tiếng đập cửa vang lên, Hạ Tiểu Dư đang ngồi trước máy tính gõ bàn phím lạch cạch quay đầu lại, chỉ thấy Tiểu Tiệp đẩy cửa vào.

“Tỷ về rồi à.” cô cất tiếng, sau đó quay người lại, tiếp tục gõ bàn phím, bất giác nhìn xuống góc màn hình xem giờ.

08:55 PM

“muội vẫn ổn chứ?” Hạ Tiểu Tiệp đứng sau lưng cô hỏi.

“Sao tự dưng lại hỏi thế?” cô hỏi lại, hai mắt vẫn nhìn chăm chăm vào màn hình máy tính, tay vẫn không ngừng di chuột.

“Tiêu Kì bảo muội mệt.”

“Đây là lúc chiều, bây giờ thì không sao rồi.” cô nhẹ nhàng đáp.

“Đã đi khám chưa?”

“Không sao đâu, cần gì phải đi khám.”

“Tiêu Kì bảo trông muội không hề giống mọi ngày bình thường, có chút là lạ, anh ấy rất lo lắng, bảo Tỷ về thì sang xem muội thế nào, quan tâm tới muội một chút.”

“hắn bị điên, tỷ đừng nghe hắn nói.” nàng cũng không quay đầu lại nói.

“Anh ấy rất là quan tâm đến em.” Hạ Tiểu Tiệp trầm mặc một lúc rồi lại cất lời.

“Chỉ là bạn bè thì quan tâm đến nhau thôi mà.” Hạ Tiểu Dư đột nhiên xoay tròn chiếc ghế ngồi, quay lại nhìn chị gái nói: “Tiêu Kì hơn chúng ta 4 tuổi, ở trường học mọi người đều coi anh ta là đại ca, luôn quan tâm đến các em trong lớp (Mơ: Cả trai và gái ạ), hắn ta luôn thích chõ mũi vào chuyện của người khác như thế mà, Tỷ đừng nghĩ linh tinh.”

“Tỷ không có nghĩ linh tinh nha.” Hạ Tiểu Tiệp trừng mắt nhìn, ngạc nhiên hỏi lại cô: “Tỷ nghĩ linh tinh cái gì?”

Nàng bỗng nhiên á khẩu, không biết trả lời thế nào “... Không có gì, có lẽ chính em mới là người suy nghĩ linh tinh.” Thanh âm của nàng bỗng nhiên nhỏ lại, xoay ghế gò, lại quay mặt vào màn hình máy tính.

“Muội đang làm gì thế? Báo cáo nộp rồi cơ mà?” Hạ Tiểu Tiệp tò mò hỏi.

“Kiểm tra lại số liệu thôi.”

“Số liệu gì?” Tiểu Tiệp bước lại gần để nhìn xem số liệu gì ở trên trang nào, bỗng nhiên cửa sổ trang web bị tắt phụt đi, không biết do vô tình hay là cố ý?

“Tiểu Tiệp, muốn tắm chung không?” Tắt máy tính xong, Hạ Tiểu Dư xoay người lại, tùm tùm cười mà hỏi.

“Sao bỗng nhiên lại muốn tắm chung?” Tiểu Tiệp tròn mắt, ngạc nhiên hỏi.

“Muội biết rất nhiều chuyện xấu xa của Tiêu Kì, tỷ có muốn nghe không?” Hạ Tiểu Dư tung mồi “Chúng ta tắm chung rồi muội sẽ nói cho tỷ biết.”

“Tại sao cứ phải tắm chung thì mới nói được, bây giờ hoặc khi nào tắm xong cũng có thể nói được cơ mà.” Hạ Tiểu Tiệp hơi do dự, bởi vì tình cảm của tỷ muội nàng rất tốt, nhưng mà từ khi hai người bắt đầu vào thời kỳ dậy thì là không còn tắm chung nữa, bây giờ mà cùng tắm chung, cô sẽ rất ngại.

“Không muốn nha, thế thì quên đi.”

“Tiểu Dư.” Tiểu Tiệp không nhịn được, dậm chân kêu lên.

“Cùng tắm chung nào, tỷ tỷ thân mến. Tỷ cũng không cần phải ngại đâu, đâu phải chưa từng tắm chung bao giờ, chẳng lẽ trên người tỷ có cái gì đó không thể cho muội nhìn thấy sao? Chẳng hạn như...” Hạ Tiểu Dư cười như không cười nhìn cô từ trên xuống dưới, thông thả nói ra hai chữ “Dầu hún?”

“muội nói bậy bạ gì đó?” Cô ngây ngốc sừng sốt, xấu hổ trách mắng.

“Nếu không có thì cùng tắm chung thôi.” Hạ Tiểu Dư xoay người cô, sau đó đặt 2 tay lên vai cô, đẩy cô đi theo hướng đối diện cửa phòng Tiểu Dư, luôn miệng nói: “Đi một chút nào, đi lấy quần áo tắm rửa nào, muội vào nhà tắm trước, pha nước ấm. Sau đó tùy tỷ muốn hỏi gì cũng được, muội sẽ trả lời hết, không sót một chữ nào, chỉ cần muội biết muội sẽ nói cho biết hết.”

Vì thế, trí tò mò thôi thúc, Hạ Tiểu Tiệp không kim lòng được, cuối cùng vẫn quyết định đi lấy quần áo vào nhà tắm, cùng tiểu muội trút bỏ xiêm y. (Mơ: có nhất thiết phải nói câu này k nhỉ?)

Tuy hai người là tỷ muội song sinh khác trứng, nhưng chiều cao và cân nặng của hai tỷ muội cũng không chênh nhau nhiều, cùng lắm cũng chỉ 1kg mà thôi, nhưng tỷ tỷ lại mặc áo ngực lớn hơn tiểu muội của mình 1 size (Mơ: Ở đây tác giả nói thẳng là kích thước... nhưng mờ da mặt Mơ khá mỏng nên đánh nó ra xa 1 tẹo), mức độ nhạy cảm của làn da cũng khác nhau, một người mềm mại không thấy xương, một người lại gầy gò, xương xấu hơn, một người ngây thơ trong trắng, một người lại sớm trưởng thành.

Không có gì là khó hiểu khi có nhiều nam sinh thích Tiểu Tiệp như vậy, nếu cô là nam sinh chắc cũng sẽ phát sinh những suy nghĩ biến thái thôi? Hạ Tiểu Dư thầm nghĩ.

“Chẳng phải muối định kê cho tý nghe chuyện gì sao?” Chờ nửa ngày cũng không thấy Tiểu Dư nói gì, cô chủ mở miệng, giả vờ hỏi lung tung.

“Kể chuyện gì?” Cô ngờ ngác hỏi.

Hạ Tiểu Tiệp lườm cô một cái, ngượng ngùng không tự chủ được té nước Tiểu Dư, đến lúc đó cô mới nhớ ra lúc này đã hứa những gì.

Hóa ra Tiểu Tiệp thật lòng thích Tiểu Kì nên mới muốn hiểu rõ về anh ta, đây cũng là chuyện thường tình, không có gì khó hiểu cả, cô cũng nên cao hứng mà giúp đỡ anh ta một chút, dù sao Tiểu Kì cũng là người tốt, Tiểu Tiệp thích anh ta, anh ta cũng thích Tiểu Tiệp, hai người lưỡng tình tương duyệt như vậy, thật sự là rất tốt.

“Tiểu Kì thích tý từ lâu lắm rồi, Tiểu Tiệp.” Cô chậm rãi mở miệng, đem điều bí mật bất ngờ này nói cho Tiểu Tiệp biết. “Từ ngày trước, khá lâu rồi, anh ta đã nhờ muối làm nội ứng để theo đuôi tý, thậm chí luôn ra về làm tý phụ ở trước mặt muối, da mặt cực kì dày, nhưng mà tình cảm dành cho tý thì rất thật lòng, rõ ràng, minh bạch. Vì thế, muối rất vui vì cuối cùng hai người cũng đến được với nhau, hai người nhất định phải sống thật hạnh phúc đấy nhé!” Nói xong, cô đang hai tay ôm Tiểu Tiệp. (Mơ: Đang k mặc cái j đó chị ơi!! A Từ: tiểu dư chả có nhớ j đâu mà e nói ... Tiểu Dư: lờm lờm A Từ: *xách dép chạy ẹ*)

Hạ Tiểu Tiệp nghe thấy những lời này thì trong lòng lâng lâng vui sướng, một lúc sau mới giật mình đẩy Tiểu Dư ra, cảm giác bị một người ôm chặt lúc trên người đang không mặc gì thật là kì lạ, nhưng mà – sao vẫn chưa thấy buông ra?

“Tiểu Dư?” Cô nghi ngờ cất tiếng hỏi, còn chưa dứt lời thì đã cảm giác bị Tiểu Dư đột ngột bế cô đứng dậy, hai chân cô bỗng nhiên bị nhấc bổng lên, cô sợ hãi kêu thành tiếng “A...”

Thấy dọa được Tiểu Tiệp sợ hãi như vậy, Tiểu Dư đắc chí cười Ha ha.

Tiểu Dư thôi!

Hai chân chạm xuống mặt đất, cuối cùng cũng được tự do, Hạ Tiểu Tiệp lập tức chạy đến bên cạnh bồn tắm, dùng hết sức lấy nước té lên người Tiểu Dư, vào giữa mặt luôn.

“A!”

Tiếng hét chói tai đã chuyển sang phát ra từ người Tiểu Dư, giờ vội tay lên che mặt, không để cho Tiểu Tiệp té được vào mặt cô, chân vẫn cố gắng bước đến gần bồn tắm, hai chị em đứng cách nhau có mấy bước, ra sức té nước vào đối phương, trong phòng tắm, bọt nước bắn tứ tung, hơi nước bốc lên nghi ngút, tiếng hét vẫn đều đều vang lên.

Nhìn thấy nước trong bồn tắm đã cạn hết, không chút do dự mở tiếp vòi nước, tiếp tục lấy nước ấm để trút giận, bỗng nhiên ở cửa nhà tắm phát ra hai âm thanh rất lớn. Bịch! Bịch!

Sau đó là âm thanh tức giận hết cỡ của bà Hạ.

“Hai tý muối các người chơi chán chưa hả?”

Hai tý muối lập tức dừng ngay công tác té nước lại, hai người cùng im lặng trở lại, sau đó liếc mắt nhìn nhau.

Chết rồi, mẹ tức giận rồi.

Đến tận lúc này rồi, Hạ Tiểu Dư vẫn tiếp tục nhân cơ hội té nước tý tý của mình một phát nữa, Hạ Tiểu Tiệp trở mặt nhìn, cô đứng là thật hết thuốc chữa...

“Còn không đi ra mau, đừng tưởng nước với gas không phải trả tiền nha!” Bà Hạ lại tức giận quát lên.

Hai tý muối đóng băng luôn, liếc nhau một cái, đồng thời cùng là lười, cuối cùng vẫn không dám phản kháng, ngoan ngoãn lấy khăn lau người, mặc quần áo rồi đi ra.

Bà Hạ đang đứng ở cửa nhà tắm, chuẩn bị thuyết giáo hai người.

“Bao nhiêu tuổi rồi mà còn nghịch nước?”

Hai tý muối cùng nhau cúi đầu nhận lỗi, sau đó mỗi người đều nhận được một cái cốc đầu.

Cốc! Cốc! Hai tiếng.

“Tiểu Dư, Tiểu Kì vừa gọi điện đến hỏi con, nhớ lấy, mẹ vẫn chưa cúp máy đâu.” Bà Hạ thông báo.

Hạ Tiểu Dư hơi ngạc nhiên. Tiểu Kì tìm cô, không phải là tìm Tiểu Tiệp? Cô không tự chủ quay sang nhìn khuôn mặt của chị gái, chỉ thấy chị ấy cũng đang ngạc nhiên, giống như đang thất vọng...

“Mẹ, mẹ chắc chắn là Tiểu Kì tìm con chứ?” Cô hỏi.

“Nó chẳng phải là bạn cùng lớp của con sao? Chắc chắn lúc này mẹ không nghe nhầm đâu, nó nói nó muốn tìm Tiểu Dư, mẹ nghĩ...” Nét mặt Bà Hạ tỏ ra rất kinh ngạc.

“Nhất định là mẹ nghe nhầm rồi, mẹ, người Tiêu Kì muốn tìm là Tiểu Tiệp, không phải con.” Nói xong, cô xoay người nói với chị gái: “Tỷ tỷ, tỷ mau đến nhận điện thoại đi, nhanh lên, nhanh lên.” Sau đó cô đẩy Tiểu Tiệp đi.

Hạ Tiểu Tiệp liếc nhìn cô, ngượng ngùng đi về phòng, đóng cửa phòng nghe điện thoại.

“Chuyện gì xảy ra vậy, Tiêu Kì chẳng phải là bạn cùng lớp của con à? Sao lại tìm Tiểu Tiệp?” Bà Hạ khó hiểu hỏi cô.

“Vi cậu ấy là bạn trai của Tiểu Tiệp.”

“Cái gì?” Bà Hạ sợ hãi thốt lên.

“Sao mẹ lại ngạc nhiên như vậy?” Hạ Tiểu Dư khó hiểu nhìn mẹ cô, nhưng lại bất gặp ánh mắt kì quái của mẹ cứ nhìn chăm chăm mình.

Cô cúi đầu nhìn cơ thể của mình, không hiểu có phải quần áo của mình có bị mặc ngược không nữa, không thì sao mẹ lại nhìn cô như vậy? “Sao thế mẹ?”

“Con nói là Tiêu Kì đang hẹn hò với Tiểu Tiệp?” Bà Hạ vẫn nhìn chăm chăm vào cô.

“Vâng.” Cô bình thản trả lời.

“Từ bao giờ?”

“Bắt đầu từ ngày hôm qua.”

“Vi sao?”

“Cái gì vi sao?”

Mẹ cô trầm mặc một lúc, ánh mắt sâu xa như nhìn thấu tâm can cô, làm cô không biết phải làm gì, vô thức xoay người đi về phòng.

“Thật ra Tiêu Kì thích Tiểu Tiệp từ lâu rồi, hôm qua lấy hết can đảm để thổ lộ, mà Tiểu Tiệp cũng thích cậu ấy, hai người sau đó hẹn hò với nhau. Đó chính là lí do.” Biết mẹ vẫn đi theo sau cô, cô nhẹ nhàng trả lời.

“Tiêu Kì thật lòng thích Tiểu Tiệp?” Bà Hạ hỏi lại.

“Hai người bọn họ đã hẹn hò với nhau, đương nhiên là thật.” Cô vẫn nhẹ nhàng trả lời.

“Mẹ nghĩ là nó thích con... Con í?”

Hạ Tiểu Dư đột ngột dừng bước, im lặng một lúc rồi mới xoay người trả lời mẹ: “Mẹ, mẹ nhầm rồi, ngay từ lúc đầu, mục tiêu của cậu ta chính là Tiểu Tiệp, con với cậu ta chỉ là bạn học bình thường thôi.”

Bà Hạ nhìn cô, xoay người đóng cửa phòng lại, sau đó nhìn thẳng vào cô hỏi: “Tiêu Kì không biết là con thích nó sao?”

Đó là bí mật không có ai biết, mẹ cũng không thể nào biết được, cho dù chính bản thân cô nói ra, cũng không có ai tin mới đúng, bởi vì khi hai người đi với nhau giống như hai người con trai vậy, chắc là mẹ đang thử cô sao?

“Mẹ, mẹ nói linh tinh gì vậy? Con thích cậu ta? Làm sao có khả năng này được? Con với cậu ấy...”

“Con là con gái của mẹ, sao mẹ lại không hiểu con chứ?” Bà Hạ đột nhiên ngắt lời cô, sau đó đi lên phía trước, chớp mắt liền ôm cô vào trong lòng, cánh tay nhẹ nhàng vỗ lên lưng cô, nhẹ giọng hỏi: “Tiểu Tiệp cũng không biết là con thích nó à?”

Cô bỗng nhiên cảm thấy mắt mũi cay xè, không cách nào ngăn lại được, Tiểu Tiệp có biết hay không cũng không quan trọng, bởi vì người Tiêu Kì thích là Tiểu Tiệp, từ đầu đến cuối vẫn chỉ là Tiểu Tiệp, không phải là cô.

Mắt cô bỗng nhiên nhòe đi, nước mắt cũng tự nhiên lăn dài xuống, sau đó không thể kiềm chế được, từng giọt từng giọt lăn rơi xuống.

Cô không thể khóc lên thành tiếng, nhưng cũng không làm thế nào để ngăn cho nước mắt ngừng chảy. Trong người cũng không thấy thấy đau đớn gì, chỉ là cảm giác vô cùng khó chịu, giống như đang không hít thở được đột nhiên lại hít vào một ngụm không khí lớn, rất khó chịu.

Mới có một ngày trôi qua, cô đã cảm thấy trong người khó chịu không yên.

Cô không thể nào cứ tiếp tục sống như vậy, ngày nào cũng phải nhìn hai người bọn họ thắm thiết cuồng nhiệt bên nhau.

“Mẹ, con muốn chuyển trường, muốn sang nơi khác học.” Cô đau khổ lau nước mắt. (Mơ: đoạn này k edit chương sau k biết có chính xác k nữa!)

Bà Hạ bỗng nhiên chết lặng người, ôm chặt cô một lúc lâu, có vẻ đang tìm cách giúp cô vượt qua được nỗi cô đơn này, cũng tránh phải nhìn thấy chị gái mình với người mình thương yêu đi cùng nhau...

“Con muốn đi đâu?” Bà Hạ nhẹ nhàng hỏi.

Hạ Tiểu Dư trầm nghĩ: Nơi nào có thể quên được cậu ta, cắt đứt mọi liên lạc.

Bạn đang đọc truyện *Sau Khi Nữ Vương Thất Tình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4

Xin trao đổi sinh viên đều không phải nói đi là có thể đi, còn phải chờ phúc khảo, vừa chờ xin, chờ hạch chuẩn, cần vài có thời gian vài tháng để chuẩn bị, Hạ Tiểu Dư xác thực tư liệu sau, tâm đều lạnh.

Mỗi ngày ở nhà đối mặt Tiểu Tiệp, cô trừ bỏ miễn cưỡng cười vui, còn phải cùng nàng tán gẫu việc của Tiêu Kỳ, nghe nàng nói về Tiêu Kỳ.

Mỗi ngày ở trường học đối mặt Tiêu Kỳ, cô liều mạng kiềm nén cảm xúc của chính mình, kết quả hi vọng ố trên mặt không chút thay đổi, đưa tới sự quan tâm của mọi người, nhất là Tiêu Kỳ.

Không biết mọi người quan tâm, nhất là Tiêu Kỳ, mỗi một chữ mỗi một câu đều sắc bén như dao, vì lòng của cô sớm đã vỡ nát, miệng vết thương vẫn còn rỉ máu.

Mỗi ngày cô đều cảm thấy rất đau khổ.

Mỗi ngày đều có loại cảm giác hít thở không thông mà muốn chết lại không được.

cô cũng sắp chịu đựng không nổi rồi!

Con gái thống khổ làm mẹ như thế nào không biết? Cho nên, cho dù luyến tiếc, bà vẫn là đi vào phòng cô con gái nhỏ của mình, vuốt khuôn mặt đang ngày càng gầy yếu của cô, ôn nhu đối cô nói: “Đừng tính chuyện trao đổi sinh viên nữa, đi Australia du học đi. Mẹ đã hỏi qua bạn bè ở tại Australia, tư liệu qua hai ngày sẽ đến, con có thể tới đó.”

Hạ Tiểu Dư gạt mình, không tiếng động rơi lệ. Cô gạt đầu, đem mặt vui vào trong lòng mẹ người duy nhất biết cô có bao nhiêu khổ sở nói “Hảo..... Thực xin lỗi, mẹ.”

Hết thấy đều là bí mật tiến hành, cô tạm nghỉ học, xin bằng cấp chứng minh, phiếu điểm, thành tích tiếng Anh, cô không có nói cho một người cả, bao gồm Tiểu Tiệp cùng với Tiêu Kỳ.

Nhưng kì thực giấy không thể gói được lừa.

”Hạ Tiểu Dư, người đi ra cho ta!”

Nghỉ trưa qua đi, Tiêu Kỳ đột nhiên nổi giận đứng đứng vọt vào phòng học, một tay kéo cô từ chỗ ngồi kéo đến, thô lỗ đem cô kéo ra bên ngoài.

Bởi vì sự việc diễn ra đột ngột, các học sinh chỉ có thể trợn mắt há hốc mồm mà nhìn theo hai người rời đi, mà đương sự Hạ Tiểu Dư khi bị hất lùi ra phòng học mới có phản ứng.

”Ngươi thần kinh phát tác sao? Buông!” cô nhủ mi yêu cầu, nói xong tưởng bỏ ra tay hất, sao biết tay hất lại nhanh như vậy, Tiêu kỳ vờ như không nghe thấy, có tai như ốc tiếp tục kéo dài cô đi, không biết muốn đi đâu.

”Uy, Tiêu Kỳ!”

cô gọi hất, hất vẫn đang không có phản ứng.

”Uy, buông! Ngươi rốt cuộc bị thần kinh sao, tại sao kéo ta đi vậy là sao? Tiêu Kỳ!” Nàng lại quát, hất lại từ đầu đến cuối đều sao có lên tiếng trả lời, chính là thô lỗ lôi kéo nàng hướng dưới lầu đi đến.

Tên hỗn đản này kéo nàng đau quá, nếu không phải bởi vì bị hất kéo đi, hai chân vội vàng theo hất, để tránh bị ngã thì nàng khẳng định nâng chân lên

hung hăng đập hấn một cước. Thật là, không có việc gì lại kéo người khác đi thế này đúng là thần kinh!

Từ lâu ba phòng học bị kéo tới lâu một rồi đi đến rừng cây hạ kế bên không người qua lại, Tiêu Kì rốt cục hung hăng buông tay của cô ra.

Phản ứng đầu tiên của Hạ Tiểu Dư là chà xát chỗ cổ tay bị hấn nắm kéo đi, phản ứng thứ hai là trực tiếp nhắc chân hướng hấn đá tới, đồng thời giận không thể chửi ầm lên—

”Người bị thần kinh à? Rất đau nha!”

Hấn bị hỏi như thế nhưng ngay cả mày cũng không nhăn một chút, chính là nhìn nàng không chuyển mắt, trong mắt lưu chuyển nỗi uất giận.

”Đó là thật vậy chăng?” Hấn trầm giọng hỏi.

”Cái gì thiệt hay giả?” cô trừng hấn liếc mắt một cái, tiếp tục bắt tay vào làm dịu chỗ đau trên cánh tay oán giận nói:”quả nhiên rốt cuộc là bị thần kinh? Cho dù là cùng tỷ tỷ của ta cãi nhau, cũng không nên lấy ta trút giận đi? Rất đau người có biết hay không?”

”Chuyện tạm nghỉ học để chuẩn bị đi du học.”

Thình lình một câu làm cho Hạ Tiểu Dư cả người cứng đờ, làm động tác đang chà xát trên cánh tay nháy mắt ngừng lại.

”Đó là thật vậy chăng?” Hấn lại lần nữa đặt câu hỏi.

Cô lặng im một chút mới trả lời, ” Là...”

” Vì sao?” Hấn tức giận chất vấn.

” Kế hoạch cho cuộc sống tương lai.” cô bình tĩnh nói.

”Người là người luôn thích ứng trong mọi tình cảnh, chưa bao giờ tính toán cho ngày mai, càng miễn bàn tương lai. Người muốn ta tin tưởng người sẽ tính toán cho cuộc sống tương lai ư?” Tiêu Kì giận dữ nhìn chằm chằm vào cô nói.

”Chính là bởi vì trước kia không có làm, cho nên hiện tại làm” Tiểu Dư mặt không chút thay đổi nói.

”Ta không tin! Không cần gạt ta, nói cho ta biết vì sao?”

”Người không tin ta cũng không có biện pháp, bởi vì đây chính là đáp án của ta.” cô vẫn như trước bình tĩnh nói.

”Người.....” Tiêu Kì muốn nói lại thôi.

Nhìn vẻ mặt uất giận của hấn làm cho Hạ Tiểu Dư nhìn có chút kinh hãi. Hấn nên sẽ không phát hiện cái gì đi?

”Nếu không có việc gì, ta muốn trở về đi học.” Không dám cùng hấn đối diện, sợ chính mình không cẩn thận tiết lộ cái gì, hoặc thực làm cho hấn nhìn thấu cái gì, nàng xoay người bỏ chạy lấy người.

Tay đột nhiên bị hấn ở phía sau kéo lại, Tim của nàng nhất thời đập loạn, lòng bàn tay hình như có điện lưu thông qua.

Nói ra có lẽ người khác sẽ không tin, hai người bọn họ tuy rằng thường kẻ vai sát cánh, nhưng chưa bao giờ như vậy nắm qua tay.

Tay hấn rất lớn, rất lực, cũng thực ấm áp, nhưng, cũng không thuộc loại của nàng.

Quay đầu lại, Hạ Tiểu Dư không dấu vết đưa tay lấy bàn tay hấn ra, giả bộ không kiên nhẫn hỏi hấn” Làm gì? Còn có chuyện gì?”

Lòng bàn tay trống rỗng, làm cho Tiêu Kì không tự chủ được chậm rãi nắm chặt quyền, nhưng cảm giác trống rỗng này không bởi vậy mà tiêu tán, ngược lại càng cảm thấy mất mát.

”Cái gì kế hoạch cho cuộc sống tương lai lại nhất định phải lập tức tạm nghỉ học đi du học? Tốt nghiệp đại học sau lại đi không được sao?” Hấn nhìn không chuyển mắt nhìn thẳng nàng hỏi.

”Làm gì phải lãng phí thời gian như thế?” cô cố ý bỏ qua một bên ánh mắt của hấn.

”Ngay cả như vậy, cũng không cần nóng lòng nhất thời, có thể chờ học kỳ sau chấm dứt mới đi.” Hấn nói thật đúng lý hợp tình.

”Ta cần thích ứng thời gian.”

”Kia căn bản chính là lấy cớ!” Hấn không khỏi thốt ra nói.

Hạ Tiểu Dư cả người cứng đờ, thông thả quay đầu nhìn hấn, lạnh lẽo hỏi:”Cái gì lấy cớ?”

” Ta hỏi người cái gì lấy có?” cô trừng mắt hắt lại lạnh lùng hỏi lại.

Hắn không có khả năng sẽ biết, nếu hắn thật sự biết, còn tại lúc này đem nó vạch trần, cô đời này cũng không tha thứ hắn, vĩnh viễn sẽ không!

Trong mắt cô lạnh như băng cùng vẻ kiên quyết, làm Tiêu Kỳ không tự chủ được chậm rãi tránh mặt.

Hắn chính là cảm thấy kỳ quái, chính là tại hoài nghi, chính là hỏi thử, chính là tưởng chính mình hỗn loạn nỗi lòng nan giải mà thôi, không nghĩ tới lại.....

Là thật sao? cô tạm nghỉ học cùng rồi đi cũng không đơn thuần là nguyên nhân như thế kia..... thái độ thay đổi như thế có liên quan đến hắn hay sao?
Đáp án tựa hồ miêu tả thực sinh động.

Hắn cùng tỷ tỷ của cô kết giao sau đó cô bắt đầu thay đổi, hắn sớm nên phát hiện mới đúng.

Tuy rằng cô nói thế, nhưng bọn họ không thể như thế cãi nhau âm ỉ, nhưng việc cô trốn anh cũng rất rõ ràng, giống như giờ phút này đây hai người một mình ở cùng một chỗ, căn bản chính là không có khả năng phát sinh chuyện.

Cô phủ nhận tất cả, phòng ngừa những lời đồn đãi, nhưng rốt cuộc vẫn là như vậy. Hắn cũng không phải là tỷ phu chân chính của cô, chính là cùng tỷ tỷ của cô kết giao mà thôi, hai người thậm chí tay còn chưa có từng nắm qua.

không phải hắn cùng cô vốn chính là bạn học, là bạn bè tốt không phải sao?

Cô càng nói càng thật cao hứng, cô nói cô chúc phúc cho bọn họ, cô nói một đồng thứ, lại đều là ở trước mặt hắn cùng tỷ tỷ mà nói, trên mặt mang theo tươi cười, ngữ khí hoạt bát, lại thiếu đi vẻ tự nhiên.

Hắn không nên chỉ chú ý tới chính mình, sớm nên phát hiện, chú ý tới khác thường của cô, sự khác thường đó làm cho hắn có không thích ứng nổi.

Không, không chỉ thích ứng không được mà thôi, tâm tình cũng chịu ảnh hưởng, bởi vì gần đây có rất nhiều người đều hỏi qua hắn một câu như vậy.—

” Người gần đây làm sao vậy?”

Hắn gần đây làm sao vậy? Ước mơ có được Tiểu Tiệp làm bạn gái đã thành tâm tình không phải phải tốt lắm hay sao, gặp người liền cười sao? Vì sao hắn ngược lại không tự giác mà khó chịu, làm cho người quen gặp hắn đều vì hắn lo lắng, hỏi hắn “Người làm sao vậy?”

Hắn chính là cảm thấy buồn bức rầu rĩ, không chỉ mất mát cái gì mà thôi.

Người làm sao vậy?

Hắn cũng nói không thể nói nên lời, chỉ biết là Hạ Tiểu Tiệp tốt lắm, tựa như trong tưởng tượng của hắn như vậy, nhưng là..... Nhưng là cái gì đâu?

Đáp án giống như bị che bởi một tấm màn màu đen, cảm giác gần ngay trước mắt, lại nhìn không thấu. Mấy lần tưởng tiến lên vạch trần tấm màn đen, lại không biết vì sao lùi bước do dự. Hắn ở sợ hãi điều gì chứ?

Tựa như chiếc hộp Pandora, bên trong đến tốt cùng là cái gì, ở mở ra đến phía trước không ai biết sẽ là cái gì.

Đáp án là tai nạn, hy vọng, vui vẻ hoặc tuyệt vọng? Là tốt hay xấu? Đã muốn có nhiều năm chưa từng như thế do dự, lo lắng, khiếp đảm.

Đi, hắn thế nhưng cảm giác được sợ hãi, nhưng lại không biết chính mình ở sợ hãi cái gì thật là buồn cười, nhưng mà hắn hiện tại lại một chút cũng cười không được.

Tiểu Dư thế nhưng lại xuất ngoại, phải rời khỏi nơi này, chạy đến một nơi hắn không biết, cũng không thể tùy thời điểm gặp mặt hay nghe giọng nói của cô!

Cô nói đó là kế hoạch cho cuộc sống tương lai.

Tiểu Dư nói cô cần thời gian thích ứng. Cô thật sự nghĩ đến hắn sẽ tin tưởng cái có đó ư?

Chiếc hộp Pandora, kỳ thật hắn biết rõ trong đó có chứa những gì, chính là hắn sợ hãi đem nó mở ra, sợ hậu quả khi mở chiếc hộp ra mà thôi.

Hắn sợ hãi hoàn toàn mất đi cô, bởi vì trong chiếc hộp Pandora tất cả đều là sự thật. Hắn thích là cô mà không phải tỷ tỷ của cô đó cũng là chuyện thật, khả năng cô thích hắn cùng là thật, còn có cô rất yêu tỷ tỷ của mình, nên hắn hiện tại mới lựa chọn tỷ tỷ của cô, hắn sợ khi mình nói thích cô sẽ dẫn đến hậu quả là hắn thật sự mất đi cô.

Cho nên hắn mới không dám nói, cũng không thể nói.

Nhưng là, thế nhưng cô ngay cả một câu cũng không nói, đã nghĩ lén lút rồi đi nơi này, rồi xa hắn?

Đột nhiên hắn có điểm hận cô, còn có...

”tỷ tỷ của người cũng biết người tạm nghỉ học chuẩn bị xuất ngoại đúng không?” Hân hỏi nàng.

”tỷ ấy không biết.”

”Ồ cùng một chỗ sớm chiều ở chung, cô ấy thật sự không biết sao?” Tiêu Kỳ có chút nghi hoặc cũng có chút khinh ngạc.

Hạ Tiểu Dur đột nhiên có điểm sùng sốt, nàng không nghĩ tới vấn đề này. Tiểu Tiệp biết không? Nhưng là cô chưa từng hỏi qua tỷ ấy, cũng không có lộ điểm gì, Tiểu Tiệp thật sự không biết sao? Hoàn toàn không có nhận thấy được sao?

”tỷ ấy..... tỷ ấy gần nhất vội vàng cùng người yêu đương, luyến ái nên sẽ không chú ý đến chuyện của người khác.” Đây là do cô bịa ra lý do.

”Đối với cô ấy mà nói, người là người khác sao?”

Hạ Tiểu Dur đột nhiên có chút tức giận.” Dù sao Tiểu Tiệp không biết, cũng không cần người cùng tỷ ấy nói chuyện này, người có nghe thấy không!”

”Cho nên, người tính khi nào thì nói cho cô ấy biết? Vào ngày đi sao?”

”Chuyện này không cần người quản, đến thời điểm ta tự nhiên sẽ nói với tỷ ấy.”

”Như vậy còn ta?” Tiêu Kỳ không chuyển mắt nhìn nàng, chưa sót hỏi.” Nếu ta hôm nay không phải ngẫu nhiên nghe giáo sư nhắc tới, người tính khi nào thì nói cho ta biết người muốn tạm nghỉ học, chuẩn bị xuất ngoại du học?”

Cô bóng trầm mặc không nói.

”Người căn bản là không tính nói cho ta biết đúng hay không?” Hân nhìn chăm chăm vào cô cười lạnh.” Hạ Tiểu Dur, người thật sự đủ tiêu sái cũng đủ tuyệt tình, khó trách có thể đem người mình thích, cái gì cũng không làm liền chấp tay cho người ta.”

cô khó có thể tin nhìn về phía hân, sắc mặt nháy mắt trắng bạch thành một mảnh.

”Người..... Đang nói cái gì? Ta..... Căn bản là nghe không hiểu.” Cô chuyển ánh mắt.

”Nghe không hiểu sao?” Tiêu Kỳ đột nhiên một bước tiến lên, cô hiểu được hân muốn làm cái gì, tay hân đột nhiên chế trụ sau gáy của nàng, liều lĩnh nặng nề mà hôn nàng.

Đó là của nàng nụ hôn đầu tiên của cô, cũng là nàng lần đầu tiên cô và hân thân mật như vậy.

Nguyên lai đánh người chính mình cũng sẽ rất đau, nàng khi đó mới biết được.

Sau ngày đó nàng liền giả bộ sinh bệnh không đi học, qua hai ngày, bên phía Australia có hồi đáp, nàng lập tức hướng ba mẹ nói lời từ biệt, một mình đáp máy bay bay đi Australia.

Hai tháng, thời gian qua thực mau.

Nguyên bản cô nghĩ đến rồi đi sẽ quên được mọi chuyện. Cô sống ở một nơi xa lạ, ngôn ngữ lại có ngăn cách, cô sẽ tốn một khoảng thời gian để thích ứng, không nghĩ tới thời gian ngược lại trong nháy mắt liền qua, học tập cùng cuộc sống đều đã thích ứng.

Ba mẹ khỏe không? Tiểu Tiệp thế nào? Thiếu cô này quãng này quãng nọ cô hân cảm thấy thoải mái không ít đi? Cùng hân kết giao, cũng có thể ổn định đi?

Cái kia hôn..... Tiêu Kỳ tên kia hân là sẽ không nói ra mới đúng, về phần mình cô sẽ đem bí mật đó cho tới xuống mộ.

Tỷ phu.....

Lần tới gặp lại, khả năng thật sự sẽ gọi hân tỷ phu.

”Sara, người ở phát gốc cái gì thế?” một đồng học đột nhiên vỗ vỗ bả vai của cô hỏi.

”Không có việc gì.” Hạ Tiểu Dur hoàn hồn, mỉm cười lắc đầu.

”Bên ngoài có người tìm người nha.” Đồng học nói.

”Tìm ta?” Nàng lộ ra vẻ kinh ngạc, tưởng tượng không ra như thế nào lại có người tìm mình, lại vẫn là theo chỗ ngồi đứng lên, đi đến bên ngoài phòng học để gặp người tìm cô.

Trên hành lang nhưng lại thấy một người cô không ngờ đến.

”Tiểu Tiệp?” Dĩ nhiên là tỷ ấy? Như thế nào sẽ là Tiểu Tiệp? cô nhanh chóng chạy tiến lên, có chút kích động giọt gao cầm tay tỷ tỷ hỏi:”Người như thế nào lại ở chỗ này? Ba mẹ đâu? Bọn họ cũng cùng nhau đến đây sao?”

Nàng đem ánh mắt chuyển hướng chung quanh, tìm kiếm này thân ảnh quen thuộc, lại không phát hiện, lại đem ánh mắt trở lại trên mặt của tỷ tỷ.

Hạ Tiểu Tiệp thấy ánh mắt của muội muội trở lại trên mặt mình mới thông thả mở miệng, ôn nhu hỏi nói:” Ngươi sống có được không?”

Nàng nhanh chóng gật đầu, như cũ là không hiểu tỷ tỷ như thế nào sẽ xuất hiện ở nơi này? Nơi này là Australia không phải ở quốc nội, đi vài cái giờ là tới, đi rất lâu mới tới được đây nha! Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

” Tiểu Tiệp, ngươi cùng ai đến đây? Ngươi vì sao lại chạy đến Australia? Trường học không phải còn đang đi học, còn không có nghỉ sao ngươi lại đến đây?” cô đem tỷ tỷ kéo đến một băng ghế gần đó ngồi xuống hỏi.

” Ta tạm nghỉ học.”

” Cái gì?” Hạ Tiểu Dư cứng họng, cho dù tiếp theo có quả bóng đá đột nhiên từ trên trời giáng xuống trúng người cô, cũng sẽ không so với bốn chữ này làm cho cô kinh ngạc.

Tạm nghỉ học? cô có hay không nghe lầm?

” Tiểu Tiệp, ngươi là đang nói giỡn đúng hay không?” cô thật cẩn thận nhìn tỷ tỷ.

Hạ Tiểu Tiệp thông thả lắc đầu.

Cô nói không ra lời. Cho nên là thật? Tiểu Tiệp cũng tạm nghỉ học cùng nàng giống nhau chạy đến Australia sao? Nhưng là—

” Vì sao? Vì sao lại tạm nghỉ học theo ta giống nhau chạy đến nơi xa như vậy chứ? Nếu ngươi cũng đến đây, như vậy ba mẹ đâu? Tiểu Kì đâu? Ngươi cùng hắn không phải đang ở kết giao?” cô truy vấn hỏi.

” Chúng ta đã chia tay.”

Liên tiếp ngoài dự đoán làm cho Hạ Tiểu Dư chấn động, ghen ghét nhìn trần trời, trợn mắt há hốc mồm cơ hồ muốn nói không ra tiếng.

Chia tay? Như thế nào lại như thế? Hai người bọn họ không phải thích lẫn nhau sao? Hơn nữa Tiểu Tiệp dịu dàng cá tính, không phải một người làm người khác bất mãn, còn về phần Tiểu Kì, hắn tuy rằng được người khác phái hoan nghênh, cũng một chắc không làm ra việc có lỗi với bạn gái, bắt cả hai tay, điểm này cô lấy tính mệnh của mình bảo đảm. Cho nên, bọn họ như thế nào lại chia tay?

” Vì sao? Vì sao lại chia tay?” Nàng ngăn chặn không được chính mình, không thể không hỏi.

” Không thích hợp.” Hạ Tiểu Tiệp hỏi nhẹ nhàng bằng quơ.

” Không thích hợp?” Nàng giống nghe không hiểu lặp lại này ba chữ.

“Đúng.”

Nhìn tỷ tỷ bình thản ngắn gọn, làm cho Hạ Tiểu Dư không tự chủ được bốc hỏa lên đến đỉnh đầu.

” Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, vì sao lại không thích hợp? Các ngươi bề ngoài tương xứng, tuổi thích hợp, lại thích đối phương, rốt cuộc là làm sao không thích hợp?” Cô kích động hỏi, cảm thấy chính mình thực oan ức.

Cô là vì hai người bọn họ, mới một mình rời xa nơi chôn nhau cắt rốn chạy đến dị quốc du học, mà bọn họ bây giờ lại nói không thích hợp? vậy sự thống khổ lúc trước, cùng hai tháng ở nơi này, là vô ích sau?

” Ta không nghĩ đến chuyện này.”

” Không nghĩ đến cũng phải nghĩ. Rốt cuộc là vì sao?” Không có cho cô một lời giải thích hợp lý, cô quyết không bỏ qua!

Xem về mặt cùng bộ dáng kiên trì của muội muội, Hạ Tiểu Tiệp do dự một chút, mới từ từ mở miệng nói:” sau khi kết giao, ta mới biết được kỳ thật ta không thích hắn, mà hắn cũng không thích ta.”

Như vậy cô cũng không cần đến Australia a! Hạ Tiểu Dư đợi lại chờ, lại đợi không được nàng mở lại miệng giải thích. Cô chủ động truy vấn:” Sau đó thì sao?”

“sara, vào tiết rồi.”

Đồng học hảo tâm nhắc nhở cô, nhưng hiện tại cô nào có tâm tình đi học? liền lên tiếng cảm ơn, sau đó quay lại đem lực chú ý trở lại trên mặt tỷ tỷ, chờ nàng thuyết minh ngọn nguồn.

” Ngươi không đi học sao?” Hạ Tiểu Tiệp hỏi cô.

”Ngươi như vậy nói ngươi cùng Tiêu Kỳ chia tay, ngươi cảm thấy ta bây giờ còn có tâm tình đi học sao?” Nàng hỏi lại nàng. ”Đem mọi chuyện nói rõ ràng, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?”

”Nói rõ chuyện gì?”

”Chuyện ngươi cùng Tiêu Kỳ chia tay!” Nàng nhin không được quát.

”Ngươi có vẻ đặc biệt để ý chuyện của ta cùng Tiêu Kỳ.”

”Bởi vì ngươi là tỷ tỷ của ta, mà hắn là bạn tốt của ta.”

”Chính là..... bạn tốt thôi sao?”

Hạ Tiểu Dư trở mặt trừng tỷ tỷ.” Ngươi nói những lời này là có ý tứ gì?”

”Không có việc gì.”

”Không có việc gì mới là lạ!” cô tức giận phun nói, rồi đột nhiên cảm thấy chính mình hi sinh như thế thực không đáng giá.

”Đem mọi chuyện nói rõ ràng, ngươi vừa rồi câu nói kia là ý tứ gì? Chính là bạn bè mà thôi sao? Ngươi rốt cuộc hoài nghi cái gì? Chẳng lẽ ngươi cùng hắn chia tay nguyên nhân chính là bởi vì hoài nghi hắn cùng ta có cái gì sao?”

”Chẳng lẽ thật sự không có gì sao?” Hạ Tiểu Tiệp đột nhiên cũng nóng giận, ánh mắt sâu thẳm nhìn chăm chăm cô hỏi.

Bỗng nhiên đứng lên, nàng giận không thể hướng nàng quát.” Hạ Tiểu Tiệp!”

”Ngươi dám nói ngươi đối hắn chính là đơn thuần hữu nghị, không có ý gì khác sao? Ngươi dám nói ngươi đối với hắn không có một chút cảm giác hay động lòng hay sau, chỉ đơn thuần xem hắn là bạn bè, làm đồng học, mà không phải là bạn trai sao? Ngươi dám nói ngươi đột nhiên quyết định xuất ngoại du học, cùng hắn không có một chút quan hệ sao?” cô không chuyển mắt nhìn muội muội, trầm giọng nói.” Ngươi dám nói không sao?”

Hạ Tiểu Dư bị tỷ tỷ liên tiếp nói thế khí huyết sôi trào, tim đập liên hồi, trong lòng cảm thấy đau xót.

”Cho dù ta thích hắn, ta vì hắn động tâm thì như thế nào? người trong lòng của hắn là ngươi, từ đầu tới đuôi đều là ngươi, ngươi còn có cái gì không hài lòng?” Nàng tức giận hỏi.

”Từ đầu tới đuôi đều là ta? Ngươi xác định sao?” Hạ Tiểu Tiệp lộ ra đau khổ tươi cười.

”Chẳng lẽ không đúng sao? Mỗi người đều nói ngươi bộ dạng xinh đẹp, nói ngươi rất có khí chất, đem ngươi trở thành đối tượng ái mộ, lại chỉ biết đem ta xem là bạn bè, làm muội muội, hoặc là dùng để tiếp cận ngươi. Ngươi có biết loại cảm giác này không, lại còn phải ngoan ngoãn bị lợi dụng? Ngươi căn bản là không biết!” Nàng nói ra bất bình trong lòng.

”Như vậy còn ngươi?” Hạ Tiểu Tiệp ngăn chặn không được hỏi rống to,” Ngươi lại nào biết chỉ biết nói bọn họ thích ta, lợi dụng ngươi tiếp cận ta, kết quả là lại phát hiện bọn họ thích ngươi, sau đó lại hướng ta giải thích, ngươi nghĩ cảm giác ta lúc ấy ra sao? Kết quả là, bọn họ thích tất cả đều là ngươi, không phải ta! Bao gồm cả Tiêu Kỳ!”

Trên hành lang đột nhiên lâm vào một mảnh trầm tĩnh.

”Đồng học, các ngươi nói chuyện thanh âm quá lớn đó.” Có một giáo sư từ phòng học nhô đầu ra, đối với các nàng nhủ mi hé miệng lắc đầu cảnh cáo.

”Ta thật xin lỗi.” Hạ Tiểu Dư quay đầu nói với giáo sư, lập tức lôi kéo tỷ tỷ đi ra phía bên ngoài.

Dọc theo đường đi cô không có mở miệng, tâm tình hỗn loạn không biết nên nói cái gì.

Tiểu Tiệp nói là thật chẳng? Kết quả là những người thích Tiểu Tiệp tất cả đều biến thành thích cô đi, bao gồm cả Tiêu Kỳ?

Không! Điều đó không có khả năng là thật, bởi vì căn bản không có người nói qua với cô nha! Mỗi một người xuất hiện ở bên người cô đều thích Tiểu Tiệp, sau đó khi thất bại cô lại hảo hảo mà giúp bọn họ bớt đi thương tâm— dùng ôn nhu của chính mình mà giúp đỡ.

Đương nhiên, kết quả không bao lâu bọn họ liền lại khôi phục bình thường bộ dáng cột nhà.

Theo sơ trung, trung học đến đại học, như vậy tình hình nhìn mãi quen mắt, nhưng không có một người quay đầu cùng nàng tỏ lộ qua a! Mà Tiêu Kỳ.....

Nàng không tự chủ được nghĩ đến cái hôn kia, nghĩ đến hắn khi biết được nàng tạm nghỉ học liền phẫn nộ, nghĩ đến ngay cả như vậy, hắn cũng không có mở miệng nói với cô là người trong lòng hắn kỳ thật là cô, mà không phải Tiểu Tiệp.

”Ờ—”

Một thanh âm buồn nôn bỗng nhiên từ sau vang lên, nàng nghi hoặc quay đầu xem, chỉ thấy tỷ tỷ một tay che miệng lại, vẻ mặt mặt không có chút máu, cực không thoải mái.

”Tiểu Tiệp?” Nàng lập tức chuyển qua bên người tỷ tỷ hỏi” Ngươi làm sao vậy? Làm sao không thoải mái?”

Hạ Tiểu Tiệp không có trả lời cô, một tay che miệng, một tay đem cô đẩy ra, thẳng chạy đến góc tường nôn mửa đứng lên.

” ợo— ợo—”

Hạ Tiểu Dư bị bất thành linh bị dọa đến không biết làm sao, cô đến nơi đây mới hai tháng mà thôi, còn chưa có đi qua bệnh viện, cũng không biết bệnh viện ở nơi nào? Người ngoại quốc xem bệnh cần mang cái gì cô cũng không biết a?

Làm sao bây giờ? Hiện tại rất cuộc nên làm cái gì bây giờ? Tiểu Tiệp khó chịu như vậy

” Ngươi ở chỗ này chờ ta một chút, Tiểu Tiệp, ta đi tìm giáo sư giúp đỡ, nhờ bọn họ lái xe đưa chúng ta đi bệnh viện, ngươi chờ ta, chờ ta.” cô kích động xoay người, lại bị tỷ tỷ bắt lấy.

” Không cần.” Hạ Tiểu Tiệp cự tuyệt.

” Hiện tại không phải tòa ra không có gì, ngươi nôn đến như vậy, bệnh thành như vậy, nhất định phải đến bệnh viện mới được.” cô vừa nói vừa lấy tay tỷ ra.

” Ta không có sinh bệnh.” Tiểu Tiệp nói thẳng nói.

” Không có sinh bệnh sẽ không nôn thành như vậy, ngươi nhanh chút buông tay, ta đi tìm người giúp đỡ.”

” Ta không có sinh bệnh, ta chỉ là mang thai.”

” Cái gì, cái gì?” Hạ Tiểu Dư nghe thấy thế liền bị dọa ngây người.

Bạn đang đọc truyện *Sau Khi Nữ Vương Thất Tình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5

Năm năm sau

Sân bay nhập cảnh trong đại sảnh, nhìn thấy được ba mỹ nữ— ân, sửa chữa, là hai đại mỹ nữ, cùng với một tiểu mỹ nữ cực độ đáng yêu.

Ba người tay trong tay từ nhập cảnh chỗ đi ra, xuyên qua đại sảnh, hướng trạm xe taxi đi đến, dọc theo đường đi nhận được người nhiều ánh nhìn, ba người lại như không thấy, mỉm cười nói chuyện với nhau.

” Mẹ, ông bà ngoại ở đâu, nếu ngồi xe sẽ thật lâu thật lâu sao?”

” Ân, thật lâu.”

” So với mù còn muốn lâu sao?”

” Nếu cùng với mù so với trong lời nói, rất nhanh đi ra.”

” Có bao nhiêu mau? Đếm tới một trăm sao?”

” Khả năng phải kể tới đến mười ngàn.”

” mười ngàn? Nhưng là ta sẽ không đếm tới mười ngàn, mười ngàn như thế nào đếm nha?”

” Ngươi trước đếm tới một trăm, mẹ sẽ dạy ngươi.”

” Hảo.1,2,3,4,5—” Tiểu cô nương cúi đầu bắt đầu còn thật sự đếm con số.

Không còn bị tiểu Oa nhi ngắt lời, hai cái người rốt cục có thể nói chuyện tiếp.

”Thật không biết con bé như thế nào có nhiều vấn đề như vậy?” Hạ Tiểu Dư ngấm liếc mắt một cái nhìn không được phe phẩy đầu đối tỷ tỷ nói.

”Tiểu hài tử không đều như vậy?” Hạ Tiểu Tiệp mỉm cười trả lời.

”Ngươi đang lo lắng cái gì? Ba mẹ nếu nhìn thấy cháu gái nhất định sẽ thích nó.” Cô khản trương nhìn ra cửa, Hạ Tiểu Dư thấp giọng trấn an tỷ tỷ.

”Bọn họ sẽ thích, nhưng không nhất định tha thứ cho ta.”

”Yên tâm, ta cũng là đồng phạm. Nếu bọn họ có máng, sẽ không phải chỉ có mình ngươi.”

Nói ra câu đó, các cô ở Australia ở năm năm, năm năm nay tuy rằng các cô đều không có về nước, nhưng ba mẹ cũng đi xem qua các nàng vài lần, nếu thời gian cho phép, còn có thể ở lại vài ngày, nhưng là bọn họ lại không biết cô con gái lớn của mình đã có một cô con gái.

Năm thứ nhất Tiểu Tiệp còn mang thai, mẹ đã từng tới, nhưng bởi vì thích mưa tuyết mùa đông, nên cái gì cũng đều nhìn không thấy.

Lúc Tiểu Tiệp sắp sinh, mẹ đột nhiên tâm huyết dâng trào còn nói muốn tới xem các cô sống thế nào, đương nhiên liền đem Tiểu Tiệp dọa sợ tới mức sinh non. Có một lần, các cô hai tỷ muội thật sự thiếu chút nữa bị hù chết, cuối cùng vẫn là làm cho các cô vượt qua được cửa ải khó khăn.

Sau mỗi lần ba mẹ đến xem các nàng, các nàng giống như bình thường đi học cùng nhau phân công hợp tác, một người có tiết học thì một người khác nghỉ biện pháp để ở nhà; một người ứng phó ba mẹ, một người khác đã nghĩ biện pháp tìm một cái cớ không thể cùng nhau hầu hạ dưới gối, chỉ khi bắt đắc dĩ hai người nhất định phải đồng thời xuất hiện khi, thì mới nhờ bạn bè hỗ trợ chiếu cố tiểu Oa nhi.

Sau đó, này cũng qua được năm năm.

Nửa năm học ngôn ngữ, thêm ba năm đại học, hơn nữa Tiểu Tiệp sắp xếp mọi thứ trong một năm cùng nửa năm thu thập gia sản đóng gói về nhà, các cô đã muốn đem hết biện pháp ra để có thể kéo dài thời gian quay về, rốt cục vẫn là phải đối mặt sự thật.

Tiểu Oa nhi đã gần bốn tuổi, trừ bỏ mẹ cùng đi ra, chưa thấy qua người thân khác, bên kia ông bà ngoại lại càng không nói, trên thực tế, trừ bỏ Tiểu Tiệp đến bây giờ không ai biết ba ba của tiểu Oa nhi rốt cuộc là người ra sao.

Nàng từng hoài nghi quá có phải hay không là Tiểu Kì? Lại làm cho Tiểu Tiệp thề với trời phù nhận.

Nhưng là trừ bỏ Tiểu Kì, nàng thật sự nghĩ không ra người khác, cho nên tới nay, nàng vẫn là đem tên kia trở thành người bị tình nghi, đồng thời phát thệ nếu có cơ hội nhất định phải tìm hẩn tính sổ!

”Kỳ thật bị máng một chút là tránh không được, trọng điểm là, ba mẹ nhất định sẽ hỏi ngươi ba ba của tiểu Oa nhi là ai, đến lúc đó ngươi như thế nào trả lời? Vẫn là giống nhau đánh chết không nói ra sao?” Nàng không khỏi không hỏi Tiểu Tiệp.

Miệng Tiểu Tiệp trong nháy mắt lại nhếch lên. Đi qua năm năm đến, mỗi lần nhắc tới ba ba của tiểu Oa nhi, nàng luôn có phản ứng loại này.

”Ta đầu hàng, không hỏi là được.” Hạ Tiểu Dư xem thường phản ứng đó nhưng vẫn nhìn không được nói thảm một câu, ”Dù sao ba mẹ hùng sẽ hỏi.”

Xe taxi rời đi sân bay.

Tiểu Oa nhi ghé vào cửa kính xe nhìn bên ngoài thấy cảnh trí chưa bao giờ xem qua, có chút hưng phấn. Hạ Tiểu Tiệp cũng là không yên bất an, chỉ có Hạ Tiểu Dư vô sự một thân nhắm mắt lại ngủ gật.

Một giờ sau, xe taxi đến nơi giảm tốc dừng lại.

”Tiểu thư, là nơi này sao?” Lái xe quay đầu hỏi.

Hạ Tiểu Tiệp khản trương nói không ra lời, chỉ có thể gật đầu, sau đó nhìn lái xe tiên sinh xuống xe đi đến phía sau, đem hành lý trên xe xuống.

”Mẹ, đến rồi sao? Chúng ta có thể xuống xe sao?” Tiểu Oa nhi hưng phấn mà hỏi, thấy cô gật đầu, lập tức xoay người làm đồng hồ báo thức đem người ngủ đến ngay cả xe đều dừng lại còn không biết Hạ Tiểu Dư gọi dậy. ”Di à, nhanh chút đứng lên, chúng ta đến.”

”Đến rồi ư?” Bị cháu gái gọi tỉnh, nàng có chút mơ hồ quay đầu hướng ngoài cửa sổ xe nhìn lại.

Thật sự đã về tới nhà, cách biệt năm năm thật sự rất nhớ.

”Được, chúng ta đi. Đây là nhà ông bà ngoại, về sau cũng là con cùng mẹ, của di nữa. Chúng ta nhanh chút xuống xe, quay lại dọa ông bà ngoại.” Nàng hướng Tiểu Oa nhi nói, sau đó đẩy cửa xe ra dẫn đầu xuống xe, rồi đem tiểu Oa nhi theo trong xe ôm đi ra, sau đó mới phát hiện tỷ tỷ vẫn còn ngồi ở trong xe không nhúc nhích.

”Mẹ, xuống xe nha.” Tiểu Oa nhi cũng phát hiện, lên tiếng gọi.

”Tỷ?” Hạ Tiểu Dư xoay người kêu.

“Cách” một tiếng, trong phòng có người phát hiện ngoài cửa lớn có xe taxi ngừng lại một hồi lâu cũng chưa có đi nên tò mò mở cửa đi ra xem, vừa mở cửa liền thấy ở cạnh chiếc taxi là thân ảnh quen thuộc.

”Tiểu Du?” Bà Hạ thanh âm tràn ngập kinh hỉ cùng khó có thể tin.

Nghe tiếng gọi Hai Tiểu Tiếp trên xe taxi cùng mẹ bốn mắt tương giao, nàng nhếch miệng mỉm cười, lại cảm giác mũi có điểm ê ẩm, sau đó mở miệng nói:” Mẹ, chúng ta đã trở lại.”

Chúng ta hai chữ làm cho bà Hạ ánh mắt dời xuống đến sau xe taxi, tuy rằng trong xe thân ảnh đại bộ phận bị xe chặn lại, nhưng là làm mẹ như thế nào nhận thức không ra con gái của chính mình chứ?

”Tiểu Tiếp.” Bà Hạ vui sướng kêu lên, không chú ý cô con gái thứ hai hơi hơi đề thấp thân thể, càng không chú ý tới phía sau xe thân ảnh nho nhỏ đi ra –

Oa nhi thân thiết ôm lấy chân của Bà Hạ, nâng lên khuôn mặt xinh đẹp, nhỏ nhắn đáng yêu hướng nàng kêu lên:” Bà ngoại!”

” Bà..... bà ngoại?” Bà Hạ ghen hống nhìn trần trối, cũng bị dọa ngốc, cúi đầu nhìn bên chân một tiểu Oa nhi xinh đẹp, lấp bắp lấp bắp.

Nếu không phải biết chuyện này không phải chuyện đùa, cùng với giờ phút này tỷ tỷ tâm tình, lời nói có bao nhiêu sợ hãi, Hai Tiểu Du nhất định cười to ra tiếng.

”Tiểu Du, đứa nhỏ này..... Đứa nhỏ này vì sao kêu ta là bà ngoại?” Bà Hạ ngẩng đầu hỏi Hai Tiểu Du, thanh âm trong giọng nói có sự cự tuyệt cùng khó có thể tin hai loại cảm xúc đan xen nhau, bởi vì Tiểu oa nhi diện mạo, ngũ quan rất là quen thuộc, cảm giác giống như là nhìn thấy con gái hai mươi năm trước.

Nhưng làm sao có thể chứ? Đứa nhỏ này, đứa nhỏ này.....

”Tiểu thư, các người còn chưa có trả ta tiền xe.” Chú tài xế taxi có chút ngượng ngùng ngắt lời.

”A, thực xin lỗi.” Hai Tiểu Du giải thích xong liền lấy tiền trả tiền taxi.” Cảm ơn” Nàng ngượng ngùng nói xong, xoay người đối diện với người vẫn ngồi ở trong xe nói:” tỷ còn không xuống xe sao? Muốn cho chú tài xế chờ lại sân bay sao?”

Nếu nếu có thể..... Hai Tiểu Tiếp ở trong trầm nghĩ, nhưng làm sao có thể?

Nên đối mặt cùng phải đối mặt, nàng hít sâu một hơi, lại thò ra, rốt cục cũng đẩy cửa xe ra bước xuống xe taxi, cô bước xuống xe đối mặt với bà Hạ.

” Mẹ, ta đã trở về.” Hai Tiểu Tiếp cúi đầu, nhẹ giọng nói.

Nhìn người vừa xuống xe, Oa nhi trong nháy mắt đang ôm chân bà Hạ liền chạy đến bên người của Hai Tiểu Tiếp, nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn đáng yêu cười xán lạn kêu:” Mẹ.”

Nghe thấy Oa nhi kêu con gái mình như vậy, bà Hạ sắc mặt nháy mắt tái nhợt, mặt không có chút máu nhìn con gái lớn, rồi nhìn lại tiểu Oa nhi bên người cô, quay qua quay lại nhìn vài lần, sau đó thân thể đột nhiên lung lay một chút.

” Mẹ!” Hai tỷ muội hoảng sợ, đồng thời xông lên, một trái một phải đỡ mẹ mình, trên mặt lộ vẻ lo lắng.

Bà Hạ đem các nàng đẩy ra, không nói một câu xoay người vào nhà.

Hai tỷ muội yên lặng liếc mắt nhìn nhau một cái, trong lòng đều có đồng dạng thanh âm– cái này phiền toái lớn rồi!

Hai Tiểu Du buồn bực cực kỳ, bởi vì cô phạm tội bao che cho tỷ tỷ, rời nhà năm năm đến khi về nhà thì không những không được hoan nghênh còn thiếu chút nữa không bị mắng đến thối đầu.

Cô đương nhiên biết mình bị trừng phạt là đúng tội, bị mắng một ngày hoặc một tuần cô đều có thể chấp nhận, nhưng liên tục mắng một tháng liền, trọng điểm là quở trách ngay cả một chút dấu hiệu dừng lại đều không có.

Cho nên, đừng nói cô rời nhà năm năm mới về nhà một tháng liền lại chuyển đến bên ngoài ở là bất hiếu, bởi vì cô cũng là bị buộc nha, nhưng lại có đúng lúc có một lý do là đi làm công ty quá xa nhà nên mới chuyển ra ngoài ở.

Vừa nghe nói cô chuyển ra bên ngoài ở không ở cùng mình, Oa nhi ôm nàng thương tâm khóc một hồi lâu, làm cho nàng vạn phần không muốn.

Nhưng một lát sau, lại thấy Oa nhi vui vẻ nắm tay ông ngoại cùng nói muốn đi Mc Donald, nàng cũng chỉ còn lại một cái cảm tưởng, đau lòng vì nhóc con này thực không đáng.....

Nói tóm lại, từ giờ trở đi cô sẽ sống một mình.

Cô thuê được một căn phòng đầy đủ điện nước chỉ có tám ngàn. Phòng ở không lớn lắm nhưng có phòng vệ sinh và ban công riêng nhưng không có phòng bếp.

Đối với việc không có phòng bếp bà Hạ thực không hài lòng.

” Dù sao trừ bỏ mỳ ăn liền ta căn bản cái gì cũng sẽ không nấu.”

Lời này vừa nói ra, lập tức đã bị bà Hạ trừng mắt liếc mắt một cái, hung hãn nói ” Ngươi như vậy còn dám chuyển đi ra ngoài ở?”

” Dù sao đây cũng là địa bàn của ta nha.”

Ở nước ngoài cô không dám nói, nhưng ở quốc nội cô tuyệt đối nắm chắc chính mình sẽ không chết đói.

Xem, hiện tại đã muốn mười hai giờ, làm việc cả ngày cô đã cảm thấy đói bụng, giờ có thể ra ngoài mua thức ăn nóng ăn no nê.

” Này, này, này, này cũng muốn, còn có này. Còn có, lão bản, một khối “vương tử mặt”.”

Đứng ở tiệm gà quay kiêm quán bán món kho, Hạ Tiểu Dư âm thầm chảy nước miếng chỉ một đồng này nọ, cũng không nghĩ mình có hay không ăn hết, dù sao muốn ăn liền ăn.

Chuyển đi ra bên ngoài ở còn có một cái ưu việt, nàng hiện tại mới phát hiện, thì phải là muốn ăn cái gì liền ăn đó thật tốt.

” Tiểu thư, của ngươi món kho muốn hay không thêm đậu phộng?” Lão bản hỏi.

” Một chút.”

” Lấy mấy đôi đũa?”

” Một đôi là được.”

” Một trăm ba mươi lăm đồng.”

Một tay giao tiền, một tay giao hàng. Ông chủ cười ha ha, Hạ Tiểu Dư cũng cười ha ha, thỏa mãn đem theo một túi món kho xoay người đi về.

Đi được vài bước cô bỗng nhiên dừng lại chớp mắt một cái, không tự chủ được dừng lại bước chân, quay đầu nhìn về phía đường cái vừa rồi tầm mắt đảo qua.

Có chiếc xe tạm dừng ở ven đường, chỉ thấy có người đứng ở cửa xe. Ở nửa đêm mười hai giờ hán lại mang kính mát, tự cho là suất lấy hai tay ôm ngực tựa vào cửa xe. Hần là thần kinh có vấn đề sao?

Nàng không tự chủ được nhếch miệng mỉm cười, quay lại đầu, lại lần nữa bước đi, lại nghe thấy—

” Hạ Tiểu Dư.”

Bước chân đang đi bỗng ngừng lại, cô nhanh chóng quay đầu, chưa bao giờ nghĩ tới sẽ ở bên ngoài gặp được người quen, nhất là sau khi xuất ngoại năm năm trở về.

Thời gian năm năm cô biến hóa cũng không nhiều mái tóc để dài và uốn cong làm cô trở nên nữ tính, thân hình đầy đặn không ít, không hề gầy giống như cây trúc lúc trước. Đơn giản mà nói, cô đã thoát khỏi tính trẻ con ngây ngô, cả người trở nên thành thực quyền rũ.

Cho nên, đột nhiên nghe thấy có người kêu tên mình, cô thật sự bị dọa.

Là ai ánh mắt lợi hại như vậy, có thể nhận ra nàng?

Hạ Tiểu Dư xoay người tìm kiếm, lại không thấy ai, cũng không có người cất bước hướng nàng đi tới, thậm chí không có ai đang nhìn mình, trừ bỏ người đang tựa vào cửa xe kia, nửa đêm còn mang kính mát ngoại trừ bị bệnh thần kinh ra thì...

Nhưng mà cái tên mang kính mát, cũng không thể xác định hẳn có hay không đang nhìn cô, có lẽ hẳn chính là đúng dịp đối mặt với cô mà thôi.

Cho nên, vừa mới này là cô nghe lầm sao?

Tiêu Kì gãi đầu, nàng trở lại—

” Hạ Tiểu Dư.”

Tuyệt đối không phải nghe nhầm, thật sự có người ở kêu cô, hơn nữa lúc này cô nghe được rất rõ ràng, là thanh âm nam nhân.

Nam nhân? Nàng theo bản năng trực tiếp chuyển hướng tới người mang kính bị bệnh thần kinh. Chẳng lẽ người kêu cô thật là cái kia tên? Nhưng là—

Cô hơi hơi hí mắt nhìn đối phương, lại nhìn không ra nguyên do.

Thời gian năm năm làm cho cô thay đổi, người khác tự nhiên cũng sẽ thay đổi không giống với năm năm trước, cho nên do dự ba giây, cô quyết định không lãng phí thời gian cùng tế bào não, trực tiếp tiến lên tìm cái tên mang kính mát hỏi tên đi.

”Xin hỏi ta có quen với người sao?” Đứng ở trước mặt nam nhân mang kính mát, Hạ Tiểu Dư trực tiếp hỏi. Đồng thời phát hiện người này rất cao, nửa người tựa vào cửa xe còn cao hơn cô một cái đầu.

Nam nhân lẳng lẳng không có trả lời cô, ngay lúc cô sắp chịu không nổi muốn chửi ầm lên thì hắn lại thông thả đứng thẳng lên, sau đó thông thả nâng tay lên lấy kính mát xuống.

Hạ Tiểu Dư trong nháy mắt trừng thẳng hai mắt, tay chỉ vào người trước mặt kêu to ra tiếng, ”Tiêu Kì!”

Giây tiếp theo, nàng trực tiếp nhắc chân hung hăng đá hắn.

”Người cái tên hỗn đản này!”

Tiêu Kì nhìn không được cười khê ra tiếng, thân mình chợt lóe liền thoát mái né công kích của cô, thân thủ đột nhiên xê dịch giai nhân lập tức rơi vào trong lòng hắn.

Cái ôm này cộng thêm tiếng rống giận dữ ”Hỗn đản tên”, nhưng lại nhanh chóng trừ khử khoảng cách không cần thiết trong năm năm của hai người, cảm giác tựa như trở lại lúc trước ở trường học.

Hắn tưởng niệm đoạn thời gian kia.....

Không, chính xác nói là hắn tưởng niệm cô.

Tiêu Kì cúi đầu nhìn cô gái trong lòng tựa hồ bị động tác của hắn làm cho nghẹn họng nhìn trân trối.

Tóc của cô giờ đã dài hơn trước làm hắn thấy cô nữ tính hơn, nhưng thấy cô vừa rồi điên cuồng hét lên, cùng trên tay vẫn còn cầm túi đồ ăn, xem ra cô vẫn là cô, vẫn thẳng thắn hoạt bát, vô tâm vô phế (không tim không phổi), luôn đối với hắn động tay động chân Hạ Tiểu Dư.

Năm năm, hắn còn tưởng rằng thời gian có thể thay đổi hết thảy, hòa tan hết thảy.

Kết quả rốt cuộc là hắn đem thời gian cho là vạn năng, vẫn là đem sự tình nghĩ đến rất đơn giản, hay là đem cảm tình chính mình đối với cô nghĩ là nhỏ bé?

Mặc kệ cô thay đổi bao nhiêu, hắn vẫn là liếc mắt một cái liền nhận ra cô.

Năm năm, không tính là ngắn, nhưng hắn vẫn nhớ rõ cô như tạc.

Năm năm hắn kỳ thật cũng kết giao không ít bạn gái, nhưng thời gian kết giao luôn không lâu. Hắn không nghĩ qua vì sao, cho tới bây giờ đột nhiên gặp lại cô, lại vì hành động của cô mà hoài niệm lúc trước, hắn lúc này mới bừng tỉnh đại ngộ, nguyên lai mấy năm qua hắn ý thức của hắn coi cô là hình tượng để tìm kiếm đối tượng kết giao, sau đó đối phương gì không như hắn mong muốn cho nên đành chấm dứt tình cảm với đối phương.

Khi hiểu được điểm ấy, hắn đột nhiên cảm thấy chính mình thực không xong, bất quá cô gái trước mắt này tuyệt đối phải chịu một nửa trách nhiệm, bởi vì nếu không phải cô bỏ đi, hơn nữa lại không có một chút tin tức nào, ngay cả hắn cùng tỷ tỷ của cô chia tay cô cũng chẳng quan tâm, hắn lại như thế nào giống như muốn trả thù cô?

Nghĩ đến năm năm qua cô đối với hắn tuyệt tình, hắn liền một bụng oán hận.

Trùng mắt nhìn thấy cô vẫn chưa phục hồi tinh thần Tiêu Kì mắt nhú lại, mộ nhiên cúi đầu nặng nề mà hôn trụ cô.

Món kho ăn tốt lắm, nhưng nếu trong phòng không có tên chương mắt kia càng tốt hơn! Thật muốn đá hắn ra ngoài cửa.

Vì sao lại biến thành cục diện hiện tại như thế này? Cô không phải thế gặp được hắn sẽ cùng hắn tính sổ sao? Kết quả cái gì cũng chưa làm càng không ngờ làm cho hắn hôn cô. Còn làm cho hắn đến nhà cô! cô rốt cuộc đang làm sao nha?

Cô trùng mắt nhìn hắn, dùng sức nhai nuốt đồ ăn trong miệng, cô bực hắn nhưng càng bực chính mình hơn.

Năm năm, đã năm năm, vì sao cô đối với hắn vẫn còn có cảm giác? Hơn nữa trọng điểm là cô đến bây giờ đều còn chưa xác định tiêu oa nhi đến tốt cùng có phải hay không là con của hắn, nếu đúng là như thế.....

Đáng giận, đáng giận, đáng giận, nàng thật sự làm chính mình tức chết rồi, nàng rốt cuộc đang làm cái gì? Đáng giận!

Bất tri bất giác, Hạ Tiểu Dư dùng sức khuấy đồ ăn, đột nhiên có một bàn tay cướp lấy đôi đũa của cô.

”Đồ ăn chỉ dùng để đến ăn, không phải dùng để đùa. Nếu người đã ăn no không muốn ăn nữa, thì ta sẽ ăn. Nếu lãng phí thức ăn ông trời sẽ sai thiên lôi đánh xuống.”

Chỉ thấy tên hỗn đản kia răn dạy cô, sau đó xoay người ngồi vào đối diện với cô, sau đó trực tiếp dùng dùng đôi đũa của cô gấp một khối đậu đưa lên miệng.

”Uy, đó là đôi đũa ta đã dùng qua!” cô không tự chủ được kêu lên.

Tiêu Kỳ nhắm cô liếc mắt một cái, đem miếng đậu nuốt nuốt vào bụng sau đó mới nói:” Cũng không phải lần đầu tiên ăn nước miếng của người, vừa mới ném qua sợ cái gì?” Nói xong, giống như là cố ý bần hãn không chuyển mắt nhìn nàng, lại gấp đồ ăn bỏ vào trong miệng.

”Người có thể đừng vô sỉ hạ lưu một chút!” Cô nghiêng răng nghiêng lợi, duỗi thẳng chân đạp hần một cái, mặt cũng không từ chủ đỏ lên.

Đối với việc cô khoa chân múa tay, hần hoàn toàn không để ý ngay cả mặt mày cũng chưa nhăn lấy một chút.

”Trở về nước khi nào?” Hần hỏi cô.

”Liên quan gì đến người!” Nàng buồn bực hỏi.

”Vì sao một mình chuyển đến nơi đây ở, sao không ở nhà?”

”Liên quan gì đến người!” Vẫn là giống nhau khó chịu.

”Nếu nhất định phải liên quan tới ta người mới nguyện ý trả lời, ta không ngại khiến cho người biến thành người của ta.” Hần nhìn nàng một cái, chậm rãi nói ra lời nói làm người ta mặt đỏ tím đập.

”Người.” Hạ Tiểu Dư khó có thể tin tròng mắt hần, mặt đỏ bừng.” Người. Người là tên không biết xấu hổ!”

Không để ý đến lời rống giận của cô, Tiêu Kỳ lại hỏi:” Trở về nước khi nào?”

Nàng dùng sức phun khí, giận dữ tròng hần, đột nhiên phát hiện hần thay đổi không ít, không phải chỉ bề ngoài— tuy rằng bề ngoài cũng thay đổi không ít, trở nên rất cao cang suất cang thành thực ôn trọng, cang giống nam nhân đỉnh thiên lập địa (đầu đội trời chân đạp đất), bất quá đánh chết cô cũng sẽ không nói với hần. Cô hiện tại theo như lời hần thái độ cùng với phản ứng trước kia là bạn học cùng bạn bè, mà hiện tại là nam nhân cùng nữ nhân, cường giả cùng kẻ yếu?

Cô tuyệt không thừa nhận chính mình là kẻ yếu, nhưng là không ngại ngẫu nhiên làm một trang tuần kiệt— kẻ thức thời trang tuần kiệt.

”Tháng trước.” Cô khó chịu trả lời.

”Vì sao một người ở tại người này, không về nhà?”

”Công tác tại đây.”

”công tác ngành gì?”

”Quốc tế mậu dịch.”

”Rất thích hợp với người.”

Hạ Tiểu Dư thất thần, tuyệt không tưởng hần nói với cô như thế. Sở dĩ cô làm ngành này là do năm năm trước vì kiếm tiền nuôi dưỡng Tiểu oa nhi mới lao vào ngành này, vì thế tích lũy không ít kinh nghiệm.

Nghĩ đến Tiểu oa nhi, tâm tình của cô không tự chủ được lại ử dột phiền muộn. cô rốt cuộc có nên hay không hỏi hần, lại phải hỏi như thế nào đây?

”Người có phải có chuyện gì muốn nói với ta?” Hần đột nhiên hỏi cô, làm cô có chút kinh ngạc.

”Người làm sao mà biết?” cô nghi hoặc hỏi.

”Mày nhăn lại, ánh mắt mơ hồ, một bộ dáng muốn nói lại thôi. Tuy rằng người trước kia rất ít lộ ra vẻ mặt như vậy, nhưng chính là bởi vì ít nên mới đặc biệt, mới càng làm cho ta khắc sâu trong trí nhớ.”

Hạ Tiểu Dư cảm giác một trận không tồn tại tăng vọt.

”Chuyện gì làm cho người khó mở miệng như vậy?” Tiêu Kỳ tò mò hỏi.

Cô xem hần, cũng nên biết chuyện này sớm để giải quyết, có gì sớm từ sớm siêu sinh (chết sớm, đầu thai sớm). Nhưng cô chính là sợ hãi nha, sợ hãi nếu hần thật sự là ba ba của Tiểu oa nhi thì phải làm sau—

Nhưng Tiểu Tiệp có nói qua không phải là hần. Trong lòng đột nhiên có tiếng nói nhảy ra nói.

Nếu Tiểu Tiệp nói dối thì sau? Một tiếng nói khác hỏi ngược lại.

Nàng không có lý do nói dối.

Như thế nào không có? Tiểu Tiệp phát hiện người trong lòng Tiêu Kỳ không phải cô ấy mà là người, người không nhớ rõ sao? Nếu đổi thành là người, người có thể hay không nói dối?

Đúng. Tựa như lúc trước biết Tiêu Kỳ thích Tiểu Tiệp, mà Tiểu Tiệp cũng thích hắn, cô chỉ có thể lựa chọn giấu diếm tâm sự của mình, chúc phúc bọn họ, sau đó đi rồi đi.

Nhưng là, hiện tại tình huống không giống nhau, các cô không có quyền lợi ngăn tiểu oa nhi có được ba ba, cha nhận con gái.

Hít sâu một hơi, lại chậm rãi thở ra, Hạ Tiểu Dư rốt cục hạ quyết định quyết tâm, không hề do dự.

Bạn đang đọc truyện *Sau Khi Nữ Vương Thất Tình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

“Ta hỏi người, năm đó người cùng tỷ tỷ của ta kết giao tới trình độ nào?” Hạ Tiểu Dư nhìn không chớp mắt hắn hỏi. “Cái gì trình độ?” Tiêu Kỳ khinh nhủ, đối bốn chữ này không phải thực lý giải, không biết nàng rốt cuộc muốn hỏi cái gì.

“Chính là. . . .” Nàng nhìn xuống. “Người —— có chạm qua tỷ tỷ của ta sao?”

“Chạm vào? Có ý tứ gì?”

Trên mặt hắn biểu tình càng thêm mờ mịt khó hiểu, nhìn không ra rốt cuộc là thật không biết, hay là đang giả ngu, làm nàng có chút xấu hổ.

“Chính là làm. . . làm tình !” Nàng không khỏi găm nhẹ.

Tiêu Kỳ lúc này trên mặt rất đổi ngạc nhiên, nhưng chỉ có một giây, hắn bỗng nhiên nở nụ cười.

“Người sẽ không phải là đang ghen, nhắc lại chuyện cũ đi” Hắn tự tiểu phi tiểu liếc xéo nàng hỏi.

“Người suy nghĩ lệch đi đâu thế !” Cô nhện không được duỗi thẳng chân đá hắn, lấy nghiêm túc biểu tình nhìn hắn nói: “Chuyện này rất trọng yếu, nhanh chút trả lời ta.”

Hắn liếc nhìn nàng một cái, lại kéo nhẹ khóe môi dưới, mới từ từ không bức bách trả lời, “Ta ngay cả tay nàng cũng chưa có nắm qua, người cảm thấy thế nào?”

“Cả tay đều không có nắm qua?” Hạ Tiểu Dư có chút kinh ngạc, hoài nghi nhìn hắn. “Người nói đùa sao? Thiệt hay giả?”

Tiêu Kỳ phui môi dưới lười nói, tiếp tục ăn không nghĩ để ý đến vẻ mặt của nàng.

Thậm chí ngay cả tay cũng chưa nắm qua? Hạ Tiểu Dư trừ bỏ kinh ngạc cùng khó có thể tin đi, kỳ thật trong lòng còn có chút nhảy nhót, trong lòng có một loại cảm giác tên là vui vẻ, khoái trá.

Hắn và tiêu tiệp là trong sạch, cả tay đều không nắm qua thật sự. . . . Thật sự cảm thấy thật vui vẻ, thật vui vẻ a!

“Người thật cao hứng?”

“Cái gì?” Cô đột nhiên ngẩng đầu nhìn hắn, tính phản xạ phủ nhận, “Nào có!”

“Miệng mở lớn gần đến mang tai, còn nói không có.”

Cô lập tức dùng hai tay che miệng lại, tựa như há miệng giống nhau, làm Tiêu Kỳ nhện không được nở nụ cười, tâm tình trong phút chốc trở nên rất tốt.

“Không đánh đã khai, nên không cần tự vả miệng như vậy.” Hắn trêu cô.

Hạ Tiểu Dư sắc mặt ửng hồng, hung hăng trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái.

“Người có biết tỷ tỷ của ta khi cùng người kết giao có kết giao với ai khác nữa không?” Nàng trở lại vấn đề, đồng thời tuyệt đối sẽ không làm cho hắn nói sang chuyện khác.

“Này vấn đề vì sao hỏi ta? cô ấy là tỷ tỷ của người, người hẳn là so với ta phải rõ ràng hơn không phải sao?”

“Chính là ta không rõ ràng lắm mới hỏi người, bằng không người cho ta ăn no nhàn rồi không có việc gì làm nha!” Nàng lườm hắn một cái, “Nói nhanh một chút !”

“Người cũng không rõ ràng, như thế nào cho rằng ta sẽ biết?”

“Lúc đó người đang kết giao với tỷ tỷ của ta, tự nhiên sẽ đặc biệt chú ý đến tỷ ấy. Sau khi chia tay, tỷ ấy liền sang Úc, ta lại không Thiên lý nhãn, trừ bỏ hỏi người, ta còn có thể hỏi ai? Người rốt cuộc có nói cho ta biết hay không?” cô hung hăng trừng mắt nhìn hắn.

“Chuyện quan hệ tỷ của ta cùng một người khác khi còn ở đây rất quan trọng. Ta hi vọng người có thể đáp ứng ta, như vậy ta mới nói cho người biết mọi việc.” cô mang vẻ mặt nghiêm túc biểu tình đứng đắn theo dõi hắn.

“Ta có thể biết đó là chuyện gì trước không?” Hắn hỏi lại nàng.

Cô sững sờ một lúc, ngẫm lại cũng là nên thông báo cho hắn một chút mới được.

“Dù sao không cho phép người nói chuyện này với người khác. Như thế nào đồng ý không?”

Tiêu Kỳ thông thả gật đầu.

Nàng thở một hơi thật dài, mới nói cho hắn biết, “Ta đến Úc hai tháng sau, tỷ tỷ của ta cũng tới, nhưng tỷ ấy không phải một người đến.”

“Ai đi cùng cô ấy?” Hắn đợi trong chốc lát, thấy cô thủy chung không tiếp tục nói mới mở miệng hỏi.

Hạ Tiểu Dư nhìn hắn, vẻ mặt phức tạp khó phân biệt vừa trầm lặng yên một lát, thế này mới thông thả trả lời, “Đưa bé trong bụng của tỷ ấy.”

Nghe vậy, Tiêu Kỳ hai mắt tròn lên, kinh ngạc nhìn nàng, hoài nghi mình nghe lầm.

“Người Người nói cái gì?”

“Người không có nghe sai, tỷ của ta là mang thai mới đến Úc tìm ta .”

Hắn đã nhiều năm chưa từng như thế ngạc nhiên đến cứng họng, không biết phản ứng thế nào. Hạ Tiểu Tiệp là mang thai mới đến Úc ? Làm sao có thể như thế? Hắn thật sự bị kinh ngạc.

“Người không phải là đang nói giỡn chứ?” Trầm tĩnh trong chốc lát, hắn vẫn là nhịn không được thử hỏi.

“Bộ dáng của ta giống đang nói đùa sao?” Hạ Tiểu Dư vẻ mặt nghiêm túc.

“Nhưng làm sao có thể như vậy chứ? Lúc biết được người xuất ngoại, hôm sau, ta liền thành thật nói cho cô ấy biết, ta người trong lòng của ta là người, và muốn cùng cô ấy chia tay, nhưng ——”

“Người nói cái gì?” Cô kêu to đánh gãy hắn, hai mắt tròn to, lộ ra khó có thể tin biểu tình.”Người nói cho tỷ ấy biết? Giáp mặt nói sao?”

Hắn gật đầu.

“Người hẳn đàn này! Làm sao người có thể làm như vậy?” Tùy tay chộp tới một cái gối ôm đánh hắn.

“Không làm như vậy, chẳng lẽ người muốn ta lừa dối lòng mình, trong lòng suy nghĩ tới người, lại tiếp tục cùng cô ấy lui tới sao?” Tiêu Kỳ đoạt đi cái gối ôm trên tay cô, vứt xuống phía sau.

Hạ tiểu dư rất tức giận trừng mắt hắn, biết hắn nói rất có đạo lý, nhưng là.

“Người ngay từ đầu rõ ràng chính là yêu thích tỷ tỷ của ta, nếu các người tiếp tục lui tới, có lẽ ——”

Một cái bóng đen mộ đột nhiên quét tới, cắt đứt lời nói chưa đến một nửa của cô..., cũng làm cho cô không tự chủ được. Bóng đen lại hướng xuống đè lên cô, lưng của cô áp vào tấm thảm trên sàn nhà.

Tiêu Kỳ hai tay chống đỡ ở thân thể của cô, nửa người trên ở phía trên của cô, con người u ám có chút âm trầm, tràn đầy cảnh cáo ý tứ hàm xúc.

“Có lẽ cái gì? Người hi vọng ta và tỷ tỷ của người tiếp tục lui tới?” Chẳng biết tại sao, tiếng nói trầm thấp nghe qua có điểm khủng bố.

“Ta. Lại không nói như vậy.”

“Tốt lắm.”

Mây đen dưới đáy mắt nhất thời tán đi, nửa thân thể của hắn ở trên người cô, thân thể cùng cảm giác áp bách đã lui đi, nhưng lại làm cho không khí trở nên không được tự nhiên.

“Ngươi còn không mau tránh ra?” cô phô trương thanh thế trừng mắt trách mắng.

“Ngươi bây giờ có kết giao đối tượng nào không?” Hắn như không nghe đến đột nhiên hỏi cô.

“Ngươi nghĩ gì chứ? hỏi người khác điều gì thì trước trên báo tình huống của mình trước chứ?” Nàng bị cả kinh có chút không biết làm sao, hồ ngôn loạn ngữ nói. Hắn hỏi cô vấn đề này, sẽ không phải là muốn theo đuổi cô đi?

“Ta không có.”

“Hiện tại không có, ngày mai sẽ có đi?” cô mới không tin lấy điều kiện của mà lại không có bạn gái. Nhất nhất hướng chịu nữ tính hoan nghênh.

“Nếu ngươi bây giờ gật đầu, không cần chờ đến ngày mai, ta một giây sau sẽ có bạn gái.” Hắn hai tròng mắt nhìn chăm chăm cô nói.

Hạ Tiểu Dư tim đập nhanh không tự chủ được. Hắn thật muốn theo đuổi cô?

Cô trầm tĩnh chỉ chớp lát, mới nói: “Ngươi muốn ta tin tưởng ngươi vẫn chưa có bạn gái?”

“Ta chưa nói ta vẫn chưa có bạn gái, nhưng nửa năm qua ta thật sự là độc thân, có lẽ tổ ta là có dự cảm, ngươi sẽ trở bên cạnh ta.” Thanh âm của hắn đột nhiên trở nên trầm xuống.

Đáp án của hắn không làm cho Hạ Tiểu Dư cảm giác vui vẻ, ngược lại có chút buồn bực lên.

“Ngươi nhất định kết giao qua rất nhiều bạn gái đúng hay không? Ngươi trước kia ở trường học cũng được rất nhiều nữ sinh hoan nghênh.” cô buồn bực hỏi.

Tiêu Kỳ thông minh đối với lần này thực sự nói năng thận trọng, hắn trực tiếp hỏi trọng điểm, “Ngươi có đồng ý làm bạn gái của ta không, Hạ Tiểu Dư?”

Hô hấp bỗng nhiên cứng lại, cảm giác trái tim dường như sẽ nhảy ra khỏi ngực. Cô nhìn hắn không chớp mắt, trong khoảng thời gian ngắn không nói ra lời. Vòng vo năm năm, hai người bọn họ rốt cục có thể ở cùng một chỗ sao?

“Không muốn sao?” Sự trầm mặc của cô làm cho hắn không khỏi ra tiếng vội hỏi

Nàng im lặng nhìn hắn, cảm giác nhịp tim của chính mình đập nhanh hơn so với bình thường, sau đó thông thả lắc đầu.

“Ý tứ chính là đồng ý?”

Hắn chăm chú nhìn cô làm cô có chút ngượng ngùng đem ánh mắt từ trên mặt hắn dời, nhẹ nhàng cúi đầu.

Tiêu Kỳ trầm tĩnh giây lát, đột nhiên dịu dàng, hòa nhã nói: “Hảo, hiện tại nên làm như vậy.” Sau đó đứng thẳng lên, một tay ôm lấy cô từ trên sàn nhà bế lên, hướng bên cạnh trên giường đi đến.

Hạ Tiểu Dư bị hành động tình linh của hắn, cả kinh tròn mắt há hốc mồm, hắn nằm dài trên giường nháy mắt với cô, cô lập tức giả dựa ngồi xuống, lại bị hắn áp chế thân thể khiến cho cô không thể không nằm ngửa được.

“Chờ một chút, ngươi muốn làm gì?” cô vội vàng kêu lên.

“Ngươi không muốn?” Con ngươi đen thật sâu ngó nhìn nàng.

“Không ai nhanh như vậy a!” Cô đỏ mặt, thủ chống đỡ trong lòng ngực của hắn, cả người không tự chủ được nhiệt độ tăng lên.

Hắn lẳng lặng yên nhìn cô, ánh mắt nóng rực, không che dấu chút nào dục vọng của hắn, thông thả mà khàn khàn hỏi cô một câu, “Ngươi không cần?”

Hạ tiểu dư trừng mắt hắn, chỉ cảm thấy hô hấp trầm trọng, tim đập cực nhanh.

Cô không cần? Không biết, bởi vì cô chưa bao giờ trải qua sự kiện kia, cũng không rõ ràng muốn hoặc không cần biết đó là cảm giác gì, chỉ biết là cô qua mấy tháng nữa sẽ hai mươi lăm tuổi rồi, hắn là có thể đối với hành vi của mình có thể tự chịu trách nhiệm.

Huống chi Tiểu Tiệp cùng cô là sinh cùng ngày cùng tháng cùng năm, cũng làm mẹ đã nhiều năm rồi, mà cô nhưng ngay cả tư vị Vu Sơn mây mưa cũng chưa hưởng qua, thật sự rất không công bằng.

Trọng điểm là, ánh mắt của nàng dừng ở đôi môi của hắn, hình dạng đôi môi mỏng duyên dáng, hoảng hốt mà nghĩ, trước kia khi nghĩ đến cùng người khác trao đổi nước miếng đã cảm thấy ghê tởm, nhưng cùng hắn thì không, chỉ biết cảm thấy mặt đỏ tim đập nhanh, cảm thấy có chút không thờ nổi, cùng với choáng váng choáng váng đột nhiên mà nghĩ thử lại một lần, hai lần hoặc ba lượt, đây là không phải cảm giác muốn chứ? Nếu như là trong lời

nói.

Bỏ xuống đôi tay mềm mại chống đỡ trong ngực hân, cô không có lên tiếng trả lời, nhưng động tác lại cho Tiêu Kỳ đáp án chuẩn xác nhất.

Hân ngăn chặn không được hít thở sâu hạ xuống, sau đó đè thấp thân mình, ôn nhu lại tình cảm mãnh liệt hôn cô.

(Sau đoạn này ta chỉnh lại cách xưng hô của hai người 1 tí nha gì bọn họ chính thức quen nhau rồi mà)

Thật là không hiểu ra sau nhiều ra một cái bạn trai cũng có chỗ tốt chính là, không cần phải suy nghĩ buổi tối sẽ ăn gì, bởi vì bạn trai hội phụ trách suy nghĩ.

Vừa mới bắt đầu, Tiêu Kỳ mỗi ngày cũng sẽ gọi điện thoại cho cô lúc cô tan tầm hỏi cô buổi tối muốn ăn cái gì? Kết quả hỏi mười lần thì có tám lần cô sẽ trả lời không biết, hân liền thông minh không hỏi nữa, trực tiếp thay cô quyết định.

Bất tri bất giác hai người đã kết giao hai tháng, cảm giác tựa như trở lại trước kia ở trường học ở chung khi giống nhau, hội đùa giỡn, hội đấu võ mồm, nếu lời mà quá mức..., cô khó chịu sẽ tung chân đá hân hai cái, tuyệt không như là một đôi người yêu nũng nịu tình mật ý.

Nhưng là thần kỳ là, người khác đều nhìn ra được bọn họ đang ở kết giao, thật là quái a.

Hạ Tiêu Dư đem nghi hoặc nói cho hân biết, không ngờ hân da mặt lại dày nói: “Đó là bởi vì trên mặt anh tràn ngập tình yêu đối với em nha, người khác đều đã nhìn ra.”

Nghe vậy, cô không khách khí một cước đưa hân đá bay.

Da mặt của hân dày đến nỗi ngay cả viên đạn bắn không trúng, điểm ấy cô lúc còn đi học đã thật sâu lĩnh ngộ. Nhưng sau khi kết giao, chân chính tiến vào cuộc sống của hân, nhận thức bằng hữu của hân cùng đồng nghiệp của hân, cô mới biết được tánh tình trẻ con này của hân, chỉ khi ở cùng cô mới có thể bày ra. Trước mặt người ở bên ngoài, hân hoàn toàn là thành thực ổn trọng, sự nghiệp thành công điển hình kiểu mẫu, nhìn như bình dị gần gũi, lại tồn tại một ít khoảng cách.

Nói thật, cô không phải rất rõ ràng hân tại sao lại tạo cho người khác cảm nhận như thế này, là bởi vì hân nhận thức tương đối sớm, hay là bởi vì cô hay đùa giỡn?

Nhưng cô có thể khẳng định, nếu hân dám lấy thái độ đối với người khác nho nhả lễ độ, mỉm cười giả tạo đối với cô, cô nhất định sẽ phát hỏa.

Cùng hân gặp lại rồi kết giao, cô tạm thời không nói với người nhà, gần nhất sợ gọi lên chuyện củ thưng tâm của tỷ tỷ, thứ hai tên kia quen biết ba năm, cũng từng không chỉ một lần mở miệng muốn cô dọn đến ở cùng hân, lại thủy chung không nghe hân đề cập qua chuyện người nhà.

Kỳ thật cha mẹ của hân cô cũng không phải là chưa thấy qua, chính là cô chưa bao giờ từng lấy thân phận bạn gái của hân để gặp họ mà thôi.

Nói ngắn lại, nếu hân cũng chưa nói với người nhà chuyện bọn họ, thì cô cũng không cần phải như vậy vội vã đưa quan hệ của bọn họ chiêu cáo thiên hạ không phải sao? Nói có chút khó nghe là, ai biết bọn họ có thể hay không vào ngày mai đột nhiên liền chia tay? Nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện.

“Tiêu Dư, người bây giờ có rảnh hay không?” Đồng sự Trương tỷ bỗng dừng hoả tốc theo bên ngoài vọt vào văn phòng, giương giọng kêu hỏi.

Hạ Tiêu Dư đang phiên dịch văn kiện được một nửa thì ngẩng đầu lên, không hiểu nhìn người mới vừa hỏi.”Có chuyện gì không?”

Trương tỷ chạy đến chỗ ngồi bên cạnh cô, trước cúi đầu nhìn một chút công việc đang làm của cô, phát hiện không phải văn kiện khẩn cấp, lập tức nói với cô: “Người chuẩn bị một chút, cùng Tiểu Mã cùng đi đến sân bay.”

“Đi sân bay làm cái gì?”

“Đón máy bay. Hôm nay có một vị khách từ Úc sang, vốn phái Tiểu Mã cùng với Tiểu Chu đi nghênh đón vị khách đó, ai biết Tiểu Chu đột nhiên bị viêm dạ dày cấp tính. Người cùng mới từ Úc trở về nên là người thích hợp để thay thế, nên người thu thập một chút này nọ rồi đến sân bay cùng Tiểu Mã, mọi chuyện ở trên đường Tiểu Mã sẽ nói với người.”

Xem Trương tỷ vẻ mặt cấp tốc, cô chỉ có thể gật đầu, sau đó nhanh chóng sửa sang lại khoát túi xách lên, cầm lấy áo khoác, đi đến đại sảnh lầu một thì đã có xe đợi sẵn.

Trên đường đến sân bay, Tiểu Mã đơn giản giải thích mọi việc bao gồm vị quý khách kia đối công ty có tầm quan trọng như thế nào, thậm chí còn đưa cho cô một quyển vở đều lệ, mà cấp trên đề ra cái gì nên làm, cái gì không nên làm..., quả thực xem thế là đủ rồi.

“Anh Mã, ta còn tưởng rằng ta chỉ là tới làm phiên dịch.”

” Anh văn của ta cũng OK, nếu không phải đối phương quá khó khăn, một người cũng có thể hoàn thành.”

“Nhưng là anh xác định tôi sẽ giúp được việc, sẽ không càng giúp hư việc sao?”

“Người không phải mới từ Úc trở về sao?”

“Đúng rồi.”

“Vị Nike tiên sinh này còn rất ưa thích nghe người ta nhắc tới những chuyện có liên quan đến nước Úc, người chỉ cần có thể gọi lên hứng thú để hẳn nói chuyện sẽ không có vấn đề. Lần trước Tiểu Chu chính là dựa vào chiêu này an toàn vượt qua cửa ải khó khăn.”

“Vấn đề là nam nhân cùng nữ nhân khi nói chuyện sẽ không giống nhau, cái nhìn cũng không giống nhau, ta thực sợ sẽ nói lỡ lời.” Hạ Tiểu Dư mày nhẹ chau lại, có chút bận tâm, bởi vì cô mới đến công ty này làm mới hơn hai tháng mà thôi, nên không nghĩ nhanh như vậy bởi vì gặp rắc rối mà bị cho nghĩ việc, như vậy thật mất thể diện.

“Tuy rằng người mới vào công ty hai tháng mà thôi, nhưng là ngay cả khó như Trương tỷ cũng công nhận người có phong độ của một đại tướng, ta tin tưởng người nhất định không có vấn đề.”

“Được tiền bối nói như thế, nếu ta thực xảy ra vấn đề, không phải là phải mổ bụng tự sát, lấy cái chết tạ tội sao?” Cô nói giỡn nói.

“Yên tâm, người bộ dạng xinh đẹp như vậy, không ai nỡ để cho người lấy cái chết để tạ tội đâu, như vậy rất đáng tiếc nha.”

Hạ Tiểu Dư cười cười, lại hỏi về vị khách quý đó, để chuẩn bị cho mình trong thời gian ngắn có được sự chuẩn bị tốt nhất.

Bọn họ tới sân bay thì đã thấy vị khách quý kia mới từ máy bay đi ra, hai người kiên nhẫn ở đợi trong đại sảnh đợi một hồi lâu, vị khách ấy mới thấy hai người bọn họ, Tiểu mã liền quay đầu nói với cô một tiếng, “Đến đây!” xong lập tức dẫn đầu nghênh đón.

Cô chạy nhanh đuổi kịp Tiểu Mã, đồng thời giương mắt nhìn phía trước, ý đồ xem rõ vị khách quý cỡ nào mà làm cho công ty phải quan trọng quá vấn đề như vậy, không ngờ lại trước thấy hé ra gương mặt quen thuộc.

“Ryan.” cô ngăn chặn không được thốt ra.

“Twins sisters!” Ryan kinh hi kêu, lập tức đi hướng chỗ cô đi đến, cho cô một cái ôm thân mật.

“Làm sao người lại ở đây?” Hạ Tiểu Dư theo trong lòng ngực của hắn lui ra ngoài hồi hẩn. Đương nhiên là dùng tiếng Anh. Người này cùng hai tỷ muội của cô học chung hơn hai năm Trung văn, kết quả vẫn chỉ nói được loạn xạ bát nháo, làm cho người ta nghe không hiểu, dùng tiếng Anh có vẻ bớt phiền phức hơn.

“Ta là tới công tác, không nghĩ tới sẽ gặp phải người.” Ryan hưng phấn mà nói. “Người thế nào? Tỷ tỷ người ra sao? Còn có Tiểu oa nhi đâu? Người có biết hay không ta rất nhớ các người, mỗi lần nghĩ đến đều muốn tan nát cõi lòng.” Nói xong, hắn làm ra bộ mặt đau khổ, nhưng vẫn là thực là yêu diễm.

“Người đã là đến công tác, ta đây sẽ không chậm trễ thời gian của người rồi, đi nhanh đi.” Hạ Tiểu Dư đảo cặp mắt trắng dã, giống như đuổi ruồi vẫy vẫy tay.

“Ta thật vui nha. Có bằng hữu đến ngàn dặm ——”

“Là có bằng hữu ngàn dặm.” Hạ Tiểu Dư nhìn không được sửa đúng hắn lại câu tiếng Trung rách nát của hắn. “Tốt lắm, người nhanh chút đi thôi, ta cũng có công tác phải làm, nếu người làm hỏng công tác của ta, xem ta về sau vấn đề ý tới người không?!” Nói xong, cô nắm tay hắn kéo qua, trực tiếp trên cánh tay của hắn viết xuống số điện thoại của mình. “Nhanh chút chút.”

Không hề để ý đến hắn, nàng xoay người tìm kiếm Tiểu Mã. Lo lắng hắn có thể hay không cần bản không chú ý cô ở bên này. Sớm đã chạy đến không thấy bóng dáng? Kết quả hoàn hảo, hắn còn ở chỗ đó, chỉ bắt quả hắn gì chứ lộ ra vẻ cứng họng, bộ dáng như bị tà ma xâm nhập.

“Tiền bối, làm sao vậy? Người không phải nói nhìn đến người sao? Người đang chỗ nào?”

Cô tả hữu nhìn xung quanh, sau đó thấy Tiểu Mã thông thả mang chỉ tay về phía sau cô.

Hạ Tiểu Dư xoay người quay đầu, chỉ thấy Ryan vẫn đứng ở tại chỗ, “Người còn đứng ở trong này làm gì? Không phải nói đến công tác đấy sao? Chờ làm việc xong lại gọi điện thoại cho ta. Ta sẽ tận tình chỉ dẫn người đi sống phóng túng, còn không mau biến đi.”

” Tiểu Dư, Tiểu Dư.” Phía sau đột nhiên truyền đến âm thanh kịch liệt.

Cô quay đầu lại hỏi: “Làm sao vậy? Tiền bối?”

“Nick tiên sinh.”

“Ở nơi nào?”

Tiểu Mã có chút run run ngón tay chỉ về phía Ryan nói: “Hắn chính là chúng ta đi đón Nick tiên sinh.”

“Cái gì?” Cô đột nhiên kêu to ra tiếng, thế này mới nghĩ đến Ryan tên đầy đủ là Nick Ryan Kenyan.

“Là anh, hôm nay công tác có thuận lợi không? Có nhớ anh hay không? Anh hôm nay có thể sẽ trễ 30 phút đi đón em được, tạm thời có chút việc ——”

“Tiêu Kỳ.” Hạ Tiểu Dư đánh gãy âm thanh ở đầu bên kia điện thoại nói. “Em vừa vặn cũng hiện tại cũng có chút việc, cho nên anh hôm nay không cần tới đón em, sự tình xong xuôi em sẽ chính mình về nhà.”

“Em muốn tặng ca sao?”

“Cứ cho là như vậy đi.” Đưa khách quý của công ty đi ăn cơm cùng cho là tặng ca đi.

“Làm việc xong thì gọi điện thoại cho anh, anh sẽ đến đón em”

“Không cần, bởi vì em cũng không biết khi nào thì xong.”

Tên kia một bộ hưng trí bừng bừng, bộ dáng không say không về, làm cô có loại dự cảm bất hảo, cố tình cho cấp trên biết được cô cùng Ryan là bạn bè, đều nhìn cô với ánh mắt đầy hi vọng, như nói với cô —— công ty có thể hay không lấy được quyền đại lý hay không phải dựa vào người.

Áp lực áp lực áp lực, thật là thật áp lực lớn nha! Bọn họ chẳng lẽ không biết đạo lý trong giới thương nhân hay sao? Công tác là một chuyện, gai tình lại là một chuyện khác, Ryan cũng không phải ngu ngốc, như thế nào bởi vì quen biết với cô, thì sẽ ký hợp đồng đây? Thật sự là bất đắc dĩ a.

“Cũng không biết tới khi nào mới xong nên anh mới càng muốn đến đón, anh sẽ chờ điện thoại của em.”

“Được rồi.”

“Nhớ rõ phải ăn tối đó.”

“Anh cũng nhớ đó.”

“Buổi tối gặp.”

“Àn, buổi tối gặp.”

Cúp điện thoại, Tiêu Kỳ nhìn về phía khung cửa, đại khái nửa năm nay hắn không cần bạn bè “Giữ chứ?” Bởi vì hắn về mặt muốn cười không cười biểu tình đáng đánh đòn.

“Không có, chính là có cảm giác như đã có mấy đời, nguyên lai Tiêu Kỳ Tiêu đại gia của chúng ta cũng hiểu được săn sóc, nói lời nhỏ nhẹ nha.” La Khiêm đi vào văn phòng, mở miệng nói.

“Trở về lúc nào?” Không để ý tới lời đùa cợt, Tiêu Kỳ hỏi.

La Khiêm người này là một nhiếp ảnh gia tự do, ở trên thế giới tiếng tăm rất lớn, chuyên chụp ảnh các loại biểu tình của người khác, hi vọng ái ố yêu ác dục dục. Nhân loại hắt tình lục dục khi qua tay hắn, luôn có thể hoàn toàn chân thật hiện ra, không chỗ nào che giấu, đồng thời cũng lay động lòng người.

Bất quá người này cũng không phải ngay từ đầu cứ như vậy trôi chảy, lúc hai người quen nhau thì La Khiêm còn là một kẻ nghèo hàn, có tài nhưng không gặp thời, thăng đến mấy năm gần đây mới khởi sắc, công tác mới không ngừng. Nên muốn gặp đến hắn thật đúng là rất khó khăn.

“Vừa xuống máy bay hành lý bỏ lại bỏ chạy tới tìm người, kết quả người lại thấy người trọng sắc khinh bạn chỉ cho ta thời gian 30 phút, người như vậy cũng gọi là bạn bè sao?” La Khiêm oán giận lên tiếng, nặng nề mà đem chính mình ném lên sô pha, lộ ra một bộ biểu tình mệt mỏi.

“Ta cũng không phải tình nhân của người, gì chứ như vậy vội vã tới gặp ta? Người đại khái có thể về nhà ngủ ba ngày ba đêm, chờ nghỉ ngơi đủ rồi hãy tới tìm ta liên lạc cảm tình.”

“Ba ngày sau ta muốn đi Pháp.”

“Người có thể hay không rất mã bắt đình đề (ngựa ko ngừng chạy)? Cho dù là máy móc sau khi chạy xong cũng cần bảo dưỡng đi?”

La Khiêm lắc lắc đầu. “Đừng nói chuyện của ta rồi, nói chuyện người vừa rồi mới nói chuyện điện thoại với người đi! lại thay bạn gái mới à?”

” Bạn gái cuối cùng của ta.” Tiêu Kỳ sửa lại câu hắn nói.

“Cuối cùng? Ta có không có nghe lầm? Người nói là nghiêm túc?” Hắn cao mày, lộ ra vẻ mặt biểu tình kinh dị.

Những năm gần đây, hắn nhìn Tiêu Kỳ đổi bạn gái, mặc dù không đổi đến mười người cũng có tám người nhiều như vậy, mà bây giờ hắn lại đột nhiên nói người đó là bạn gái cuối cùng của mình, làm hắn thật đúng là không tin nổi.

Tiêu Kỳ mang theo vẻ mặt thành thật, không chút do dự gật đầu.

“Wow, cái này ta thế nào cũng phải trông thấy vị này cao nhân này mới được, có thể thu phục được lãng tử như ngươi, thật sự là rất lợi hại nha.” Hắc không tự chủ được ngồi thẳng lên, bày ra vẻ tôn kính. “Khi nào thì giới thiệu đại tẩu cho ta biết đây? Cái lương không bằng bạo lực, liền hôm nay, như thế nào?”

“Cô ấy hôm nay có việc phải tăng ca.”

“Chắc, ngươi là ông chủ lớn mà lại cho bạn gái ở bên ngoài xuất đầu lộ diện, vì cơm, áo, gạo, tiền mà khom lưng, ngươi cũng quá vô dụng đi?”

“Ngươi cái tên này trong mồm chó nhà không ra ngà voi.” Lườm hắc một cái, Tiêu Kỳ đứng dậy cầm lấy áo khoác cùng chìa khóa xe, đối với hắc nói: “Đi thôi, ta mời ngươi ăn cơm, thay ngươi tẩy trần.”

“Ta nghĩ ăn bánh bao hấp ở Đình Thái Phong, cũng muốn ăn lẩu cay, còn có cháo**, thuốc đôn sừn***, hoa canh canh, gà chiên ——” la khiêm rồi đi sô pha, đi đến bên cạnh hắc đắp bờ vai của hắc nói.

(**cháo: món cháo đậu phụ

*** thuốc đôn sừn: món này hình như chưng hay hầm gì đó

**** hoa canh canh: thật chẳng biết là món gì...

ai biết chỉ dùm, híc)

“Muốn hay không trực tiếp đi tìm chết có vẻ mau?” Tiêu Kỳ ngắt ngang lời hắc.

“Ngươi như vậy cũng là bạn bè, thế nhưng lại nói những lời này, bấy nhiêu đó lại không hao phí của ngươi bao nhiêu tiền!” Hắc trợn mắt nói.

“Tiền không phải vấn đề, mà là ăn nhiều như vậy có thể sẽ chết —— vì bội thực.” Tiêu Kỳ liếc mắt một cái, hỏi: “Ngươi nghĩ đến chưa?”

La khiêm không phản bác được.

Bạn đang đọc truyện *Sau Khi Nữ Vương Thất Tình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7

Tuy rằng miệng có điểm không buông tha, Tiêu Kỳ vẫn là nghĩa khí hết sức thỏa mãn vấn đề ăn uống của bạn tốt, trước đến Đình Thái Phong mua bánh bao hấp ở trên xe ăn, sau mới đi đến chợ đêm, đi ăn hết tất cả các món trong danh sách mà La Khiêm kê ra.

Có lẽ thật sự ở nước ngoài dãi lâu, đặc biệt tưởng nhớ tới các món ăn vật bản địa, tên kia trừ bỏ sợi dây ở ngoài, còn thật đem những món hắc kê ăn hết vào bụng, bao gồm một mâm cháo, một chén hoa chi canh, một chén được đôn bài cốt, một miếng gà chiên cỡ lớn, còn có một ly trân châu trà sữa, quả thực vô cùng kì diệu.

“Ta có cảm giác dường như đã mấy đời, xin hỏi ngươi này thế là đầu thai làm thần trư sao?” Hắc vẻ mặt còn thật hỏi, lập tức bị bạn tốt dùng sức ném cho một quyền, hắc cười che ngực, hỏi La Khiêm. “Kế tiếp còn muốn ăn cái gì?”

“Ta cần tìm một chỗ ngồi xuống tiêu hóa.” Hắc sờ sờ dạ dày phồng lên nói” ần, giống như thật sự ăn nhiều lắm.”

Tiêu Kỳ cười khẽ một chút, bước đi dẫn đầu hướng quán cà phê phụ cận đi đến.

“Ngươi lúc này trở về ở chỗ nào? Lại ở khách sạn?” Hắc nói chuyện phiếm thuận miệng hỏi.

“Àn.” La Khiêm gật đầu.

“Nói thật, ngươi cũng không phải là không có tiền, vì sao không mua nhà ở? Gần nhất có thể đầu tư bất động sản kiếm tiền, thứ hai có một chỗ có thể trở về.” Tiêu Kỳ đề nghị.

“Với ta mà nói, mặc kệ ở chỗ nào đều là một người, có nhà hay không có nhà đều giống nhau, về phần đầu tư bất động sản để kiếm tiền, ta không có hứng thú.”

“Trừ bỏ chụp ảnh, ngươi còn có cái gì hứng thú? Sống phóng túng?”

”Đó là hứng thú của người, không phải của ta.”

”Chẳng lẽ người tính cứ như vậy cả đời ôm cái máy ảnh, thứ khác đều không cần? Cũng không quen bạn gái, cũng không kết hôn sao?”

”Ngày mai mặt trời sẽ không phải là từ phía tây xuất hiện đi? Ta thế nhưng nghe được lảng tử tình trường như người nhắc tới ‘kết hôn’ này hai chữ này nha, thật sự là rất thần kỳ.” La Khiêm trêu chọc hân.

Tiêu Kì đang muốn mở miệng nói chuyện, lại bỗng nhiên nghe thấy một thanh âm quen thuộc, tuy rằng thanh âm kia là tiếng Anh, nhưng hân tự nhận tuyệt đối không thể nhận sai này thanh âm này. Cho nên hân quay đầu, sau đó thấy cô, đang cùng hai nam nhân cùng một chỗ. Hân mày không khỏi nhíu lại.

Cô không phải nói tăng ca sao? Như thế nào sẽ xuất hiện ở chợ đêm?

”Làm sao vậy?” Phát hiện hân khác thường, La Khiêm tò mò hỏi hân.

Hân trầm mặc quan sát, chỉ thấy kia hai nam nhân một trái một phải đem Tiểu Dư kẹp ở bên trong, tên tóc đen kia thỉnh thoảng đối nàng khẽ tai nói nhỏ, thoạt nhìn siêu chói mắt, nhưng so với cái kia có một đầu màu cà phê tóc động một chút lại nắm tay Tiểu Dư, càng làm hân phát hỏa hơn.

”Trước người không phải nói muốn gặp đại tẩu sao? Cơ hội tới.” Miệng hân giắc khinh phiết.

”Đại tẩu? Người là nói người bạn gái ở trong này sao? Ở nơi nào? Ở nơi nào?”

La Khiêm nhìn chung quanh, nghĩ rằng người Tiêu Kì đề mắt tới là cô gái diện mạo nhất định không tầm thường, hân là không khó tìm được mới đúng. Nhưng phóng mắt nhìn xung quanh chung quanh, các cô gái không ít, được xem là mỹ nữ lại càng ít ỏi, nhất là bên cạnh không có nam bạn lại vô cùng hiếm có, cơ hồ không thấy được.

”Nơi đó.” Tiêu Kì đầu hơi đổi phương hướng, chỉ tay về phía đó.

La Khiêm theo hân chỉ dẫn nhìn lại, xác thực thấy một mỹ nữ tóc dài, hai mắt sáng linh khí, thần thái sáng láng, làm cho người ta rất hảo cảm, rất muốn tới gần cô. Nhưng, mỹ nhân cũng không phải là một mình một người, bên cạnh còn có hai vị hộ hoa sứ giả, một cái sản phẩm trong nước, một cái là hàng nhập khẩu.

”Người người nói không phải là vị tiểu thư kia đi?” Hân thật cẩn thận hỏi.

Tiêu Kì gật đầu.

La Khiêm cứng họng nhìn hân, như là kinh hách quá độ nói không nói nên lời. Nửa ngày, hân tự tay vỗ vỗ bả vai huynh đệ, một lời nói thắm thía trêu chọc hân, ”Tiểu tam— không đúng, tiểu tử, thật ủy khuất cho người nha.” Kia hai vị tả hữu hộ hoa sứ giả hơn nữa cộng thêm bạn tốt của hân, bởi vậy có lẽ nên tính bạn tốt nên đứng hàng thứ tư đi!

”Đi tới!” Tiêu Kì cười mắng.

Hân xác định chính mình thanh âm chính là âm lượng bình thường, cũng không có gia tăng, không ngờ đã thấy đến khoảng cách ba thước, ngồi ở trong đám người Tiểu Dư đang ăn bỗng nhiên ngẩng đầu lên, giống đang tìm tìm cái gì dường như quay đầu nhìn quanh bốn phía, thẳng đến cùng hân bốn mắt đụng nhau mới thấy hân.

Cô hai mắt tròn lên, đầu tiên là lộ ra vẻ khó có thể tin cùng với biểu tình kinh ngạc, lập tức đối hân nhếch miệng mỉm cười. Kia tươi cười so với đoá hoa đẹp hơn, động lòng người hơn, so với điểm dương càng chói mắt loá mắt hơn.

”Đáng giận, máy ảnh tại sau lúc này không có điện (hết pin hay gì đó ta nghĩ thế)!” Bên cạnh La Khiêm đột nhiên nguyên rủa ra tiếng.

Tiêu Kì nghe vậy quay đầu, chỉ thấy hân cầm máy ảnh trên tay hướng về phía Tiểu Dư mà chụp.

”Người người này, ai cho người chụp hình của cô ấy!” Bàn tay trực tiếp che ở màn ảnh máy ảnh, trừng mắt khiển trách.

”Hắc, gì chứ nhỏ mọn như vậy, mượn chụp vài tấm ảnh có mất gì đâu. Huống hồ máy ảnh hiện không có điện.” La Khiêm thì thầm, xoay chuyển ánh mắt, nhìn hân phía sau nói: ”Hắc, đại tẩu lại đây.”

Tiêu Kì nghe vậy xoay người, thực thấy Hạ Tiểu Dư đã rời khỏi chỗ ngồi, xuyên qua đám đông, bước nhanh tới chỗ bọn hân.

”Người như thế nào lại ở chỗ này?” Đi vào trước mặt hân, vẻ mặt của cô vừa kinh ngạc vừa vui mừng nhìn hân.

Vất vả công tác một ngày, lại chen chút ở chỗ chợ đêm náo nhiệt này, mặt của cô có điểm mệt mỏi, trang điểm có phần nhạt đi, tóc cũng có chút loạn, miệng còn bởi vì vừa rồi ăn cái gì mà chưa có chùi qua có điểm bóng loáng, nhưng là Tiêu Kì lại cảm thấy giờ phút này cô vừa thấy hân liền quên hết thấy chạy vội chạy lại, so với bất cứ thời điểm nào khác còn muốn xinh đẹp động lòng người hơn.

Trái tim ở trong lồng ngực đập mạnh, máu ở mạch máu gia tăng tốc độ chảy, gọi lên dục vọng, hân hoàn toàn không thể ngờ tay của chính mình vơ lên khẽ vuốt gương mặt của cô, sau đó cúi đầu hôn môi cô.

Hạ Tiểu Dur hai mắt trợn lên, bị hành động thân mật bất thành hình của hắn dọa ngấy người, hắn đang làm sao? Bọn họ hiện tại đang ở chỗ rất đông người, ít nhất có một trăm ánh mắt ở trừng mắt nhìn bọn họ nha!

Ngấy người một chút, cô vội vàng đẩy hắn ra.

”Anh đang làm gì?” cô thấp giọng trách mắng, khuôn mặt đều đỏ bừng lên, hoàn toàn không dám nhìn hướng bốn phía.

”Em thật đẹp, làm cho anh kim lòng không được.” Hắn cúi đầu cười khê, trong giọng nói cực kì ôn nhu.

Hạ Tiểu Dur giương mắt trừng hắn, không chút nghĩ ngợi liền nâng lên chân đá hắn một cái.

Hắn cười nhảy sang một bên tránh được cú đá của cô, hai cánh tay duỗi ra, người yếu lập tức rơi vào trong lòng của hắn.

”Giới thiệu người bạn này của anh cho em làm quen.” Tiêu Kỳ cúi đầu, khoe miệng mỉm cười, ánh mắt ôn nhu ngó nhìn nàng nói.” Còn có, bạn bè của người có phải hay không cũng muốn giới thiệu một chút đâu?”

Nghe hắn như vậy nhắc tới, Hạ Tiểu Dur thế này mới nhớ tới chính mình còn đang công tác. Cô vội vàng nhìn về phía vừa rồi mình đang ngồi, chỉ thấy Ryan cùng anh Mã cũng không thấy đâu—

”Tiểu Dur.”

”Sara.”

Hai người thanh âm bỗng nhiên theo bên người vang lên, cô nhanh chóng quay đầu, đang nhìn thấy bọn họ mới thờ dãi nhẹ nhõm một hơi, nhưng ngay sau đó đột nhiên cảm thấy xấu hổ. Cô trước tiên tránh khỏi vòng tay ôm ấp của Tiêu Kỳ, sau đó ho nhẹ một tiếng che dấu xấu hổ, vì song phương mà giới thiệu.

”Ách, ta giúp mọi người giới thiệu một chút. Vị này là Nick Ryan Kenyon tiên sinh, là bạn ở Australia của em, đồng thời cũng là khách quý công ty của công ty nơi em đang làm. Vị này là tiền bối của em ở công ty Mã Tất Tín tiên sinh. Còn vị này—” Hạ Tiểu Dur nhìn về phía người bên cạnh.

”Ta gọi là Tiêu Kỳ, là bạn trai của Tiểu Dur.” Tiêu Kỳ rộng rãi mở miệng, đồng thời chủ tiến lên cùng hai người bắt tay làm quen.” Rất hân hạnh được biết hai người. Vị này là bạn của ta, La Khiêm.”

”Hi.” La Khiêm đối kia hai người phát phát tay, lập tức đem ánh mắt chuyển tới trên người mà hắn thấy hứng thú.” Đại tẩu,” Hắn đối với Hạ Tiểu Dur kêu lên,” Người có hay không hứng thú làm người mẫu cho ta, ta cam đoan—ngô!” Hắn lời còn chưa dứt, liền làm cho Tiêu Kỳ trực tiếp lấy tay che cái miệng của hắn lại.

”Em đừng để ý đến hắn, người này cuồng chụp ảnh, khi thấy nhàm chán liền tìm người chung quanh làm người mẫu để chụp ảnh.”

”Ngô ngô ngô.....” La Khiêm lên tiếng kháng nghị, nhưng miệng lại bị người khác che lại nên chỉ có thể phát ra những tiếng vô nghĩa.

”Em còn đang làm việc có phải hay không?” Tiêu Kỳ ôn nhu hỏi cô, nghe được cô giới thiệu kia hai người kia một người là khách quý của công ty, một người là tiền bối, liền bỗng nhiên hiểu được hết thảy.

Hạ Tiểu Dur vạn phần bất đắc dĩ đối với hắn gật gật đầu.

”Anh sẽ không làm phiền em nữa. Sau khi xong việc nhớ gọi điện cho anh, anh sẽ đến đón em.” Hắn ôn nhu nói.

Cô lại lần nữa gật đầu, kỳ thật cô rất muốn cùng hắn đi ngay, nhưng có công tác còn cần phải làm nha.....

”Rất vui được làm quen với hai vị. Chúng tôi đi trước một bước, xin lỗi vì không tiếp được.” Tiêu Kỳ hướng kia hai người gật đầu nói, sau đó kéo La Khiêm xoay người bước đi.

”Chờ một chút, chờ một chút.” Ryan bỗng nhiên ra tiếng kêu to.

Tiêu Kỳ dừng lại cước bộ, bốn người đồng thời nhìn về phía Ryan, hắn lại chỉ nhìn chăm chăm La Khiêm.

”Xin hỏi người là không phải mr.Max?”

Bốn người đồng thời sững sốt, Hạ Tiểu Dur cùng Mã Tất Tín vẻ mặt mờ mịt, Tiêu Kỳ cùng La Khiêm lại nhanh chóng đối nhìn người vừa hỏi, không dự đoán được sẽ bị người ngoài nghề nhận ra.

La Khiêm thực thích chữ Max này, nó có nghĩa lớn nhất, nhiều nhất, đỉnh linh tinh ý tứ, phi thường phù hợp hy vọng cùng nguyên hứa (khi bắt đầu hứa đều gì đó), cho nên không biết bắt đầu từ đâu, hắn liền thích tác phẩm của hắn đều đề chữ Max này.

Lúc ấy hắn còn là người vô danh tiểu tốt, căn bản không có người biết tên thật của hắn.

Sau này, tác phẩm của hắn càng lúc càng được hoan nghênh, thậm chí dự giải quốc tế, làm người người khen ngợi, mọi người liền dùng chữ trên ảnh hắn

chụp mà gọi hần, sau Mr. Max liền thành danh hiệu độc nhất vô nhị của hần.

Nhưng là nói thật, hần mặc dù trong giới chụp ảnh cực kì nổi danh, nhưng có câu là khác nghề như cách nói, hơn nữa hần cũng không có công khai tên tuổi, nên bị nhận ra như vậy thật đúng là ngoài ý muốn.

Bất quá dù sao cũng là người nổi tiếng trên thế giới, La Khiêm dung nhan nghiêm chỉnh, lập tức lộ ra nụ cười, thái độ khách khí hướng Ryan chào hỏi.

”Nhĩ hảo.” (cái này chắc ai đọc ngôn tình cũng biết có nghĩa là người mạnh khỏe)

”Nhĩ hảo, nhĩ hảo.” Một khi khẳng định, Ryan nhất thời trở nên hưng phấn.

Hần rất nhanh sai bước tới, chủ động cầm lấy tay La Khiêm, kích động dùng sức rung hai cái.

”Ta thật sự rất thích tác phẩm của ngài, hàng năm ngài ở New York mở triển lãm cá nhân ta nhất định đều đi xem. Mỗi nhân vật dưới ống kính của ngài, mỗi một bức đều trông rất sống động, tràn ngập chuyện xưa. Đứng rồi, ta còn nhớ tới một tác phẩm của ngài nha, tác phẩm có tên là ‘face’, ngài nhớ rõ không? Tuy rằng đã là rất lâu, nhưng là ngài luôn luôn lấy người làm chủ đề, cũng đã đặc tả rất nhiều gương mặt, chỉ có tác phẩm gọi là ‘face’ kia, mọi người đều đoán ý nghĩa của nó.”

Nói xong, Ryan quay đầu đối Hạ Tiểu Dư bổ sung nói:”Đó là ảnh chụp tỷ tỷ của người, người hần là không có xem qua đi?”

Cô nghe vậy mở to hai mắt, thông thả quay đầu nhìn về phía người lần đầu tiên gặp mặt La Khiêm, một bên Tiêu Kỳ cũng lộ ra vẻ mặt kinh dị, quay đầu nhìn về phía hần. Về phần La Khiêm thoạt nhìn có chút giật mình, còn có một loại biểu tình hình dung không được, như là nhớ lại, lại giống hoài niệm, còn có chút vẻ mặt phức tạp trong mắt hần.

”La Khiêm, người cũng nhận thức Hạ Tiểu Tiệp?” Tiêu Kỳ hỏi hần.

”Cô ấy là ai?”

”là tỷ tỷ của Tiểu Dư, theo như lời hần nói, đó là người trong tác phẩm tên là ‘face’ của người.” Hần chỉ Ryan giải thích.

La Khiêm trầm mặc một chút, mới mở miệng, ”Ta không biết cô ấy tên gọi là gì.”

”Cho nên người cùng tỷ tỷ của ta thật là không có quen biết? theo như lời Ryan, tác phẩm kia chính là người trong lúc vô tình chụp được đi?” Tiêu Kỳ hỏi hần, tổng cảm thấy hần phản ứng tựa hồ có điểm không tầm thường, cùng phản ứng bình thường của hần có chút bất đồng.

”Rất nhiều năm trước.”

”Ở đây hay là ở là Australia?” Hần hỏi lại.

”Ở đây.”

Tiêu Kỳ cùng Hạ Tiểu Dư nhanh chóng đổi xem liếc mắt một cái, nếu là ở đây.....

”Là năm năm trước sao? hay là sớm hơn?” Hần lại hỏi.

”Người có nhớ rõ thời điểm đó không, là ở dưới tình huống nào mà chụp được tấm ảnh đó?” Hạ Tiểu Dư cũng hỏi.

Ryan cùng Mã Tất Tín mờ mịt liếc mắt một cái, đứng ở một bên trầm mặc nghe nhìn, rất muốn biết rõ rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

”Sara, đã xảy ra chuyện gì sao?” Ryan nhìn không được nhỏ giọng hỏi nàng.

Hạ Tiểu Dư khinh sợ run lên, đột nhiên nhớ tới bên cạnh còn có hai người, tựa hồ không thích hợp để nói chuyện này. cô nhìn Tiêu Kỳ liếc mắt một cái, trong mắt hần cũng có ý tưởng đồng dạng.

”Không có gì.” cô lắc đầu đơn giản nói.” Ryan, thời gian không còn sớm, hôm nay tới đây thôi có được hay không?”

”Hảo. ta có thể xin Mr. Max kí tên dùm ta được hay không?” Ryan mơ ước hỏi.

Cô nhìn La Khiêm, lại nhìn Tiêu Kỳ.

”Đương nhiên.” Hần thay bạn tốt trả lời, thân thủ tiếp nhận bút, nhét vào trong tay bạn tốt.

La Khiêm đành phải không có trâu bắt chó đi cày ở trên áo sơ mi của Ryan đặt bút mà kí tên.

Ryan thỏa mãn để cho Mã Tất Tín lái xe đưa hần về khách sạn nghỉ ngơi, Hạ Tiểu Dư lại trực tiếp lên xe của Tiêu Kỳ đưa La Khiêm về khách sạn, thuận tiện đi theo xem tác phẩm tên là ‘face’ ảnh chụp kia Tiểu Tiệp.

Ảnh chụp không thấy được, bởi vì bọn họ vừa mới chuẩn bị lên xe, vì di động của Tiêu Kỳ liền đột nhiên vang lên, mang đến tin tức mẹ của Tiêu Kỳ bị té

ngã.

Đổi mặt với tình hình ngoài ý muốn, La Khiêm đương nhiên không dám nhờ hấn đưa về, chủ động nói chính mình sẽ đón taxi trở về, kêu Tiêu Kì nhanh chút đi bệnh viện, mà Hạ Tiểu Dư đương nhiên cũng đi theo cùng đi. Dù sao người bị thương cũng là mẹ chồng tương lai của cô nha.

Hai người vội vàng tới phòng cấp cứu của bệnh viện, Mẹ Tiêu đã được đưa đến phòng bệnh, bọn họ hỏi phòng hào, lại vội vàng đuổi tới phòng bệnh.

Đẩy cửa phòng ra, vội vàng đi rồi đi vào, hình ảnh đầu tiên đập vào mắt đó là thân ảnh mẹ Tiêu đang ngồi dựa giường bệnh.

Sắc mặt của bà thoát nhìn có điểm tái nhợt, nhưng tinh thần vẫn hoàn hảo, hơn nữa cùng năm năm trước giống nhau như đúc, một chút cũng không thấy già đi, làm cho Hạ Tiểu Dư cảm giác xa lạ điểm nửa điểm đều không có.

”Mẹ, người có khỏe không? Như thế nào lại phát sinh loại sự tình này đâu? Bác sĩ nói như thế nào? Có nặng lắm không?” Cô nhanh chóng đi đến bên giường, khẽ chạm một chút vào cánh tay đang bị thương, may nhanh nhủ lại, về mặt quan tâm hỏi.

Mẹ Tiêu lộ ra có chút ngạc nhiên biểu tình, nhìn cô một chút, lại ngẩng đầu lên nhìn về phía Tiêu Kì, bộ dáng như là đang hỏi ”Vị tiểu thư này là ai vậy”.

”Mẹ Tiêu, người không nhận ra con sao? Ta là Tiểu Dư nha, năm sáu năm trước luôn chạy đến nhà người quấy rầy người Hạ Tiểu Dư, là bạn học đại học của Tiêu Kì.” cô nhếch miệng giải thích, có điểm nghịch ngợm biểu tình rút đầu hạ vai.

Tiêu bỗng nhiên” A” Một tiếng, lộ ra vẻ mặt bừng tỉnh đại ngộ biểu tình cõi lòng vui vẻ, dùng cánh tay không bị thương kia cầm tay cô.

”Ta lại đang nghĩ vị tiểu thư này như thế nào lại nhìn quen mắt như vậy, nguyên lai là người, Tiểu Dư nha, nghe Tiêu Kì nói, người xuất ngoại du học đi, trở về lúc nào a? Người như thế nào càng lớn càng xinh đẹp như vậy? Xinh đẹp đến nỗi Mẹ Tiêu không nhận ra người đã đến rồi, thật sự rất xinh đẹp.”

”Mẹ Tiêu, người nói như vậy con sẽ ngượng ngùng. Người mới là, như thế nào càng lúc càng trẻ, có hay không người khác gặp lại cho rằng người là muội muội của Tiêu Kì? Nhất định có rất nhiều nha.”

”Người đưa nhỏ này thật sự là..... Ha ha.....” mẹ Tiêu vui vẻ cười đáp cười toe toét.

”Mẹ Tiêu, chỗ vết thương rất đau sao? Như thế nào lại phát sinh chuyện ngoài ý muốn như vậy? Bác sĩ nói như thế nào?” Xem mẹ Tiêu cười như vậy không sai biệt lắm, Hạ Tiểu Dư mới thật sự mà quan tâm hỏi.

”lúc xuống cầu thang đập phải vật gì đó nên chột chân rơi xuống, hoàn hảo chỉ còn hai ba bậc thang mà thôi, nếu không sẽ càng nghiêm trọng.” Nhớ tới lúc ấy, bà vẫn có chút kinh hãi.

”Bác sĩ nói như thế nào?”

”Cánh tay xương cốt liệt một chút, bả vai có chút bị thương cùng trật khớp, còn có chút bầm tím. Người đã già, toàn thân còn trở nên như vậy nên không thoải mái, Bác sĩ sợ có vấn đề gì đó nên bảo ta nằm viện một ngày để quan sát.”

”Vốn nên làm như vậy.” Hạ Tiểu Dư đồng ý gật gật đầu, sau đó mới phát hiện— Tiêu Kì như thế nào lại im lặng như vậy, cũng chưa nói chuyện?

Cô đang muốn mở miệng hỏi hấn làm sao vậy, cửa phòng bệnh lại bị đẩy ra, một cô gái tóc dài đi vào, trong tay còn cầm theo một túi đồ, bộ dáng nhìn vào cho người ta thấy được là cô vừa mới đi mua đồ về.

”Mẹ, ta đã trở về—” thanh âm của cô gái đang nói bỗng im bặt khi cô nhìn thấy bọn họ, cước bộ cũng ngừng lại.

”Mạn Lâm người đã về rồi, lại đây ta giúp người giới thiệu một người, hai người các người nhất định trở thành bạn tốt.” mẹ Tiêu vui vẻ ngoắc.

”Mẹ, thời gian không còn sớm, Tiểu Dư ngày mai còn phải đi làm, con trước đưa cô ấy về trước.” Tiêu Kì vẫn không mở miệng bỗng nhiên lên tiếng, tay vội kéo cô.

”Chậm trễ một phút đồng hồ không được sao.” mẹ Tiêu trừng mắt trách mắng.” Mạn Lâm người mau tới đây, mẹ giới thiệu với người, vị này là bạn học đại học của Tiêu Kì, so với người nhỏ một tuổi. Tiểu Dư, cô ấy là—”

”Mẹ!” Tiêu Kì đột nhiên lớn tiếng đánh gãy lời nói của mẹ Tiêu.” Đã muốn đã khuya, lần khác gặp rồi nói sau.” Nói xong, lại lần nữa bắt lấy tay của bạn gái, đem cô kéo ra bên ngoài.

Hấn không biết tại sao lại có hành động như vậy, làm cho Hạ Tiểu Dư tràn ngập mờ mịt khó hiểu.

”Chờ một chút.” Cô ra tiếng ngăn cản, bàn tay kia của cô để lên trên tay bàn tay mà hấn đang nắm tay cô, nghi hoặc nhìn hấn hỏi:”Người làm sao vậy? Mẹ của anh còn chưa nói hết, như vậy thực không lễ phép nha.”

Hạ Tiểu Dư nhìn không được quay đầu, hướng người đứng ở cửa nhếch miệng cười.

”Tiểu Dư, Mạn Lâm là con dâu của ta, lão bà của Tiêu Kì.” mẹ Tiêu nắm chắc thời gian, nhân cơ hội vì cô mà giới thiệu.

Bốn phía thanh âm tựa hồ ở trong nháy mắt toàn bộ không cánh mà bay mất hết, lại đột nhiên trở về, bởi vì cô nghe thấy thanh âm chính mình hỏi:” Cái gì?”

” Mạn Lâm là con dâu của ta, lão bà của Tiêu Kì.....”

Thanh âm lại lại một lần nữa bỏ cô mà đi, bởi vì cô miệng thấy mẹ Tiêu luôn luôn nói, nhưng cô lại không nghe thấy bà đang nói cái gì? Trong óc một mảnh không mang.

Con dâu?

Lão bà?

Đúng rồi, nàng nghĩ tới. Tiêu Kì là cái con trai độc nhất, không có anh chị em, cho nên kêu mẹ Tiêu một tiếng ” Mẹ”, chỉ có thể là con dâu của bà mà thôi.

Nguyên lai là như vậy!

Cô hiện tại rốt cục hiểu được, vì sao Tiêu Kì cùng cô kết giao sau, lại chưa bao giờ đề cập qua muốn dẫn cô về nhà gặp cha mẹ hắn, bởi vì hắn đã kết hôn, trong nhà đã lão bà.

Sau lưng một trận lạnh cả người, gương mặt cô không có chút máu, không ngừng nhẹ rung mình.

” Tiểu Dư, chuyện này anh có thể giải thích.”

Thanh âm lại lọt vào thế giới của cô, cô lại tỉnh nguyện giống như vừa rồi cái gì cũng nghe không thấy.

Giải thích? như thế nào giải thích? giải thích cái gì? Hắn không cần giải thích, chỉ cần trả lời nàng hai vấn đề là đủ rồi.

” Anh đã kết hôn?” Nàng xem hắn, hỏi ra cái thứ nhất vấn đề.

” Em nghe anh giải thích, anh—” Tiêu Kì vẻ mặt lo lắng nhìn cô.

” Chỉ cần trả lời là phải.” cô nói.

” Em nghe anh giải thích—”

” hoặc không phải?” cô không chuyển mắt nhìn hắn, chấp nhất muốn nghe thấy hắn trả lời.

Hiện tại cô trừ bỏ muốn nghe đáp án, thì không muốn nghe hắn nói điều gì khác.

Tiêu Kì bỗng nhiên hiểu được chỉ có thể trả lời là phải hoặc không phải? đáp án này..... Hắn không thể nói dối.

“..... Là.”

Hạ Tiểu Dư kinh hoàng một chút, lại trầm tĩnh một lát, hỏi lại hắn cái vấn đề thứ hai.

” Các người có đăng kí sao?”

“..... Có.”

Tốt lắm, đủ, đã xong. Cô rốt cuộc không có gì vấn đề muốn hỏi, trên thực tế, Cô còn có thể hỏi cái gì đâu?

” Mẹ Tiêu, ta muốn đi trước. Chúc người sớm ngày bình phục, có thời gian ta sẽ lại đến thăm người.” cô xoay người đối với trưởng bối trên giường bệnh mỉm cười nói, nói xong vẫy vẫy tay, liền xoay người rồi đi phòng bệnh.

” Tiểu Dư.” Tiêu Kì ở trên hành lang đuổi theo cô, giữ chặt cô,” Xin em hãy nghe anh giải—”

Ba!

Chỉ ” Thích” chưa phát ra đã bị cô dùng một cái tát xoá sạch.

Đây là lần thứ hai cô dùng bàn tay này để đánh hắn, hơn nữa đánh người tay cũng rất đau, hay chính là đau lòng.

Người thứ ba.

Hắn lại làm cô trở thành người thứ ba? Hắn làm sao có thể làm như vậy, làm sao có thể?

Nếu hắn chính là lừa gạt cảm tình của cô, cô sẽ không như vậy tức giận, khổ sở. Bởi vì cô là tự nguyện thương hắn, không có người bắt buộc cô, cô là

cam tâm tình nguyện, cho nên nếu thất tình, chỉ cần đau lòng một thời gian, khổ sở một thời gian, cô tin tưởng chính mình sẽ sống tốt được. Nhưng là hiện tại cô lại kéo một cô gái vô tội cùng nhau đau lòng, khổ sở, thậm chí còn phải trên lưng gánh thêm danh hiệu phá hoại gia đình của người khác.

Người thứ ba!

Cô ngay cả người thứ ba cũng không nguyện làm, như thế nào lại đi phá nát hôn nhân của người khác? Hắn có thể nào đối với cô như thế, có thể nào đem cô lừa gạt như vậy, như thế nào có thể?

Nước mắt của cô mơ hồ che khuất tầm mắt, chảy xuống hai má, cô lấy tay dùng sức đem chúng nó lau đi, hảo hận chính mình, cũng rất hận hắn.

Vì sao cô không hỏi rõ ràng tình trạng hôn nhân của hắn, liền cùng hắn kết giao? Vì sao hắn lại lừa gạt cô, che giấu hắn đã kết hôn đã có lão bà, còn đối với cô tốt như vậy?

”Tiểu Du—”

(đừng ai thắc mắc vụ xưng hô ở đoạn này nha, TD đang giận mờ kêu xưng anh em sau mờ xưng hô cho nổi)

”Đừng chạm vào ta.”

Tiêu Kỳ giờ tay ra định chạm vào cô, lại bị cô quát bảo ngừng lại, tay như vậy liền ở giữa không trung.

”Anh có thể giải thích, cầu xin em nghe anh giải thích.” Hắn cầu xin.

”Không cần giải thích.” Cô lắc đầu, thì thào tự nói giống như nói với hắn: ”Ta không làm người thứ ba. Cho nên, người chỉ cần cách ta xa một chút là được, cách ta xa một chút.” cô từng bước lùi về phía sau, sau đó xoay người bước đi.

Phía sau không có tiếng bước chân đuổi theo, hắn không lại lần nữa đuổi theo cô.

Như vậy là tốt rồi, như vậy là tốt rồi, thật sự tốt lắm.

Nhưng vì sao nước mắt rơi như mưa? Vì sao ngay cả hô hấp cũng đều cảm thấy đau lòng? nguyên lai vẫn là giống nhau.

Tâm, đau quá.

Nỗi đau này có thể sẽ tê liệt sao? Cần bao lâu mới có thể tê liệt? (ý chỗ này là TD muốn nói nỗi đau sẽ khỏi sau, cần bao lâu mới khỏi)

Đau quá, lòng của nàng thật sự đau quá, đau quá.....

Bạn đang đọc truyện *Sau Khi Nữ Vương Thất Tình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8

Di động không ngừng ở trong phòng mà kêu vang, ân thanh làm cho Hạ Tiểu Du cảm thấy không thoải ngay cả đầu cũng đau theo.

Nhất định là hắn. Cô không tự chủ được tưởng tượng, nhưng đã nói hắn nên cách xa cô một chút, hắn là nghe không hiểu tiếng người sao? Huống hồ điện thoại của cô không hề tắt máy, vậy mà tối hôm qua hắn lại không gọi tới, buổi sáng mới gọi tới thì tính cái gì?

Suy nghĩ một chút, Hạ Tiểu Du đem chăn bông toàn bộ kéo lên khỏi đầu đem chính mình che dấu, hận không thể buồn chết chính mình.

Cô rốt cuộc đang làm cái gì, có phải hay không điên rồi? Thế nhưng lại còn chờ hắn gọi điện thoại đến, cô muốn làm cái gì? Hắn đã kết hôn và có lão bà, cô còn muốn như thế nào nữa? Chẳng lẽ cô thật sự chưa từ bỏ ý định, thật muốn làm người thứ ba phá hoại hôn nhân của người ta sao?

Hạ Tiểu Du, người tinh táo lại được không!

Ân—

Di động ngừng một chút lại vang lên, ân thanh im lặng trong phòng rõ ràng làm cho người ta phát hỏa.

Đầu của cô đau quá, tim cũng đau, ánh mắt đau quá, bụng cũng tốt đau, toàn thân đều cảm thấy không thoải mái, hắn sẽ không có thể cầu xin sự thương xót. Hắn rốt cuộc hại cô thương tâm nhiều như vậy, nhiều khó như vậy chịu hắn mới cam tâm sao?

Ân-

Đầu càng lúc càng đau, bụng cũng giống nhau, cô có phải hay không bị quái bệnh, gần sắp chết? Nếu cô đã chết, hân có thể hay không khổ sở, có thể hay không khóc, có thể hay không hối hận lừa gạt cô, vẫn là không cảm giác, không đến nơi đến chốn, xoay người liền đã quên cô?

Nếu hân dám xoay người liền đã quên cô, cô thành quỷ cũng sẽ không buông tha hân.

Ân-

Ân-

Ân-

Đáng giận! Nó rốt cuộc là vang tới khi nào?

Hạ Tiểu Dư dùng sức xốc chân lên, lộ ra vẻ mặt đầy nước mắt, hai mắt cùng hạc đào giống nhau như đúc, chịu đựng thống khổ, giận không thể át đi tiếng chuông điện thoại, nên đành đi nghe điện thoại.

”Uy!” cô muốn nghe xem hân rốt cuộc còn muốn làm cái gì? Nói cái gì?

”Đại tiểu thư của ta ơi, người rốt cục cũng nhận điện thoại.”

Âm thanh bất ngờ vang lên làm cô sùng sốt, cảm thấy âm thanh có chút quen thuộc nhưng lại không nhận ra là ai. Cô lấy điện thoại khỏi tai và nhìn màn hình điện thoại thấy viết ‘Mã ca’, cũng không phải hân (chỗ này ko cần giải thích thì cũng biết là TD đang nói ai nhá).

”Tiểu Dư, người hiện tại ở nơi nào? Đã sắp 9 giờ rồi, vì sao còn không có vào công ty? Có phải hay không người ở đoạn đường đó đã xảy ra tai nạn xe cộ, tắc xe? Nói cho ta biết người ở nơi nào, ta liền qua đón người. Nick tiên sinh dự định sẽ đến công ty.” Mã Tất Tín khoa trương nói vào điện thoại.

Hạ Tiểu Dư trừng mắt nhìn, đưa điện thoại lên tai nghe.

”Tiền bối, thực xin lỗi.” cô mở miệng giải thích, thanh âm khàn khàn, hơi thở mệt mỏi, tựa như cảm mạo nặng.

”Gì chứ xin lỗi ta? Làm ơn đi người không cần nói cho ta biết, người hôm nay không đi làm nha, Tiểu Dư.”

”Thực xin lỗi.” cô lại nói.

”Cầu xin người không cần nói lời xin lỗi ta. Trời ạ, ta điên mất rồi, nếu Nick tiên sinh nói muốn tìm người, ta nên làm cái gì bây giờ? A a a—”

Mã Tất Tín ở bên kia điện thoại nói bậy một trận, Hạ Tiểu Dư cảm giác tựa hồ có thể thấy hân đầu phát loạn, ở trong văn phòng đi tới đi lui, lại đem caravat xả tung ra.

Cô cảm thấy đối với hân thực thật có lỗi, nhưng cô thật sự cảm thấy thân thể không thoải mái, hơn nữa cho dù thân thể không có không thoải mái, cô hoài nghi chính mình cũng không thể dùng bộ dáng thế này đi gặp người khác. Cùng với, nếu Ryan hoặc Mã ca đột nhiên tâm huyết dâng trào hỏi cô chuyện có liên quan đến bạn trai của cô, cô hoài nghi chính mình còn có thể coi như không có việc gì cùng bọn họ chuyện trò vui vẻ, nói về chuyện của hai người.

Hữu phụ chi phụ (câu này ta hem rõ lắm hình như là muốn nói là người nào đó đã có vợ ai bit rõ thì chỉ ta để ta chỉnh lại), ai cũng sẽ không tin tưởng đi? Liền ngay cả chính cô cũng không tin tưởng.

”Quên đi, ta chính mình nghĩ biện pháp tốt lắm.” Mã Tất Tín rốt cục nhận mệnh bình tĩnh nhận ra cô muốn xin nghỉ phép thật.” Người có khỏe không? Thanh âm nghe qua như thể nào khàn khàn như vậy, suy yếu như vậy? Có hay đi bác sĩ hay chưa? Nhớ rõ phải đi bác sĩ biết không? Tốt lắm, ta không thèm nghe người nói nữa, hảo hảo nghỉ ngơi đi. Bye bye.”

Điện thoại đã cúp, Hạ Tiểu Dư lại phát hiện chính mình rơi lệ đầy mặt, chính là vài câu quan tâm thăm thường, nói không chừng là thuận miệng nói thôi, trong lời nói không mang theo nửa điểm thiệt tình nhưng lại làm cho cô rơi lệ đầy mặt, cô là làm sao vậy?

Lau đi trên mặt nước mắt, nước mũi, lại nhưng lại không cảm được nước mắt từ trong hốc mắt chảy ra.

Điện thoại trong tay lại vang lên, sau đó yên lặng, nhắc nhở cô có tin nhắn chưa đọc.

Cô lại lần nữa lau đi nước mắt, nước mũi trên mặt cúi đầu kiểm tra tin nhắn, cấp trên viết “Bạn có mười ba cuộc gọi nhớ”. Cô xem xét một lúc, thì âm thanh đột nhiên từ yết hầu vọt ra tựa như khi động vật bị thương thống khổ gào thét.

Mười ba cuộc gọi nhớ điều là Mã ca từ công ty gọi cho cô, cư nhiên hân không có gọi điện thoại lần nào cả.

Không có.

Cô ngã xuống sàn, thân mình cuộn mình thành một khối, thống khổ khóc thành tiếng.

”Ô ô.....”

Cô nghĩ đến chính mình sẽ không thương tâm nữa, đau lòng nữa, kết quả..... Kết quả.....

”Ô ô..... Ô ô ô.....”

Đau quá, vì sao nàng hội khó như vậy chịu? Hấn không gọi điện thoại cấp nàng là bình thường, nàng đều gọi hấn cách xa nàng một chút không phải sao? Vì sao ô biết hấn thật sự ngay cả vừa thông suốt điện thoại đều không có đánh cấp nàng khi, nàng hội như vậy đau, khó như vậy chịu, vì sao?

”Ô ô..... Ô..... Ô ô.....”

Rất không cam tâm, vì sao cô không có làm sai điều gì, lại thương tâm khó chịu như thế?

Cô rút cuộc làm sai cái gì?

Rất không cam tâm, rất không cam tâm, rất không cam tâm a.....

Đề nén không việc không cam tâm kia xuống, Hạ Tiểu Dư nắm chặt di động, ấn tên của hấn, điện thoại lập tức liên thông, hơn nữa lập tức đã nhận điện thoại.

”Uy.” Tiêu Kỳ thanh âm nặng nề cúi đầu, vẫn là như vậy gọi cảm dễ nghe.

Ngày hôm qua, mỗi khi nghe được thanh âm của hấn sẽ làm cho nàng nổi lên hạnh phúc mỉm cười, hiện tại gây cho của nàng lại chỉ còn lại có đau lòng cùng nước mắt.

Hỗn đản! Ngươi này đại hỗn đản! Cô tưởng mình sẽ như vậy lớn tiếng mắng hấn, cho nên mới gọi điện thoại nói, nhưng tại sao lại không thể mở miệng nói, cũng là—

”Đau quá..... Ô ô..... Đau quá.....”

Thanh âm khóc nức nở của cô cơ hồ che kín thính giác, cũng có lẽ là cô rất chuyên tâm đang chờ đợi bên kia hưởng ứng, cho nên căn bản không có nghe thanh âm ở ngoài cửa, sau đó giây tiếp theo khách một tiếng, cửa bỗng nhiên bị người khác dùng lực đẩy ra, phát ra một tiếng phịch, dọa đến cô.

Cô ghen hòng trần trụi nhìn điện thoại đang ở trên tay, thế nhưng liền như vậy xuất hiện ở trước mặt cô.

”Làm sao vậy, làm sao đau?” Hấn trong nháy mắt đi tới bên cạnh cô, lo lắng ngồi xổm xuống hỏi cô.

Hạ Tiểu Dư ngẩng ra như phỗng nhìn hấn.

Hấn bộ dáng có điểm chật vật lờ mờ, tóc loạn thất bát tao, hắc đôi mắt rất sâu, giống như là ba ngày ba đêm không chợp mắt, miệng thì đầy râu. Hấn quần áo nhăn nhúm bẩn bẩn, dính đầy tro bụi, tựa như đứng ngồi không yên ở cái góc sáng sủa đợi một đêm.

Hấn— là ở bên ngoài chờ sau? Từ tối hôm qua đến bây giờ?

Nước mắt không ngừng mà theo hốc mắt chảy xuống dưới, cô hoàn toàn ngăn chặn không được, cũng ngăn cản không được. Cô rất hận hấn, thật sự rất hận hấn, nhưng là cũng rất thương hấn, rất yêu, rất yêu. Cô đến tột cùng nên làm cái gì bây giờ? Ô ô ô.....

”Hừ, đừng khóc, nói cho anh biết rất đau? Đau ở đâu?” Tiêu Kỳ có chút không biết làm sao thay cô lau đi nước mắt không ngừng rơi xuống, hấn đau lòng, lo lắng đến sắp nổ tung.

Hấn thật sự rất hận chính mình, nhưng lại hại cô thương tâm khổ sở như thế. Tội lỗi cùng trừng phạt hấn đều đã nhận, nhưng không phải hiện tại, hiện tại việc quan trọng là tại sao cô bị đau? Đau ở đâu?

Mặt không có chút máu, tay chân lạnh như băng, cái trán lại nóng lên, bộ dáng của cô thật sự thực không thích hợp.

”Tiểu Dư, nói cho anh biết em làm sao đau, nói cho anh biết.”

”Bụng..... Bụng.....” Cô rút cục trả lời hấn.

”Em ăn cái gì sao?” Hấn hỏi.

Hạ Tiểu Dư lắc đầu, không tự chủ được lấy tay đè lên bụng, lại đưa tới một trận đau đớn kịch liệt. Cô thế nhưng nói với hấn mình bị đau bụng, mới phát hiện bụng của cô thật sự đau quá, đau quá.

Xem cô đau đến mặt không có chút máu, Tiêu Kỳ không hề lãng phí thời gian, quyết định thật nhanh đem nàng ôm lấy, hoá tốc đưa hướng bệnh viện.

Viêm ruột thừa cấp tính.

Hạ Tiểu Dư bị đưa đến bệnh viện không lâu, tức bị đẩy vào phòng phẫu thuật cắt bỏ ruột thừa, lại lần nữa tỉnh lại, ngoài cửa sổ bầu trời đã từ xanh thẫm biến thành một mảnh tối đen.

Trừ bỏ đau đớn trong trí nhớ — trên thực tế cô hiện tại cũng còn tại đau— cô mơ hồ nhớ rõ ở lại mọi việc, cùng với người đang ở bên ngoài phòng chờ gương mặt tràn đầy sự lo lắng.

Cô gian nan quay đầu, phòng bệnh to như vậy chỉ có mình cô, không có người khác.

Nguyên bản không nghĩ đến hoặc đề ý hấn có tồn tại trong phòng hay không, nhưng.

Hấn cứ như vậy đi rồi sao? Bỏ lại cô cô độc một mình, đáng thương lại thật đáng buồn nằm ở phòng bệnh thê lương này? Nước mắt không tự chủ được theo hốc mắt chảy xuống dưới.

Miệng của cô rất khát, rất muốn uống nước, tính mở miệng nói, lại nghĩ đến trong phòng chỉ có một mình cô, không có người khác, nước mắt lại theo khóe mắt chảy xuống, mang đến một trận cảm giác mát.

”Nước.....” Biết rõ nói cũng vô dụng, cô vẫn như cũ không tự chủ được nhẹ nói ra khát vọng, thử di động tay chân, mới sử dụng một chút lực, chỗ vết thương liền truyền đến một trận đau nhức, làm cô ngăn chặn không được rên ra tiếng.

”Tiểu Dư?”

Tiêu Kỳ thanh âm đột nhiên xuất hiện ở phía trên, làm Hạ Tiểu Dư đôi mắt đầy nước mắt mơ hồ mờ ra, khó có thể tin là nhìn thấy hấn. Hấn không đi? Hấn còn ở đây?

”Em nghĩ muốn cái gì? Có phải hay không miệng vết thương rất đau? Nếu em thật sự chịu không nổi, anh đi kêu ý tá lại đây thêm tiêm thuốc giảm đau.” Hấn thân thủ mềm nhẹ đụng chạm vào gương mặt của cô, thay cô lau đi nước mắt, ôn nhu hỏi.

Cô nhìn không chuyển mắt nhìn hấn, nghi đây chỉ là một giấc mộng. Nhưng nếu thật sự là mộng, hấn không nên như vậy ôn nhu như vậy mới đúng. Tuy rằng râu trên cằm của hấn đã được cạo sạch, tóc cũng không rối loạn, nhưng quần đen dưới mắt không mất đi, ngược lại càng thêm đậm hơn, trong mắt hấn còn có tự trách cùng áy náy.

Cô nên mở miệng bảo hấn đi, nói hấn cách xa cô một chút, cô không cần hấn giả vờ yêu thương cô, nhưng—

”Ai.....”

”Cái gì?” Hấn đem lỗ tai tới gần sát cô, cô mới biết được thanh âm chính mình chỉ so sánh được với tiếng muỗi kêu.

”Nước...” Cô cố gắng lớn tiếng nói, làm yết hầu đang khát nhất thời càng thêm đau đớn.

”Người muốn uống nước có phải hay không?”

Hạ Tiểu Dư gật đầu.

”Em hiện tại không có thể ăn bất cứ thứ gì, ngay cả nước cũng không thể uống, anh dùng bông ước thấm môi được không?” Tiêu Kỳ ôn nhu giải thích, sau đó cầm lấy một bên ly nước cùng miếng bông, thật cẩn thận thay cô làm cánh môi ẩm ướt, một lần lại một lần, không ngại phiền toái làm động tác đồng dạng.

Thẳng đến khi gương mặt cô hơi nghiêng, ý bảo hấn đủ rồi, hấn mới dừng lại.

”Còn muốn cái gì sao?” Hấn ôn nhu hỏi lại.

Cô lắc đầu, nhắm hai mắt lại.

Kỳ thật cô rất muốn bảo hấn đi, bởi vì thấy hấn, nghe thấy hấn đều đã làm cho cô đau lòng, nhưng là hấn nếu thật sự đi rồi, cô không thể lừa gạt chính mình, cô chỉ biết càng đau lòng khó chịu.

Huống hồ, cô ở trong lòng nói với chính mình, hiện tại cô xác thực cần phải có người ở bên cạnh chăm sóc, khiến cho có ý muốn mượn hấn vài ngày, chỉ cần vài ngày là tốt rồi, thật sự.

Lý trí, đạo đức cùng lương tri, cùng nhau đấu tranh, tình cảm cùng lấy cớ, nhất thời bình bại như núi đổ.

”Anh biết hiện tại nói những việc này không phải là thời điểm tốt, nhưng là xin em hãy nghe anh nói.” Tiêu Kỳ thanh âm đột nhiên vang lên, về mặt dị thường kiên định.

Cô còn không có mở mắt ra, hé miệng ra để ngăn cản hấn, hấn đã nói tiếp.

”Hai năm trước, bác sĩ chuẩn đoán mẹ của anh bị ung thư cổ tử cung giai đoạn cuối, bà bối vì giận anh mà không muốn nhận trị liệu. Vì làm cho mẹ gặt đầu tiên hành trị liệu, anh đã đồng ý cưới người mà mẹ đã chọn, cũng chính là Mạn Lâm.”

Cho nên hẳn là bị buộc? Ngay cả như vậy, hẳn đã kết hôn đã có vợ dù sao cũng là sự thật.

”Mạn Lâm là tốt cô gái, nhưng anh chỉ xem cô ấy là em gái, chưa bao giờ có yêu cô ấy, cũng không có chạm qua cô ấy.”

Hạ Tiểu Dư thản nhiên giương hai mắt nhìn, đáy mắt viết lên chữ khó có thể tin.

”Nói ra có lẽ em không tin, nhưng đây là sự thật. Ngay từ đầu anh liền cùng cô ấy thừa nhận anh không thương cô ấy, cùng cô ấy kết hôn hoàn toàn là vì làm cho mẹ anh đáp ứng phẫu thuật, thậm chí sau khi mẹ phẫu thuật thành công, anh còn trực tiếp từ nhà chuyển ra bên ngoài sống.”

”Cô ấy là cô gái tốt, cũng không có bởi vậy mà oán hận anh, ngược lại còn giúp anh cẩn thận chiếu cố mẹ. Anh thực cảm tạ cô ấy, nhưng là cảm tạ không phải yêu. Anh từng nói với cô ấy như vậy, cô ấy nói cô ấy biết, còn nói nếu một ngày nào đó anh gặp được đối tượng kết hôn, chỉ cần anh mở miệng, cô ấy vô điều kiện ký tên ly hôn.”

Một cô gái nguyện ý làm nhiều chuyện như vậy cho một người con trai, chỉ có một nguyên nhân, thì là cô gái yêu người con trai đó, vợ của hẳn nhất định thực thương hẳn.

“Anh biết những việc làm đó thực ích kỷ, thực ti bi, cũng thực vô si.” Hẳn ngừng một chút, nhìn ánh mắt cô hơi khiển trách, tiếp tục nói tiếp:” Nhưng mẹ anh cần phải trị liệu lâu dài, có người coi chừng, mà mẹ anh lại rất thích cô ấy, hơn nữa cô ấy cũng không để ý ở cạnh bên mẹ của anh, hơn nữa thân phận ‘đã kết hôn’ này ngẫu nhiên cũng có thể làm cho anh ít đi không ít phiền toái, cho nên cuộc hôn nhân này vẫn tồn tại đến bây giờ.”

“Lúc gặp lại em, anh không nghĩ sẽ nói về việc này bởi vì sẽ ly hôn. Nhưng là anh lại không nghĩ tới sự việc phát sinh liên tiếp trở thành như thế này.”

Nửa tháng trước khi anh tính cùng Mạn Lâm ly hôn thì cha của cô ấy đột nhiên bị tai nạn xa cộ qua đời, tuy rằng cha mẹ cô ấy ly hôn, cô ấy cùng cha ít khi gặp mặt, nhưng là tâm tình khó tránh khỏi đã bị ảnh hưởng, anh không có cách nào tại thời điểm đó nói với cô ấy việc ly hôn, liền tưởng hoãn lại một thời gian nửa rồi mới nói, kết quả lại đã xảy ra chuyện tối hôm qua.”

Hạ Tiểu Dư im lặng, không động đậy cũng không hề phản ứng. Trên thực tế, cô không biết nên có phản ứng gì, thứ hai cho dù rõ ràng hết thảy, cô giờ phút này cũng không có biện pháp mở miệng phát biểu cái gì. Thẳng đến khi hẳn đột nhiên đưa sổ hộ khẩu đến trước mặt của cô cho cô xem.

Phản về người vợ dĩ nhiên là chỗ trống!

”Anh ly hôn rồi.” Hẳn nói.

”Anh— khụ.” Cô khiếp sợ tròn to hai mắt, mở miệng định nói cái gì đó, nhưng một trận đau đớn truyền đến yết hầu, dẫn đến một trận ho nhẹ.

Động tác ho khan chấn động toàn thân, cũng động đến miệng vết thương, làm cho cô ngăn chặn không được nắm chặt tay, đau đến khi bớt đau mới thôi.

”Tiểu Dư.” Tiêu Kỳ ảo não, lo lắng, lại đau lòng nhẹ nhàng đụng vào cô, hai tròng mắt ngóng nhìn cô, hận không thể có thể thay cô nhận hết tất cả đau đớn.

Hạ Tiểu Dư nhắm chặt ánh mắt, một lần lại một lần hít sâu, không ngăn được đau đớn. Hơn nửa ngày sau, mới có biện pháp lại lần nữa mở to mắt nhìn hẳn.

Ly hôn? Hẳn nói là thật hay là đang nói giỡn? Nếu là nói giỡn, như vậy vừa rồi hẳn đưa sổ hộ khẩu cho cô xem, là cô hoa mắt nhìn lầm rồi sao? hay đó là sổ hộ khẩu giả?

Cô nhìn không chuyển mắt nhìn hẳn, có nên con đau trên mặt lộ ra biểu tình không thể xác định được.

”Trước nhắm mắt lại nghỉ ngơi, có chuyện gì đợi em khỏe rồi nói, mặc kệ em muốn nói cái gì, muốn hỏi cái gì, anh đều đã nghe, và sẽ trả lời tất cả. Cho nên em hiện tại chỉ cần hảo hảo mà nghỉ ngơi, cái gì cũng đừng nghĩ.” Hẳn ôn nhu nói với cô.

Hạ Tiểu Dư thật sự rất muốn nói với hẳn, nếu thật muốn cô hảo hảo nghỉ ngơi, cái gì đều đừng nghĩ như trong lời nói hẳn vừa rồi thì hẳn không nên nói với cô nhiều thứ như vậy, nhiễu loạn suy nghĩ của cô.

Nhưng mà, làm cô rối cuộc ngăn cản không được mỗi một cảm mà nhắm mắt lại nghỉ ngơi, cô thế này mới hiểu được vì sao hẳn đợi cô phẫu thuật xong, không để ý tới thân thể của cô đau đớn mà kiên trì đem ngọn nguồn mọi chuyện nói cho cô biết.

Bởi vì tối hôm qua cô nhắm mắt lại nằm nguyên cả đêm, lăn qua lộn lại cả đêm cũng ngủ không được, mà hiện tại cảm thụ được cả người không khỏe, cô lại trong chốc lát liền nặng nề ngủ, hoàn toàn bất tỉnh nhân sự.

Hai ngày sau, Tiêu Kỳ thuê chung một tác cũng không rời chiếu cố cô, dứt cô uống thuốc, giúp cô khạc đàm, giúp cô chà lau thân thể, cái gì nên làm không nên làm hẳn toàn làm hết, giống như là chồng chiếu cố vợ đang bệnh vậy.

Buổi tối ngày hôm sau, cô ruốc cuộc cũng có thể ăn cơm, hẳn thật cẩn thận dựa theo chỉ thị của bác sĩ dứt cô ăn, thức ăn lỏng, ăn từ thức ăn nửa lỏng dần dần đến thức ăn bình thường, hẳn cũng không cho cô động tay tới, luôn một ngụm một ngụm dứt cô ăn.

Cô ở bệnh viện ở một tuần, chỉ có đồng sự trong công ty đến thăm bệnh, bên người có người ở cạnh hẳn mới có thể rời đi.

Mà trong lúc này, hẳn đều dùng điện thoại để nói chuyện làm ăn, nếu thật sự quan trọng thì sẽ có người trực tiếp lại đây, hẳn ở phòng bệnh sử lý công việc, sau đó còn giới thiệu cô là vị hôn thê của hẳn.

Mà cô, đối với hành động liên tiếp này chứng minh hẳn thiệt tình hết sức, nên sự tức giận cùng không thông cảm của cô cũng hóa thành hư không. Chẳng qua có một số việc vẫn là muốn làm rõ ràng mới được.

Tỷ như, vợ trước của hẳn đối với vấn đề ly hôn đều không có điều kiện gì hoặc oán hận sao?

Lại tỷ như, Mẹ Tiêu đâu? Mất đi một con dâu như cô ấy, bà cũng không có ý kiến sao?

Còn có, Mẹ Tiêu có biết hay không cô chính là người thứ ba phá hoại cuộc hôn nhân này, đối việc này bà có cảm tưởng và phản ứng gì?

Tuy rằng hẳn đã ly hôn khôi phục thân phận độc thân, tuy rằng hẳn đối của cô cảm tình cũng là thiệt tình, tuy rằng bọn họ thật là lưỡng tình tương duyệt (2 bên đều yêu nhau), nhưng vấn đề cũng kí tên đóng dấu trên giấy, đăng kí ly hôn kết hôn đơn giản như vậy sao, vấn đề thật sự có rất nhiều.

” Suy nghĩ cái gì?”

Hạ Tiểu Dư quay đầu nhìn về phía Tiêu Kỳ, không chú ý tới hẳn đang tiến vào phòng bệnh.

Vừa mới hẳn nguyên bản là ở phòng bệnh nghe điện thoại, nhưng là người gọi điện thoại bên kia tựa hồ làm sai cái gì, chọc hẳn phát hỏa. Mà hẳn giống như không muốn cho cô xem thấy hẳn tức giận mắng người khác, nên liền cầm di động chuyển ra bên ngoài nói tiếp.

” Bác sĩ nói tình trạng của ta hiện tốt lắm, khoảng một hai ngày nữa là có thể xuất viện, cho nên người có thể đi làm, không cần ở bệnh viện chăm sóc cho ta.” Cô đối hẳn nói.

” Mới sớm chiều ở chung vài ngày mà thôi, nhanh như vậy liền cảm thấy anh phiền? Nhưng là làm sao bây giờ đây? Chúng ta tương lai còn muốn ở chung năm sáu mươi năm ” Hẳn ôn nhu nói, khóe miệng khinh dương.

” Có thể hỏi người mấy vấn đề sao?” Hạ Tiểu Dư nhìn thẳng hẳn.

Tiêu Kỳ nếu có chút dăm chiêu nhìn cô một chút, sau đó gật gật đầu. Biết cô nhất định có rất nhiều vấn đề muốn hỏi hẳn, có thể chịu đến bây giờ đã muốn thực rất giỏi.

” Lão bà người-”

” Vợ trước.” Hẳn nhẹ giọng sửa đúng, kéo đến một bên ghế dựa ngồi xuống.

” Cô ấy đối với người đột nhiên yếu ly hôn cũng chưa hỏi vì sao sao?”

” Có.” Tiêu Kỳ thành thật trả lời, ” Anh nói cho cô ấy biết, anh đã tìm được đối tượng cùng sống chung cả đời.”

” Người nói cho cô ấy biết người kia là ta?”

” Không cần phải nói, ngày đó ở bệnh viện nhìn thấy anh kéo em đi, lại chạy đuổi theo em, cô ấy liền trong lòng hiểu rõ.”

” Cô ấy..... Hận ta sao?”

” Cô ấy vì sao hận em?”

” Ta phá hủy hôn nhân của cô ấy, đoạt chồng của cô ấy.” Nói tới đây, trong lòng cô cảm thấy cảm kích và xấu hổ.

” Anh cho tới bây giờ vẫn không phải chồng của cô ấy, ít nhất chưa bao giờ chân chính làm chồng. Ký chưa làm qua, làm sao phá hư cùng với đoạt đây? Huống hồ ngay từ đầu đã nói rõ cả, mặc kệ ai tìm được hạnh phúc của riêng mình, đối phương nhất định hội vô điều kiện buông tay.”

” Người như vậy thực ích kỷ.”

” Anh biết.”

Hạ Tiểu Dư trầm mặc hạ, nhin không được hỏi:” Người có biết cô ấy yêu người sao?”

Tiêu Kỳ thoáng không nói một lát mới gật đầu. ” Cho nên anh rất ít về nhà, tận lực cách xa cô ấy một chút.”

” Người như vậy.....cô ấy thực đáng thương.”

” Ngay cả như vậy, anh cũng đành bất lực, bởi vì đồng tình không phải yêu, cảm tạ cũng không phải. Cô ấy cũng biết đạo lý này, cho nên mới đồng ý ly

hôn.”

” Vì sao không yêu nàng? Người đã nói cô ấy là nữ nhân tốt.” Hạ Tiểu Dư hết nhìn lại hần, đúng là vẫn còn nhìn không được mở miệng hỏi hần.

Tiêu Kì thật sâu dừng ở cô, chỉ nói một câu—

” Bởi vì cô ấy không phải em.”

Tâm hung hăng chấn động, cô nhìn hần, giống rơi vào một bể thâm tình âm áp, rốt cuộc bơi không được, cũng không muốn rời đi.

” Bởi vì biết Mạn Lâm sẽ không vấn đề của chúng ta, cho nên anh mới không có nói cho em về chuyện của cô ấy, anh thực thật có lỗi hại em chịu thương tổn lớn như vậy, thực xin lỗi.” Hần ấy náy nhìn cô, ôn nhu nói.

Hạ Tiểu Dư không biết nên nói cái gì, chỉ có thể nhẹ nhàng mà rung phía dưới.

” Từ nay về sau, anh tuyệt đối sẽ không làm em thương tâm mà chảy một giọt nước mắt, anh xin thề.” Tiêu Kì cam đoan, sau đó dừng lại một chút, vẻ mặt còn rất khản trương, ngóng nhìn cô hỏi:” Em có nguyện ý gả cho anh không, Tiểu Dư?”

Tim đập tốc độ đã muốn nhanh đến không thể mau hơn nữa, cô cảm thấy nó nếu tại đây tiếp tục đập nhanh nữa, chính mình nhất định bởi vì thừa nhận không được mà ngắt đi qua.

Về chuyện gả cho hần một chuyện, cô thường nghĩ hần khi nào thì hướng cô cầu hôn, sẽ ở cái gì dưới tình huống hướng nào cầu hôn cô, như thế nào cầu hôn, cùng với nếu hai người kết hôn, gặp qua cái dạng gì cuộc sống, mỗi lần nghĩ vậy, cô đều đã một người ở bên kia ngây ngô cười không thôi, bởi vì cô thật sự là rất thích hần, quá yêu hần.

Liền ngay cả hiện tại, biết rõ trước mắt còn có rất nhiều vấn đề tồn tại, cũng không biết giải hay không giải quyết được, cô vẫn là vui vẻ vô cùng, thậm nghĩ gạt đầu nói ta nguyện ý.

Nhưng là— thật sự có thể như vậy sao? Vui vẻ rất nhiều, cô không khỏi do dự đi.

Bạn đang đọc truyện *Sau Khi Nữ Vương Thất Tình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9

” Em không muốn sao?” thấy cô trầm mặc làm cho Tiêu Kì tâm hạ đến đáy cốc.

Hạ Tiểu Dư nhìn hần, không có trả lời vấn đề của hần, lại hỏi hần một vấn đề khác.

” Mẹ Tiêu biết chuyện người ly hôn không?”

Hần khinh tức hạ mày.” Mạn Lâm nói chuyện này từ từ cô ấy sẽ nói sẽ như vậy sẽ tốt hơn, anh cũng cho rằng như vậy, cho nên liền đem chuyện này giao cho cô ấy.”

” Sau đó mẹ Tiêu phản ứng là?”

” Anh không biết, mấy ngày nay anh đều ở chỗ này, em cũng biết.”

” Ý tứ chính là mẹ Tiêu cũng không có gọi điện thoại cho người, đúng không?”

Tiêu Kì nhú mày, nếu có chút đăm chiêu nhìn cô,” Em lo lắng mẹ anh sẽ phản đối chúng ta?”

” Ta không biết mẹ Tiêu sẽ phản đối hay không, nhưng là nếu bà đã biết chuyện người ly hôn, lại không gọi điện thoại lại đây chất vấn vì sao, đại khái đã biết người khiến người ly hôn là ta.” cô nói ra phân tích của chính mình.

” Không ý kiến liền là tán thành đi.”

” Người là nghĩ như vậy sao? Ta cũng không nghĩ như vậy.” cô thật sâu nhìn hần một cái, kéo nhẹ cánh môi một chút nhìn hần nói. Mẹ Tiêu nghe nói hết thấy, cũng không nghe thấy bà hỏi, hần không biết là kỳ quái sao?

” Vậy em là nghĩ như thế nào?” Hần tò mò thẳng hỏi.

” Ta không biết.” cô vẻ mặt do dự,” Nhưng suy bụng ta ra bụng người, nếu ta là mẹ Tiêu hân là thực khiếp sợ, sau đó có chút khó có thể tin, lại nói đến trong lòng không phải là thâm oán đi.”

” Em suy nghĩ nhiều quá.”

Cô nhẹ nhàng mà lắc đầu” Ta thực thích mẹ Tiêu, không nghĩ làm bà thương tâm khổ sở.”

” Em cũng không có làm sai điều gì, Người làm sai là anh.” Tiêu Kì nghiêm túc nhìn cô nói.” Nếu mẹ anh thực bởi vậy mà thương tâm khổ sở, cũng là bởi vì anh, nên em không có quan hệ, nên em đừng nghĩ nhiều.”

Hạ Tiêu Dư lại lần nữa nhẹ rung, tuyệt không cảm thấy chính mình đang nghĩ nhiều, ngược lại cảm thấy hân đem sự tình nghĩ đến rất đơn giản.

Hân có hay không nghĩ tới, mẹ Tiêu lúc trước là lấy tánh mạng ra mới làm cho hân cưới người con dâu mà bà thích, mà nay bởi vì cô, lại làm cho mọi việc thay đổi, con dâu mà mình thích đột nhiên không còn, còn có cô gái mà bà yêu thương lúc trước lại là người làm cho bà mất con dâu, đem con trai duy nhất của bà đi.

Còn có, bà bị thương nằm viện, hân lại không đi chiếu cố bà, ngược lại chạy tới chiếu cố cô một người không danh không phận, đúng là kẻ thứ ba phá hoại gia đình người ta.....

Nghĩ như thế nào đều cảm thấy mẹ Tiêu hiện tại hân là rất giận, bằng không chính là hận chết cô, mà cô lại có thể nào tại đây đáp ứng lời cầu hôn của hân đây? Nếu làm cho mẹ Tiêu nghe cái tin tức này, có hay không xảy ra chuyện, cô thật sự không dám đem việc này ra đùa.

” Tiêu Kì, chúng ta trễ một chút bàn lại chuyện kết hôn có được không?” Do dự một chút, cô nhẹ giọng thỉnh cầu.

Hân lặng lẽ nhìn cô trong chốc lát, mặc dù có chút thất vọng cùng bất đắc dĩ, rốt cục vẫn là gật đầu.” Nếu đây là hy vọng của em.”

” Ta hy vọng người biết, ta cũng không phải ở cự tuyệt người, chính là muốn cho mọi người nhiều thời gian tiêu hóa chuyện phát sinh mấy ngày nay đã.” Cô nhìn hân giải thích.

” Anh biết ý tứ của em.” Hân gật đầu nói.” Bất quá em đáp ứng anh một việc.”

” Chuyện gì?”

” Xuất viện thì chuyển đến chỗ anh ở để anh lo cho em.”

” Hào.” cô không nói hai lời trực tiếp gật đầu đáp ứng.

Tiêu Kì gầy nhẹ mày, có chút kinh ngạc khi nghe cô nói.

” Ta nếu nói không được, người cũng sẽ nghĩ biện pháp làm cho ta nói được, nếu không người liền trực tiếp chuyển đến chỗ ta ở, đúng hay không? Dù sao đều thoát khỏi ma chướng của người, ta tình nguyện ở trong một nhà tù xa hoa rộng rãi một chút.” Tựa hồ nhìn ra hân kinh ngạc, cô chủ động giải thích.

” Ma chướng? Nhà tù?” Hân chau lại cực cao, tựa tiểu phi tiểu xem xét cô.

” Chẳng lẽ không đúng?” Hạ Tiêu Dư cũng làm động tác nhíu mày, một bộ người dám nói không phải ta lập tức liền đánh người.

Tiêu Kì nở nụ cười, thật là cao hứng thấy cô lại khôi phục tư thái cùng vẻ mặt nữ vương ngày xưa. Đi qua một tuần, xem nhìn cô buồn bực không vui, trầm mặc không nói, cả người đều bao phủ ở một mảnh mây đen mù sương, làm cho hân khó chịu cực kỳ, hiện tại đã mở miệng nói cười với hân, hội lộ ra biểu tình của nữ vương, thật tốt.

” Người đang cười cái gì?” Cô khó hiểu hỏi hân.

Hân từ ghế đứng lên, ngồi lên mép giường bệnh, thân thủ ôn nhu thay cô vén chỗ tóc đang lung tung trên vai,” Anh nghĩ đến bộ dáng nữ vương duy ngã độc tôn.”

” Ai là nữ vương?” Cô sững sốt một chút, lộ ra biểu tình dờ khóc dờ cười.

” Trước kia ở trường học, mọi người đều gọi em nữ vương bệ hạ, gọi tỷ tỷ của em là công chúa bệ hạ, em không biết sao?” Hân buồn cười nói.

” Vì sao?” Hạ Tiêu Dư trừng lớn hai mắt, có vẻ khó có thể tin,” Còn có, vì sao ta là nữ vương, tỷ tỷ của ta lại là công chúa?”

” Em không thích làm nữ vương sao?” Miệng hân bất giác khê nhếch.

” Người trả lời vấn đề ta hỏi trước đã.” Cô trừng mắt yêu cầu, động thủ động cước bệnh cũ lại phạm, thân thủ đánh hân một chút, nên động đến vết thương ở bụng, đau đến nỗi cô lập tức thở ra một hơi.

”Cẩn thận một chút, em đang làm cái gì?” Tiêu Kỳ trách mắng, mày nháu cả lại, giống như bị là hấn chứ không phải cô.

”Ta ở tự mình chuốc lấy cực khổ.” Hạ Tiểu Dư nháu mi, đánh trống lảng.

Hắn nhin không được khẽ cười một tiếng, lắc lắc đầu nói:” Em như vậy bảo anh như thế nào yên tâm cho em ở một mình?”

”Đều nói tốt lắm, người nên ít nói lời vô nghĩa, nhanh chút trả lời vấn đề của ta.” Liếc một cái xem thường, cô có chút không kiên nhẫn thúc giục, thật sự rất muốn đá hấn một cước.

”Em không biết là tỷ tỷ của em làm cho người ta cảm giác tựa như công chúa sao?”

”Công chúa là cái gì, ta chưa thấy qua, không biết.”

”Khí chất cao nhã, thật xinh đẹp, nhất tay nhất chân điều làm người khác chú mục vào, làm người ta ái mộ, nhưng không thể chạm vào.”

”Vậy còn nữ vương?” Nếu công chúa làm cho người ta cảm giác là như thế này, cô tò mò nữ vương lại là như thế nào? Không phải rất cao cao tại thượng chứ, làm người ta không dám nhìn thẳng sao? cô như vậy bình dị gần gũi, làm sao giống nữ vương? Hạ Tiểu Dư ở trong lòng đoán.

”Nữ vương” Tiêu Kỳ đột nhiên mở nửa mắt thất gút.

”Nhanh chút nói!” Không có biện pháp đá hấn hoặc đánh hấn, Hạ Tiểu Dư đành phải sửa lại là néo hấn, chính là cô nguyên bản không có lực, hơn nữa không dám dùng lực, đối Tiêu Kỳ mà nói giống như là đang giúp hấn gỡ ngứa.

”Đừng náo loạn, không cần thận lại làm động đến vết thương.” Hấn hơi chút rụt một chút, cười khẽ ngăn cô lại.

”Vậy người cũng mau nói ra.” cô bắt mắt trừng hấn.

”Xem, Em hiện tại bộ dáng ra lệnh bộ không giống nữ vương?”

”Làm sao giống?”

”Nếu em hiện tại không nằm ở trên giường bệnh, không phải vừa mới phẫu thuật, tinh thần cùng bình thường giống nhau, nói chuyện lực đạo trung khí mười phần –” (A Từ: chỗ lực đạo trung khí ta hem hiểu lắm ai hiểu chỉ dùm ta)

”Cũng không giống.” Cô cắt đứt lời hấn.

”Đối, còn phải cộng thêm các khanh, chúng thần, chúng binh lính mới giống.” Tiêu Kỳ mỉm cười nói.

”Cái gì các khanh, chúng thần, chúng binh lính?” cô nháu mày hỏi.

”Quay chung quanh em người chung quanh nha. Cả trai lẫn gái. Xuất tiền xuất lực hiến kế, đoàn người không phải do em ra lệnh một tiếng sau, toàn thể tổng động viên sao?” (A Từ: đọc xong đoạn này mới bit sau lại gọi TD là nữ vương và tên truyện như vậy...)

Hạ Tiểu Dư lẳng lẳng nhìn hấn, đột nhiên nói không ra lời, nghe hấn như vậy vừa nói, hình như là thật sự nha, nhưng là—

”Ta lại không có đối với mọi người hạ mệnh lệnh, chính là cùng mọi người giống nhau nói chuyện mà thôi nha.”

”Chính là lời nói có tính quyết định nhất, em không biết là chính là như vậy mới càng giống nữ vương sao? Nữ vương bệ hạ.”

”Ta cảm thấy không thể chống đỡ.”

Biểu tình dờ khóc dờ cười trên mặt Tiêu Kỳ làm cô bật cười, nhin không được khuynh thân hôn hấn một cái.

”Em là cô gái rất có mị lực, chỉ cần cùng ở cùng với em điều không thể tự chủ được mà yêu em. Nhất là đối với nam nhân, em không biết đi?”

”Ta chỉ biết mọi người tiếp cận ta điều có mục đích, tất cả đều là vì muốn hỏi ta về Tiểu Tiệp, mọi người mục tiêu vĩnh viễn đều là Tiểu Tiệp.”

”Ngay từ đầu là vậy, nhưng sau thì không đúng rồi, cho nên bên cạnh em bạn bè mới có thể càng ngày càng nhiều. Em chẳng lẽ cũng không cảm thấy kỳ quái sao? Nếu đoàn người tiếp cận mục đích của họ chỉ là tiếp cận tỷ tỷ của em, vì sao sau lại mặc kệ sự thành hoặc bất thành, bọn họ vẫn tiếp tục ở bên cạnh em, không có rời đi?”

”Bởi vì chưa từ bỏ ý định nha! Ta trước kia vẫn như vậy cảm thấy, ta có phải là ngu ngốc lắm hay không?” Hạ Tiểu Dư thở dài, đột nhiên cảm thấy chính mình thần kinh giống như thật sự thực rất thô, thế nhưng có thể bất tri bất giác nhiều như vậy năm.

”Anh còn rất thích em ở điểm này.”

”Điểm nào nhất? điểm ngu ngốc à?”

” Ờn.”

” Người đây là cái gì ý tứ? Cảm thấy như vậy ta có vẻ dễ khi dễ sao? Khó trách người đã kết hôn đã có lão bà, còn dám chạy tới chọc ta, liền bởi vì biết ta ngu ngốc, căn bản sẽ không muốn đi kiểm tra hộ khẩu của người?” Cô hừ lạnh nói.

Tiêu Kỳ không tiếng động thờ dài, biết chuyện này đại khái sẽ bị cô lấy ra mà nói cả đời, nhưng, đây là hấn tự làm tự chịu, không trách được người khác.

” Ý của anh chính là, bởi vì người đối cảm tình thông suốt trẻ, mới có thể làm cho anh có cơ hội cạnh giữ ở bên cạnh em, bằng không từ lúc người sơ trung, hay trung học, đã bị nam sinh khác truy đi rồi, thế nào đến phiên của anh.”

” Đến phiên có ích lợi gì, người còn không phải thích tỷ tỷ của ta?”

Lúc này Tiêu Kỳ trực tiếp cảm thán ra tiếng.

” Em xem, anh trực tiếp đi quỳ gối, em xem như cũng có thể tiết kiệm thời gian quở trách cùng khí lực, để hảo hảo nghỉ ngơi dưỡng bệnh.” Nói xong, hấn đứng dậy nói.” Anh đi.”

Hạ Tiểu Dư xì một tiếng bật cười, lập tức lập tức vui quá hóa buồn, khẽ động miệng vết thương, hoàn hảo chính là đau một chút.

” Người không cần hại ta cười!” Cô chịu đựng cười, đối hấn nhàu mày kêu lên.

Hấn thấy biểu tình trên mặt cô liền lập tức ngồi bên người cô, khăn trương lại tự trách hỏi.” lại đụng đến vết thương sao? Thực xin lỗi, anh không nên hại em cười.”

Hấn bộ dáng hối hận không kịp, làm cho cô cảm giác một trận mềm lòng cùng ấm lòng.

” Tiêu Kỳ.” Cô nhẹ giọng kêu.

” Làm sao vậy?” Hấn lập tức hưởng ứng, trên mặt lộ vẻ ôn nhu cùng lo lắng.

” Em yêu anh.”

Hấn đại ra nhìn cô, như là bị dọa, lại có điểm như là khó có thể tin, tiếp theo, hấn nuốt một ngụm nước miếng, tái một ngụm, há mồm lại chưa nói ra cái gì, lại đem miệng nhắm lại, sau đó mở ra hai tay thật cẩn thận đem cô giữ trước ngực hấn, trái tim hấn đập cực kì nhanh.

” Cảm ơn em, Tiểu Dư.”

Cô nghe thấy thanh âm của hấn, dẫn theo điểm ám ảnh cùng kích động.

” Anh yêu em” Hấn nói.

Cô nhắm mắt lại, có loại thỏa mãn cùng cảm giác hạnh phúc, Cô thật sự thực hạnh phúc.

Sau khi xuất viện, Hạ Tiểu Dư bị Tiêu Kỳ trực tiếp đưa về nhà, về phẩm đồ dùng của cô hấn trực tiếp kêu người công ty dọn nhà chuyển sang, từ sáng sớm đã đem đặt vào phòng ngủ của hấn.

Cô đương nhiên là có chút ý kiến, dù sao cũng không thể ở chung phòng với hấn, bất quá một mực bị bác bỏ. Nói ngắn gọn chính là kháng nghị không có hiệu quả.

Bởi vì vừa mới phẫu thuật, cô bắt buộc dĩ chi có thể hướng công ty xin phép.

Lại bởi vì cô vào công ty còn không đến ba tháng, lại còn đang ở thử việc, sinh bệnh tuy là không thể kháng cự, nhưng cô đã có Chuẩn bị tâm lý” Không muốn người”. (A Từ: là bị đuổi việc a...)

Nên nói như thế nào đâu? Bởi vì nàng cùng Nick tiên sinh giao tình không phải là ít, công ty không chỉ có đối với nhân viên thử việc là cô rất tốt, còn đặc biệt tặng bó hoa với lời chúc sớm bình phục cho cô, hy vọng cô có thể mau chóng trở lại công tác. Ryan trong lúc vô tình thành kim bài miễn tử của cô, thật đúng là gặp may mắn.

Chuyển ra ngoài ở một thời gian, Hạ Tiểu Dư đang nghỉ ngơi đến ngày về nhà, cùng lúc miễn cho người nhà lo lắng, về phương diện khác còn lại là bởi vì rất nhớ tiểu oa nhi, căn bản không có biện pháp không quay về xem con bé.

Tiêu Kỳ từng đưa cô trở về vài lần, nhưng là đều chỉ tới cửa, đã bị cô sợ tỷ tỷ nhìn thấy mà cảm thấy xấu hổ nên đuổi hấn đi, nhưng lần trở lại này lại như thế nào cũng đuổi không đi.

Nhìn hấn đem xe ngừng lại, tắt máy, mở dây an toàn ra, một bộ dáng chuẩn bị đi theo xuống xe, cô thật sự có loại cảm giác không ổn.

Xuất viện mới ba ngày mà thôi, liền đụng tới tuần lễ ngày nghỉ, nàng tuần trước bởi vì phẫu thuật, nên lấy cớ tăng ca qua loa tắc trách không trở về, còn tuần này muốn lấy cớ như vậy, kỳ thật cũng là có thể.

Nhưng nàng thật sự rất nhớ tiểu oa nhi, cho nên liền năn nỉ đội trưởng nhà lao Tiêu Kì một chút, làm cho hắn gật đầu đồng ý thả cô về nhà thăm người thân.

Hắn lái xe đưa cô lại đây, không có việc ngoài ý muốn, nhưng là cứng rắn muốn cùng cô đi vào liền.

”Đừng nào loạn, anh nhanh chút trở về, em đáp ứng anh về nhà sẽ gọi điện thoại cho anh, sẽ không tái vụng trộm một người chạy tới ngồi xe được chứ?” Cô đối hắn nói, hắn lại giống không có nghe đến thẳng đẩy ra cửa xe đi xuống xe, còn quay sang thay cô mở cửa.

”Nữ vương bề hạ thình xuống xe.”

Người này thực như vậy muốn đi vào chịu chết?

”Hào, tùy anh thôi. Nếu như thế này ba em mẹ em bởi vì chuyện tỷ tỷ cùng anh trong quá khứ mà làm khó anh, lúc đó không cần bảo em cứu anh.” Cô phần nộ cảnh cáo.

Tiêu Kì đột nhiên nhếch miệng, vui vẻ nở nụ cười.

”Nguyên lai em là ở thay anh lo lắng.” Hắn nói.

”Ai ở không thay anh lo lắng?” cô cứng miệng nói, một bên có hắn trợ giúp cẩn thận đi xuống xe.

Đóng cửa xe, xác định cô có thể đi một mình, hắn lại đến phía sau xe mở ra toa xe phía sau, theo bên trong lấy ra ba chiếc túi lễ vật.

Cô ghen hờn nhìn trần trời, kinh ngạc bật thốt lên hỏi:”Đó là cái gì?”

”Lễ gặp mặt.” Hắn đương nhiên trả lời.

”Anh sớm đã có âm mưu? Sớm biết rằng em hôm nay nhất định sẽ trở về?” cô lên án.

Tiêu Kì gật gù đầu. ”Anh không phải ngày đầu tiên quen em, không phải sao? Còn có, không nên động thủ động cước, cẩn thận lại đụng đến miệng vết thương.” Hắn nhanh chóng cảnh cáo.

Hạ Tiểu Dư thật sự là hận chết miệng vết thương, bởi vì nếu không có nó, cô đã có thể đá hắn, đánh hắn.

Tức giận trừng mắt nhìn hắn trong chốc lát, cô nhìn không được tò mò đi lên, thăm dò nhìn trên tay hắn có gì đó.

”Anh rốt cuộc mua cái gì, mua nhiều như vậy?”

”Tặng cho ba em lá trà, mẹ em đồ làm bếp, còn có đồ chơi cho tiểu oa nhi.”

”Anh thật đúng là ứng nghiệm câu kia, tặng lễ vật để lấy lòng người khác.” cô dịch chuyển hắn, kỳ thật trong lòng thực cảm động, bởi vì cô không nghĩ tới hắn sẽ nghe và đem tới niềm bình thường cất vào trong lòng.

Ba em yêu nhất uống trà, mỗi lần nhất mua liền mua mười cân lá trà, thật sự rất lợi hại, không biết ba rốt cuộc là như thế nào uống, lá trà chưa từng có vấn đề nào sao?

Mẹ em tối chịu không nổi, mỗi lần đi công ty bách hóa đều ở chỗ quầy chuyên bán đồ làm bếp liền đi dạo nửa ngày cũng không mua, bà ngại người ta bán mắc, lại thích xem, ai chẳng biết nói bà muốn đòi mạng, lại luyện tiếu không dám xài tiền mà thôi.

Trước kia ở tại Australia, không có bao nhiêu tiền dư có thể mua cho tiểu Oa nhi đồ chơi mới, mỗi lần nhìn bé mang theo ánh mắt hâm mộ xem các đứa trẻ khác cầm đồ chơi trên tay, em liền cảm thấy lòng thật đau.

Những lời này đều chính là lúc bọn họ ngồi nói chuyện phiếm mà nói ra, cô chỉ là thuận miệng nói, hắn lại đem chúng nó toàn bộ đặt ở trong lòng, cô thật là.

”Cảm động cứ việc nói thẳng đi.” Nhìn thấu việc cô cảm động, Tiêu Kì cố ý nháy mắt ra hiệu cho cô.

Cô mắt tròn trắng, không để ý tới hắn, thẳng hướng cửa nhà mà đi đến.

Đi đến trước cửa nhà, cô liền nhấn chuông cửa.

Nghe tiếng chuông cửa vang lên, liền nghe thấy tiểu Oa nhi non nớt lại hưng phấn kêu lên theo trong phòng truyền ra ngoài.

”Di di đã trở lại, di di đã trở lại.”

Hạ Tiểu Dư khoe miệng không tự chủ được dương lên.

Trong nhà truyền đến thanh âm mở khóa, cửa lập tức liền bị đẩy mở ra, một nhân ảnh bé nhỏ nhanh chóng từ trong nhà chui ra, thẳng tắp đánh về phía cô, nhưng một cái đại nhân đột nhiên chắn đến trước mặt cô, bé đứng lúc phanh lại ngừng lại, sau đó cánh giới lui ra phía sau từng bước, lại xoay người chạy về bên chân bà ngoại.

Tiêu Kỳ ánh mắt đang theo dõi gương mặt đáng yêu của bé thì chuyển qua khuôn mặt của nhạc mẫu tương lai, cung kính nói, "Di Hạ."

"Đã lâu không thấy, Tiêu Kỳ." Bà Hạ mỉm cười chào hỏi, sau đó cúi đầu đối với cháu gái nói: "tiểu Oa nhi, mau kêu chú đi."

"Chú." tiểu Oa nhi tránh ở phía sau bà ngoại, nhu thuận lại thẹn thùng kêu lên.

"Mẹ. Người còn nhận ra anh ấy a?" Hạ Tiểu Dư ngăn chặn không được kinh ngạc hỏi.

Bà Hạ liếc mắt nhìn cô một cái, đột nhiên không đầu không đuôi nói: "Có hay không cảm ơn người ta?"

"A?" Về mặt mờ mịt nàng, không biết mẹ chỉ là cái gì, vì sao bảo cô hướng Tiêu Kỳ nói cảm ơn?

"Phẫu thuật cùng nằm viện một tuần là chuyện nhỏ hay sao? Ngay cả loại sự tình này cũng gạt người nhà, con là không phải lâu lắm không bị ta mắng?" Bà Hạ trừng mắt hỏi, trong giọng nói có tức giận cũng có đau lòng.

Hạ Tiểu Dư nhìn không được rụt lui cổ, khiếp thanh hỏi: "Mẹ, người..... Như thế nào biết nha?" Một chút, Cô quay đầu trừng Tiêu Kỳ liếc mắt một cái. "Có phải hay không là anh nói?"

"Tiêu Kỳ không gọi điện thoại nói với mẹ, con sẽ nói sao?" Không đợi hần mở miệng, bà Hạ trước trách cứ con gái.

"Sẽ không nha, con hôm nay không phải trở về nói sao?" cô thấp giọng lầm bầm.

"Di Hạ, Tiểu Dư mới phẫu thuật miệng vết thương vẫn chưa lành, di đừng vội mắng cô ấy, trước tiên để cô ấy nguôi xuống rồi hãy mắng có được không?" Tiêu Kỳ nhìn không được mở miệng.

Trùng trùng nhìn, cô vui mừng nhìn hần một cái, sau đó gật gật đầu, nắm tay tiểu Oa nhi xoay người hướng trong phòng đi vào. "Vào đi."

Hạ Tiểu Dư không vội mà theo vào phòng, trước xoay người hỏi Tiêu Kỳ. "Anh gọi điện thoại nói cho mẹ em biết khi nào?"

"Ngày hôm qua." Hần nói.

"Anh toàn làm chuyện dư thừa, hại em bị mắng?" Cô hướng hần oán giận.

"Em xem như là cho anh cơ hội để lấy điểm đi, bù lại lúc trước bị trừ điểm đi?" Hần khẽ thờ dài, bất đắc dĩ mà tỏ vẻ.

"Có ý tứ gì?"

"Bị trừ điểm là lúc trước cùng tỷ tỷ của em kết giao, còn chiều cổ em khi em nằm viện là có thể bù lại, anh hiện tại mới dám đứng ở chỗ này." Hần nói được thực trực tiếp.

Nàng kinh ngạc một chút, nhìn không được nhũ mày yên tĩnh nói: "anh suy nghĩ nhiều quá."

"Cùng em giống nhau, không phải sao?" Hần ôn nhu ngóng nhìn cô, đột nhiên cúi đầu đến, ở môi cô hôn nhẹ một chút.

Hạ Tiểu Dư bị dọa đến nháy mắt tròn to hai mắt.

"Uy!" Cô ngượng ngùng khẽ gọi một tiếng, nhìn không được nhìn xung quanh, chỉ sợ bị hàng xóm phụ cận nhìn thấy.

Tiêu Kỳ mỉm cười, chút không thềm để ý. "Vào đi thôi."

Hần không nói xong cô cũng đi vào, bởi vì vừa rồi hần hôn nhẹ cô một màn kia nếu bị người thấy được thì phải làm sao.

Nhìn đến ở tại cửa nhà thứ ba thấy Bà Lâm bộ dáng trừng trừng hai mắt, Cô chỉ biết thảm. Hôm nay cô khẳng định sẽ biến thành chủ đề của buổi trà dư tửu hậu, ô.....

Chỉ là làm lúng túng thêm, chân trước cô vừa mới bước vào trong phòng, liền nghe thấy tiểu Oa nhi dùng giọng non nớt để nghe nói: "Bà ngoại, chú ấy hôn đi đi. Chú vì sao muốn hôn đi đi nha?"

Xấu hổ đã vô pháp hình dung cô giờ phút này cảm thụ được, cô quả thực muốn đến không gian vũ trụ đi.

Một tiếng chuông di động vang lên giải cứu nàng, là di động của Tiêu Kỳ.

"Điện thoại của anh kêu kìa." Cô quay đầu đối hần nói, nhân cơ hội trùng trùng mắt liếc hần một cái, đều là người làm hại!

Tiểu Ki cười cười, lướt qua cô, đem quà tặng vào, đối với bà Hạ nói:” Thực xin lỗi, con phải ra bên ngoài nói chuyện điện thoại một chút.” Sau đó gạt gạt đầu, lại lần nữa lướt qua cô, đi đến bên ngoài đi nghe điện thoại.

” Còn không tiến vào ngồi xuống, con còn muốn đứng đó bao lâu? Còn biết xấu hổ a.” Bà Hạ nhạo báng cô.

” Mẹ-” Đỏ mặt, Hạ Tiểu Dur ngược lưng kêu một tiếng, thế này mới chậm chậm đi vào, hướng sofa chuẩn bị tìm vị trí ngồi xuống.

” Di đi!” người chú xa lạ biến mất, tiểu Oa nhi lập tức tìm được cơ hội lao vào trong lòng cô, lại bị bà ngoại nhanh tay kéo trở về.

” tiểu Oa nhi không được. Di đi thân thể đang bị đau, con không thể đi qua.”

” Nhưng là, nhưng là.....” Nói không nên lời, tiểu Oa nhi đáng thương hề hề quay đầu xem cô yếu ớt cầu xin kêu, ” Di đi.....”

” Mẹ, mẹ cho tiểu oa nhi lại đây cũng được mà, con sẽ cẩn thận một chút.” Nói xong, hướng tiểu Oa nhi vẫy tay.” Đến, tiểu Oa nhi.”

Tiểu Oa nhi Nhu thuận ngẩng đầu nhìn bà ngoại, chờ bà ngoại gạt đầu.

” Đi qua đó nhưng không thể ngồi trên người di đi, cũng không thể ôm di đi, chỉ có thể ngoan ngoãn ngồi ở bên cạnh.” Bà Hạ nói.

Tiểu Oa nhi dùng sức gạt đầu, cảm giác bà ngoại buông lỏng tay, liền lập tức chạy vội đến bên người di đi đã lâu không gặp, sau đó ngoan ngoãn ngồi bên cạnh cô, gắt gao dán vào người cô, nhuyến thanh nói với cô:” Di đi, con rất nhớ người.”

A, tâm toàn bộ đều sụp đổ! vật nhỏ đáng yêu như vậy, làm cho cô có thể nào không nghĩ đến chứ?

” Di đi cũng rất nhớ con, bảo bối.” Tuy rằng xoa người rất đau, cô vẫn là nhịn không được cúi xuống hôn hôn khuôn mặt mềm mại nhỏ nhắn của tiểu Oa nhi.

” Vậy di đi vì sao cũng không trở về? tiểu Oa nhi luôn luôn ở chỗ này chờ, luôn luôn chờ.” Cường điệu hai lần.

” Bởi vì di đi phải đi làm kiếm tiền nha.”

” Trước kia di đi cũng có đi làm nha, nhưng là mỗi ngày đều trở về.”

” Đó là bởi vì khi đó chúng ta còn ở cùng một chỗ nha, nhưng là hiện tại di đi lại không được ở nơi này.”

” Vì sao di đi hiện tại không được ở trong này?”

” Bởi vì di đi phải đi làm nha.”

” Vì sao di đi đi làm sẽ không ở nơi này?” tiểu Oa nhi là một trăm vì sao lại lần nữa lấy ra hỏi.

Hạ Tiểu Dur nhìn về phía mẹ, hoài nghi bà bình thường như thế nào ứng phó tiểu Oa nhi hỏi một trăm cái vì sao. Chỉ thấy bà Hạ nhú mày, tay lấy điều khiển từ xa ở trên bàn, đem tivi mở lên, sau đó chuyển tới kênh phim hoạt hình.

” Tiểu Oa nhi, ngọc trai mỹ nhân ngư bắt đầu diễn kịch.”

Tiểu Oa nhi nghe vậy, hai mắt sáng lên lập tức chuyển hướng sang tivi, tập trung mục tiêu sau liền đã quên những câu hỏi vì sao mới vừa hỏi cô.

Gùng, quả nhiên là càng già càng cay! Hạ Tiểu Dur lấy về mặt kính sợ nhìn về phía mẹ mình, không tiếng động ở trong lòng nói: Mẹ, người thực mạnh!

Bạn đang đọc truyện *Sau Khi Nữ Vương Thất Tình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10

Dời đi lực chú ý của Tiểu Oa nhi, hai mẹ con rốt cục có thể im lặng nói chuyện đứng đắn.

” Thân thể hiện tại thế nào?” Bà Hạ hỏi.

” Trừ bỏ không thể cầm đồ nặng, không thể vận động kịch liệt, miệng vết thương ngẫu nhiên còn có thể có điểm đau ở ngoài, liền cùng bình thường giống nhau.” Hạ Tiểu Dur thành thật trả lời.

” Phát sinh loại sự tình này vì sao lại không liên lạc về nhà?” Bà Hạ chất vấn.

” Đây là trạng huống đột phát, muốn con như thế nào liên lạc?” Cô nhỏ giọng biện giải.

” Trước phẫu thuật không nói vậy sau phẫu thuật thì sau?” Trùng mắt liếc cô một cái, hỏi lại.

” sau khi phẫu thuật thân thể rất đau, lại như thế nào mà nhớ rõ phải đánh điện thoại liên lạc?” cô thấp giọng trả lời.

” Đau suốt mười ngày?” Bà Hạ vẻ mặt khinh phúng, không tin lời của cô. Quả nhiên là ai hiểu con gái bằng mẹ,” Thật sự quyết định sẽ gả cho hần?”

” A? Cái gì?” Hạ Tiểu Dur thán nhiên ngẩng đầu lên, lảng lảng nhìn mẹ. Mẹ nói về đề tài này có thể hay không quá nhanh a?

” A cái gì?” Bà Hạ nhìn cô liếc mắt một cái, tức giận nói,” Hai người các người hiện tại không phải đều đã ở cùng một chỗ sao?”

Mặt đỏ lên, cô nhin không được vì chính mình biện giải,” Con là bị anh ta bức. Nếu con không chuyển đi đến nhà anh ta ở, anh ta sẽ chuyển đến chỗ con. Căn phòng kia nhỏ như vậy, căn bản không có biện pháp nhiều thêm một người.”

” Lúc con phẫu thuật nằm viện, cũng phải điều là hần chiếu cố sao?” Bà Hạ ngắm cô liếc mắt một cái tiếp tục nói,” Tình nguyện chọn hần, mà không muốn lựa chọn người nhà, có thể thấy được hần ở trong lòng người địa vị so với ba mẹ, so với tỷ tỷ, so với tiểu Oa nhi đều còn quan trọng hơn.”

” Nào có!” cô lập tức kháng nghị.

” Thế nào không có?”

” Mẹ—” Hạ Tiểu Dur đầu hàng trả lời. Sau đó trực tiếp nói sang chuyện khác, hỏi,” Như thế nào không thấy tỷ tỷ?”

Cô bắt tri bất giác nhíu mày. Chẳng lẽ Tiểu Tiệp trong lòng đến bây giờ đối với Tiêu Kì vẫn còn khúc mắc, biết hần có thể sẽ đến, nên cố ý lẩn tránh? Nếu thật sự là nói như vậy, kia.....

” Không nên suy nghĩ bậy bạ, Tiểu Tiệp nghe được hai người các người ở cùng một chỗ, so với ai khác đều vui vẻ. nó nói nó vẫn thực hối hận lúc trước biết rõ hai người các người thực để ý đối phương, lại còn chen vào giữa các người trong, làm hại các người vì nó mà bỏ lỡ nhiều năm như vậy.”

” Chuyện này không liên quan đến tỷ tỷ, là Tiêu Kì kia ngu ngốc chính mình phân không rõ ràng người trong lòng rốt cuộc là ai.” Cô nhin không được vì tỷ tỷ nói.

” Tóm lại, quá khứ đều trôi qua, quan trọng là hiện tại cùng tương lai, các người tính khi nào thì kết hôn?” Đây mới là điều bà quan tâm.

Hạ Tiểu Dur may mắn chính mình hiện tại không ở uống nước, nếu không nhất định sẽ phun ra.

” Mẹ, người thay đổi đề tài tốc độ có thể hay không quá nhanh nha?” Cô dờ khóc dờ cười hỏi.

” Nhanh sao? Đừng nói sang chuyện khác, trả lời mẹ.”

” Mẹ muốn con trả lời cái gì? Con cùng Tiêu Kì kết giao không đến ba tháng—”

” Cũng đã ở cùng một chỗ.” Bà Hạ chen vào nói trọng điểm.

” Con đã giải thích rồi đó là bất đắc dĩ.”

” Cho nên ý của con là con không nghĩ gả cho hần, không muốn cùng hần kết hôn?”

Thật sự là..... Như thế nào có một loại cảm giác nói không rõ nha? Hạ Tiểu Dur mặt nhăn nhanh mày, vừa lúc thấy Tiêu Kì theo bên ngoài đi vào, cô có cảm giác như gặp ân nhân cứu mạng.

Có hần ở đây, mẹ hần là sẽ không lại ép” Hôn” Đi? Cô đang tưởng tượng.

” Là ai gọi nha?” Cô mở miệng hỏi Tiêu Kì, kỳ thật cũng không phải thật muốn biết đáp án, chính là muốn dò đi lực chú ý của mẹ mà thôi.

” Mẹ anh.” Hần thành thật trả lời, hại cô nhất thời há hốc mồm, như thế nào cũng không nghĩ tới sẽ là như vậy một đáp án.

Mẹ Tiêu? Lại là một người khó chơi.

Nhưng là cô thật sự muốn hỏi Tiêu Kì, mẹ Tiêu như thế nào gọi điện thoại cho hần, lại ở trong điện thoại thảo luận cái gì? Bởi vì từ lần trước ở bệnh viện nói qua mẹ Tiêu thủy chung không cùng hần liên lạc, bọn họ sẽ không nhắc lại chuyện này chứ.

Mẹ Tiêu rốt cục quyết định nhìn thẳng vào chuyện của cô rồi sao? Bà là quyết định nhận cô, hay là không chấp nhận cô? Cô thật sự muốn biết đáp án, nhưng có mẹ ở bên cạnh lại không thể hỏi, hảo khổ sở.

” Mẹ nguoi làm sao vậy?” Bà Hạ thay cô hỏi, làm cô sợ tới mức trợn to hai mắt.

” Bà muốn con hỏi là khi nào đi rảnh sẽ tới bãi phỏng đi.” Tiêu Kì thật thuật lại.

” Không cần!” Hạ Tiểu Dư không thể ngăn chặn bật thốt lên kêu lên.

Bà Hạ thân nhiên nhíu mày, nghi hoặc quay đầu hỏi cô, ” Nguoi đứa nhỏ này không cần cái gì?”

Cô toàn bộ không biết làm sao, chỉ có thể quay đầu xin giúp đỡ cho Tiêu Kì, làm sao bây giờ?

Hắn cho cô một cái mỉm cười ôn nhu, sau đó quay đầu đối mặt bà Hạ nói:” Di Hạ, mẹ con là muốn đến cùng đi giải thích chuyện hôn nhân lần trước của con.”

Hạ Tiểu Dư ngạc nhiên trợn to hai mắt. Hắn như thế nào cứ như vậy nói ra?

” Giải thích cái gì? Nguoi đều theo ta giải thích qua, ta tin tưởng nguoi sẽ không gạt ta.”

Cô hai mắt phút chốc mở lớn hơn nữa. Giải thích qua? Khi nào thì phát sinh chuyện, vì sao cô không biết?

” Bà cảm thấy vẫn là nói một chút có vẻ tốt hơn, nếu không không tốt cho lắm.”

” Có cái gì ngượng ngùng? Bất quá mẹ nguoi muốn tới cũng tốt, vừa lúc có thể nói chuyện hôn sự hai người các nguoi.”

” Mẹ con cũng đang có ý tứ này.” Tiêu Kì nói tiếp thực rất tự nhiên.

Ánh mắt đã muốn không thể mở lớn hơn nữa, Hạ Tiểu Dư chỉ có thể hé miệng ra, nghẹn họng nhìn trần trời.

Bọn họ rốt cuộc đang nói cái gì, là nói tiếng Trung sao? Vì sao cô nghe không hiểu? Cái gì nói về hôn sự? Cái gì vừa lúc có ý tứ này? Bọn họ rốt cuộc đang nói cái gì?

” Thật vậy chẳng? Kia thật sự là quá tốt!”

Bà Hạ vui vẻ nở nụ cười, Tiêu Kì cũng giống vậy.

” Các nguoi chờ một chút, chờ một chút.” cô rốt cuộc ngăn chặn không được ra tiếng.

Hai người đồng thời quay đầu nhìn cô.

” Chờ cái gì?” Bà Hạ hỏi cô, Tiêu Kì đi đến bên cạnh cô ngồi xuống.

Tiểu Oa nhi chuyển tâm nhìn công chúa mỹ nhân ngư của mình, căn bản không chú ý tới có một chú tới ngồi ở bên cạnh.

” Các nguoi rốt cuộc đang nói cái gì, vì sao con đều nghe không hiểu?” Hạ Tiểu Dư hỏi, ” Còn có anh nữa” Cô đột nhiên chuyển hướng Tiêu Kì. ” Anh đã giải thích chuyện hôn nhân lần trước với mẹ em khi nào, vì sao em không biết?”

Đối mặt với hắn, thanh âm của cô bất tri bất giác liền rất lớn, sau đó—

” Di di, nguoi nói chuyện thật lớn nha, con đều nghe không được tivi nói gì.” tiểu Oa nhi lập tức ngẩng đầu hướng cô oán giận.

Ồ..... Thật muốn khóc, thế nhưng ngay cả tiểu Oa nhi đều cùng bọn họ liên hợp lại bắt nạt cô.

” Được rồi, di di sẽ nhỏ giọng lại.”Ồ—

Nói xong ngẩng đầu, chỉ thấy Tiêu Kì tựa tiểu phi tiểu nhìn cô, tựa hồ muốn nói nguyên lai nữ vương bệ hạ cũng có khắc tinh nha. Cô trừng hắn liếc mắt một cái.

” Tiêu Kì theo ta nói, hắn đã hướng nguoi cầu hôn, nguoi không có cự tuyệt, chính là muốn trễ một chút bàn lại kết hôn chuyện. Xin hỏi là trễ tới khi nào?” Bà Hạ không cho là đúng trực tiếp hỏi cô. ” Nếu đều có ý muốn kết hôn, vậy sớm một chút kết hôn, sớm một chút sinh đứa nhỏ. con thích đứa nhỏ như vậy, Tiêu Kì lại là con một, vừa lúc có thể sinh thêm vài đứa. Con nói có phải hay không, Tiêu Kì?”

” Nghe nói sinh đứa nhỏ là chuyện thực vất vả chuyện, con không nghĩ để cô ấy vất vả.” Tiêu Kì ôn nhu nhìn cô.

” Sinh đứa nhỏ là thiên tính của nữ nhân, tuy rằng vất vả, nhưng chờ đứa nhỏ sinh ra, nhìn đứa nhỏ một ngày thiên khôi mạnh lớn lên, có vất vả cũng sẽ cảm thấy đáng giá.” Bà Hạ tỏ vẻ cảm tính.

Hạ Tiểu Dư không tự chủ được gật gật đầu. Cô cúi đầu nhìn tiểu Oa nhi bên cạnh. Khóe miệng khẽ nhếch, trên mặt lộ ra một loại tên là mầu tính, làm Tiêu Kì nhìn không chuyển mắt, trong nháy mắt vào mê vọng.

Làm cô lúc ngẩng đầu lên, thấy hấn kinh ngạc nhìn chăm chăm mình, khó hiểu hỏi:” Làm sao vậy?”

” Em thật đẹp!” Hấn tự đáy lòng tán thưởng.

Cô sững sốt, nhanh chóng ở một bên liếc mắt nhìn mẹ một cái, mặt chậm rãi đỏ lên.

” Anh ở phát cái gì thần kinh!” Cô hờn dỗi trừng hấn liếc mắt một cái, thấp giọng nói.

Tiêu Kì trừng mắt nhìn, đột nhiên phục hồi tinh thần lại, cũng cũng lộ ra biểu tình ngưng ngừng, có điểm xấu hổ.

Bà Hạ nhìn, nhìn không được ở một bên ha ha cười nói:” Tiêu Kì, đem số điện thoại của mẹ con cho ta, chúng ta chính mình sẽ tính thời gian, về phần các người tuổi trẻ thôi, cứ việc đi nói chuyện yêu đương, ăn ăn ái ái không quan hệ, ha ha a.....”

Lúc này, liền ngay cả Tiêu Kì mặt cũng không tự chủ đỏ lên, mà Hạ Tiểu Dư còn lại là vừa thẹn lại xấu hổ kêu một tiếng—

” Mẹ—”

Hai người bọn họ đợi cho cơm chiều qua sau đó mới rời đi.

Ba ba cùng Tiểu Tiệp đều ở bữa tối trước đó không lâu mới trở về.

Tiểu Tiệp thấy Tiêu Kì xuất hiện ở nhà, một chút kinh ngạc hoặc xấu hổ cảm giác đều không có, ngược lại còn lấy chuyện quá khứ của ba người bọn họ ra vui đùa, nửa điểm cũng không miễn cưỡng, làm lòng cô đang treo ở giữa không trung rốt cục thả xuống dưới.

Về phần ba ba, đối người con rể này không nửa điểm ý kiến.

Sự thật là, cho dù hấn có ý kiến cũng vô dụng, bởi vì ở bọn họ Hạ gia luôn luôn đều là từ số ít phục tùng đa số, ở ngay cả tiểu Oa nhi cũng bị người chú này dùng món đồ chơi thu mua được, tứ cố vô thân ba ba còn có thể làm cái gì?

Bất quá nói thật, ba ba là rất vừa Tiêu Kì, mọi người đều đã nhìn ra, bởi vì Tiêu Kì trừ bỏ mua lá trà thượng đẳng cho ông còn bởi ông nói chuyện này nọ về cổ phiếu. Nay cổ phiếu thôi, bọn họ Hạ gia nữ nhân tất cả đều không hiểu, cho nên thật vất vả mới có người có cùng sở thích, ba ba có thể nào không vui, không trúng ý?

Bất quá nghiêm khắc lại nói tiếp, người buổi tối hôm nay vui nhất có thể là Tiêu Kì, bởi vì thế hấn một đường ca hát về tới nhà, thật là có điểm dọa dọa cô.

” Có như vậy mà vui về sao?” Thấy hấn theo phòng tắm tắm rửa xong đi ra, miệng vẫn còn tiếp tục hừ hừ xướng xướng, Hạ Tiểu Dư rốt cục nhìn không được ra tiếng hỏi.

” Cái gì?” Hấn quay đầu nhìn cô, vẻ mặt hớn hờ.

” Em nói, có như vậy vui mà về sao? Anhi đã hát suốt cả đêm rồi.”

” Có sao?” Hấn nhử mày, vẫn như cũ biểu tình cùng vẻ mặt hớn hờ.

” Anh rốt cuộc ở cao hứng cái gì?” Cô thật sự tưởng không ra cũng muốn làm không hiểu. Chẳng lẽ nói, đơn giản là rốt cục có thể cùng cô kết hôn, hấn liền cao hứng thành như vậy? cô còn không có như vậy tự cho là đúng.

” Em không cao hứng sao?” Tiêu Kì leo lên giường, thật cẩn thận vòng ra phía sau cô, thân thủ đem cô ôm vào trong lòng mới mở miệng hỏi.

” Cao hứng cái gì?” Cô dựa sát vào nhau hấn, cảm giác hấn ôm áp tựa như ông trời riêng của cô thật thoải mái, nếu có thể cứ như vậy cùng hấn cả đời cũng sẽ không cảm thấy chán hoặc mệt.

” Tất cả mọi vấn đề đều giải quyết rất dễ dàng.” Hấn hôn lên trán của cô rồi nói.

” Ví dụ như vấn đề gì?”

” Anh lo lắng ba mẹ em đối với việc anh từng có một lần hôn nhân, thái độ của tỷ tỷ của em đối với anh, mẹ anh nghĩ thông suốt, cùng với là tôi trọng yếu có thể ở trong thời gian ngắn nhất có thể cưới em, không cần phải mãi chờ mong.”

Hạ Tiểu Dư nghe nói xong thì bật cười.” Cái gì mãi mãi chờ mong?”

” Ý tứ chính là phi thường hy vọng.”

Cô cười đánh một cái vào đôi tay đang ôm cô.” Ai chẳng những lời này là ý gì chứ, ý của em là có cần khoa trương như vậy không? Bình thường cũng không thấy em có bao nhiêu chờ mong a.”

”Trời đất chứng giám, là ai nói bần lại chuyện kết hôn trễ lại một chút? Anh lòng nóng như lửa đốt, chính là không nghĩ để cho em khó xử mới không biểu hiện ra ngoài đó thôi?” Hấn khoa trương nói.

”Tốt nhất đừng có khoa trương như vậy.” Cô cười lại đánh tay hấn một cái.

”Đừng cười, như thế lại đụng tới miệng vết thương.” Hấn ôn nhu nhắc nhở cô.

”Vậy người cũng đừng chọc em cười.”

”Anh cũng không có chọc em cười, lời anh nói mỗi một câu đều là còn thật sự?” Tiêu Kì có chút bất đắc dĩ.” Lúc gặp lại em, anh liền biết đời này anh chỉ có thể cầm tay em, cùng em cùng nhau sống đến suốt đời, cùng em mỗi ngày ngắm mặt trời mọc và mặt trời lặn, muốn cùng em từ từ già đi, muốn cùng em cùng nhau nhìn con của chúng ta từng ngày lớn lên, sau lập gia đình, mà hai chúng ta vẫn là cùng một chỗ nắm tay cùng nhau sống đến suốt đời có sung sướng cũng có khổ sở hoặc khắc khổ mỗi một ngày.”

Hấn sờ miều tả tượng lai tuy rằng bình thường bình thường, nhưng làm cô động tâm không thôi.

”Anh sẽ yêu em đến già sao, vĩnh không thay đổi sao?” Hạ Tiểu Dư nhìn không được hỏi.

”Đúng vậy.” Hấn không chút do dự gật đầu,” Nói miệng không bằng chứng, Anh sẽ đem tất cả tài sản mà mình đứng tên, phòng ở, xe, cổ phiếu, phiếu công trái, tiền gửi ngân hàng, còn có công ty chuyển sang tên em.”

”Công ty em không cần, nếu người ác ý vét sạch công ty, em không phải là thay mặt chịu tội hay sao?”

”Em. Thật đúng là thông minh a.”

”Tuồng gạt được em, không có cửa đâu!”

Sau một trận trầm mặc, hai người xì một tiếng, đồng thời gian bật cười.

”Đã nói đừng có chọc em cười.” cô động thủ đánh hấn.

”Là ai chọc ai cười nha?” Tiêu Kì vì chính mình kêu oan. Sau đó, không quên ôn nhu ngăn cô lại,” Tốt lắm, đừng cười, như thế này sẽ đụng đến miệng vết thương sẽ rất đau, cũng đừng trách anh.”

Hạ Tiểu Dư chỉ nói” Ân”, thả lỏng dựa sát vào hấn, cảm giác hạnh phúc trước nay chưa có thật thỏa mãn.

Cô cảm thấy nhân sinh thật sự kỳ diệu, năm ấy một người tuyệt vọng đi bỏ đi xa, cô như thế nào cũng không tưởng tượng được sẽ có một ngày như vậy. Cho dù khi nghe Tiểu Tiệp nói bọn họ chia tay, cô cũng không dám suy nghĩ.

Năm năm nói dài cũng không dài lắm, nói ngắn thật sự cũng cũng không ngắn, hai người bọn họ có thể như vậy tiếp tục tiền duyên, hơn nữa không người phản đối thuận lợi mà ở bên nhau, cảm giác thật sự tựa như kỳ tích, cho dù không cảm ơn ông trời, thì cũng nên cảm ơn hấn.

”Tiêu Kì.” Cô ra tiếng kêu.

”Ân?”

”Cảm ơn anh yêu em.”

”Những lời này hấn là phải để anh nói với em.” Hấn nói nhỏ vào tai cô, ôn nhu hôn môi cô nói.” Cảm ơn anh yêu em, cùng với việc em chưa bao giờ quên anh.”

”Kỳ thật em từng nghĩ tới chuyện quên anh quên đi nhưng lại làm không được.” cô thành thật nói với hấn.

”Anh cũng vậy, cho nên, hai chúng ta trời sinh nên ở cùng một chỗ, trùng mục tiêu nhất định bạch đầu giai lão, chiêm đắm trong bể tình cả đời.”

Cô gật gật đầu, không khỏi biểu đạt đồng ý, đột nhiên trong lúc đó, cô nghĩ tới Tiểu Tiệp.

”Anh nói xem, ba ba tiểu Oa nhi có thể hay không chính là người bạn kia của anh?” Cô mở miệng hỏi.

”Em nói La Khiêm?”

Cô gật đầu.

”Anh không biết.” Tiêu Kì thành thật lắc đầu,” Anh hôm nay cố gắng muốn từ trên mặt tiểu Oa nhi tìm dấu vết, nhưng con bé thật sự rất giống các em, hoàn toàn nhìn không ra có ghen nhà ai.”

”La Khiêm không có phản ứng gì sao?”

”Sau chúng ta bên này một trận hỗn loạn, anh căn bản không rảnh đi để ý đến hấn. Chờ em phẫu thuật xong và đã ổn định anh mới nhớ đến hấn, hấn đã vì công tác lại bay đến Pháp rồi.”

”Hấn đi Pháp sẽ không còn cùng anh liên lạc sao?”

”Không có, hấn công tác chính là như vậy, giống như mất tích. Trừ phi hấn chủ động liên lạc, nếu không không ai tìm được hấn.”

”Hấn không có di động sao?”

”Có cùng không có giống nhau, cũng không mang ở trên người.”

”Nếu người nhà của hấn có việc gấp muốn tìm hấn làm sao bây giờ?”

”Hấn là cái cô nhi, không có người thân.”

Hạ Tiểu Dư sững sốt, chưa từng nghĩ tới có loại sự tình này, cô nhi?

”Kia hấn thật là một người rất lợi hại, có thể dựa vào chính mình có thể trở nên nổi tiếng trên thế giới, anh cùng hấn khi như thế nào quen biết? bạn học sao?” cô tò mò hỏi Tiêu Kì.

”Không phải, hai chúng ta là bạn bè không hòa thuận.”

”Không hòa thuận? Đánh nhau?” Cô kinh ngạc.

”Àn.”

”Em không biết anh biết đánh nhau.” Trên cơ bản nhân duyên của hấn không kém cô là mấy. Đến chỗ nào đều được yêu thích, điều có thể quen bạn bè, cho nên rất khó tưởng tượng hấn bị người khác làm cho đồ mặt tía tai, cuối cùng còn cùng người đó đại đánh nhau.

”Anh sẽ không. Tuy rằng anh từ nhỏ có luyện Taekwondo, nhưng là anh chưa bao giờ cùng người khác đánh nhau, nhưng lại không hiểu tại sao lại không phân tốt xấu liền—” Tiêu Kì đột nhiên im miệng ngừng lại.

Hấn đột nhiên dừng lại làm cho cô khó hiểu, thoáng rời khỏi vòng ôm ấp của hấn, quay đầu đi nhìn hấn, ”Làm sao vậy?”

”Anh bỗng nhiên nghĩ đến một sự kiện.” Hấn nhìn cô nói, biểu tình quái dị, cùng nghi hoặc.

”Chuyện gì?”

”Thời gian anh cùng La Khiêm quen nhau, là năm năm trước lúc cùng tỷ tỷ của em chia tay sau không bao lâu.”

”Ý của anh là?” Hạ Tiểu Dư nhìn không chuyển mắt xem xét hấn.

Tiêu Kì nhìn lại cô, thông thả mở miệng, ”Hai người bọn họ khả năng thật sự có gian tình.”

Hạ Tiểu Dư hoàn toàn không biết nên nói cái gì, cùng hấn đối nhìn sau một lúc lâu, chỉ có thể nói:”Em hy vọng Tiểu Tiệp cũng có thể cùng em giống nhau, sớm một chút tìm được hạnh phúc của riêng mình, mặc kệ người kia là ai, hoặc là không phải là ba ba của tiểu Oa nhi, chỉ cần hấn có thể thật tâm yêu Tiểu Tiệp cùng tiểu Oa nhi, có thể đem lại niềm vui và hạnh phúc cho 2 người họ là đủ rồi.”

”Nhất định có thể.”

”Àn, nhất định có thể.” Cô dùng sức gật đầu, rất tin tưởng không nghi ngờ.

Kết hôn thật sự mệt chết đi người, tuy rằng đại bộ phận chuyện tình đều do hai người mẹ một tay lo cả, các cô tuổi trẻ chỉ cần chọn áo cưới, chụp ảnh cưới, cùng với lên danh sách mời bạn bè là được rồi. Làm cho hai người mẹ có thể tính toán đãi khách bao nhiêu bàn, sau đó đã đến giờ ra dự tiệc là được, nhưng vẫn rất là mệt mỏi.

Cũng may, này cả đời mệt như vậy một lần cũng là đủ rồi.

Buổi tối, khi hai người về nhà, Hạ Tiểu Dư trực tiếp tiến lại sofa ngồi xuống.

”Mệt lắm à?” Tiêu Kì ngồi vào bên người cô hỏi.

Cô không chút do dự gật đầu, cảm giác có chút choáng váng choáng. Còn bắt đầu ở trong cơ thể lên men.

”Anh không thấy mệt sao?” Cô hỏi lại.

Sáng sớm liền phải dậy sớm hoá trang, xong thì phải ra làm lễ, sau đó vừa phải tiếp khách vừa phải uống rượu, lại phải cười nói đùa tiền bạn bè, cô thật là mệt đến muốn trở mặt.

”Mệt.” Tiểu Kỳ mỉm cười nói, thâm tình chân thành ngó nhìn cô nói, ”Nhưng tưởng tượng đến cảnh từ nay về sau em chính là vợ chính thức của anh, có cưới hỏi đằng hoàng, hơn nữa là lão bà chuyên thuộc về anh, có mệt cũng đáng.”

Hạ Tiểu Dư mỉm cười, tuy rằng mệt mỏi, vẫn di động thân thể nhanh chóng hôn hân một chút, sau đó lại ngồi lại sô pha.

”Đây là cái gì?” Hân chọn mi hỏi cô.

”Hôn.” Cô mỉm cười trả lời.

”Em không biết là rất chuẩn chuẩn lướt nước sao?” Đối với nụ hôn này, hân có ý kiến nho nhỏ.

”Vậy sao?” Cô hỏi.

”Sẽ không sao?” Hân hỏi lại.

Miệng cô gác khẽ nhếch, mi nhãn như tơ xem xét hân, chậm rãi nói, ”Vậy, anh muốn hay không dạy em thế nào mới có vẻ không phải chuẩn chuẩn lướt nước?”

Hân hô hấp nháy mắt liên sâu nặng lên, trong ánh mắt dấy lên tia lửa, ánh mắt trở nên nóng cháy vô cùng, làm cô cảm giác toàn thân đều như thiêu đốt.

Từ sau phi cô phẫu thuật, hân có tới bốn tháng không có chạm đến cô, nếu không phải hân đối với cô che chở đầy đủ thái độ chút không thay đổi, cô chắc chắn hoài nghi mình không đủ mị lực để mê hoặc hân!

Hôm nay là ngày bọn họ kết hôn, đêm nay là đêm tân hôn của bọn họ, cô quyết định cùng với hân hào hào mà vượt qua đêm xuân một khắc đáng giá ngàn vàng này.

Khẽ nhếch khóe miệng, cô khẽ vuốt gương mặt hân, thông thả đi xuống xẹt qua yết hầu, cảm giác hân nuốt một ngụm nước miếng. Tay cô liền dừng ở yết hầu, giống như lông chim khẽ vuốt, làm hân rốt cục nhìn không được bắt lấy cánh tay đang làm loạn của cô.

”Em đang làm cái gì?” Hân thanh âm khàn khàn hỏi.

”Không có nha.” Cô về mặt vô tội, mặt khác lại để một tay lên đùi của hân, ở trên đùi thông thả vuốt ve, hơn nữa phạm vi càng lúc càng hướng lên trên. May mắn lượng cồn trong cơ thể cho cô không ít can đảm.

”Tiểu Dư!” Tiểu Kỳ ngăn chặn không được liền nắm chặt bàn tay đang làm hân gần như phát điên, gằn nhẹ kêu.

”Giữ chứ?” Cô kiều mi đáp, chân vừa nhấc, cả người đã ngồi ở trên đùi của hân.

Hân cả người cứng ngắc, cô lại cúi đầu hôn hân, vron đầu lưỡi nhẹ lướt qua đôi môi của hân, sau đó chờ hân mở miệng liền tiến quân thần tốc tiến vào trong miệng hân, như hân mong muốn dùng phương pháp hôn không phải là chuẩn chuẩn lướt nước.

”Không thể.” Hân thống khổ khẽ gọi, không biết là đang nói với chính mình hay với cô, cũng chế trụ hai tay của cô.

”Vì sao?” Cô khàn giọng hỏi.

”Vết thương của em.....”

”Đã sớm tốt lắm.” hân không ngừng né tránh đôi môi nên cô hôn không được bèn sửa lại hôn cằm, hai má, cổ của hân, mỗi một chỗ cô điều hôn đến.

”Dừng tay, Tiểu Dư!”

Hân nhất thời cả người cứng ngắc, cảm giác giống như yếu nổ tung, tự chủ của hân rốt cục hoàn toàn hỏng mất.

Hân điên cuồng mà hôn trụ cô, nhanh chóng bỏ đi quần áo của hai người, dùng phương thức mà trong bốn tháng qua hân tưởng tượng trong đầu mà âu yếm cô, hôn cô, khiêu khích cô, thẳng đến cô ở trong lòng hân thờ gấp, run run cầu xin, hân thế này mới kịch liệt thỏa mãn cô cùng chính mình.

Dục vọng chi hóa một khi bị châm lên muốn dập tắt là rất khó khăn.

Kết luận là, đêm tân hôn so với kết hôn còn muốn mệt hơn.

Nhưng, mệt thật sự ”Tĩnh” Phúc nha!

[toàn thư hoàn]

Bạn đang đọc truyện *Sau Khi Nữ Vương Thất Tình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

